

۷۸۰۲۱

بازدید شد
۱۳۸۲

کتابخانه مجلس شورای ملی

کتاب: *موسیقی کهن*

مردمان: *موسیقی*

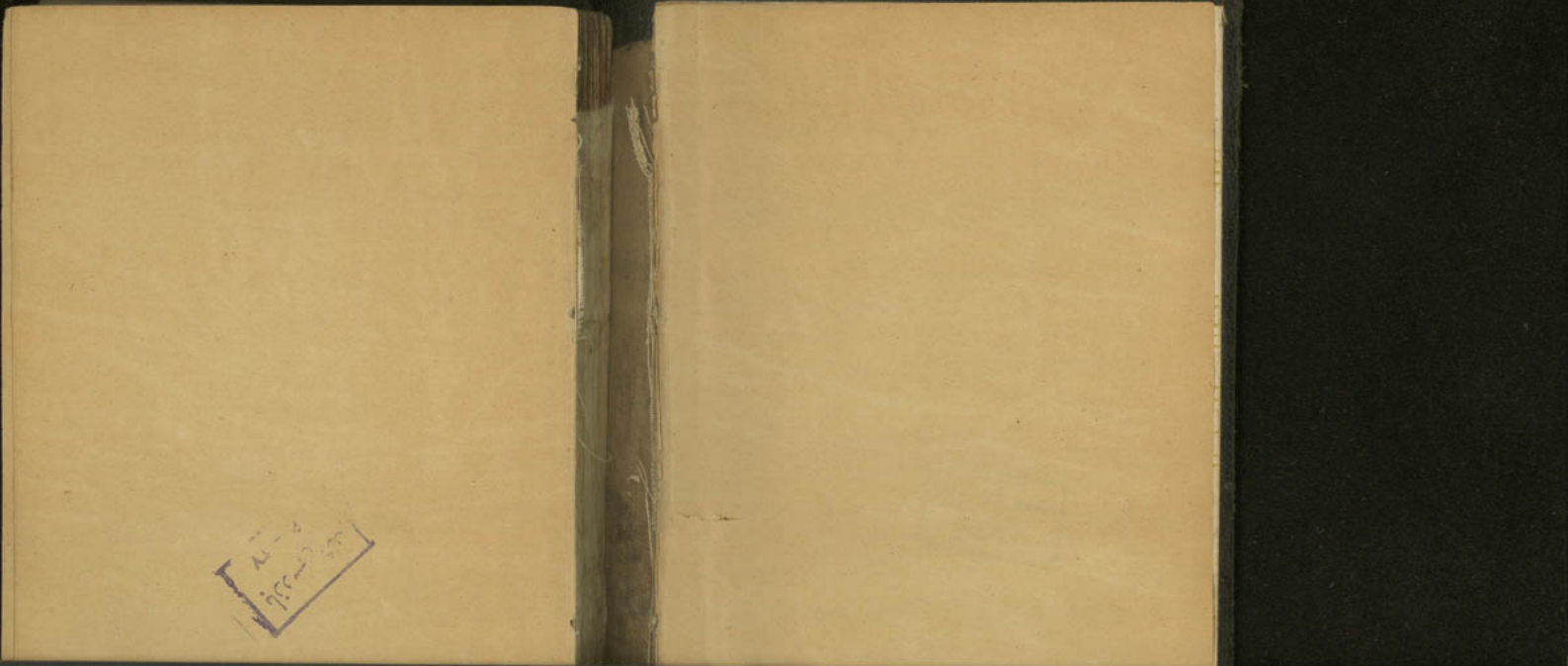
موضوع: *موسیقی*

شماره ثبت کتاب: ۴۳۰۷۸

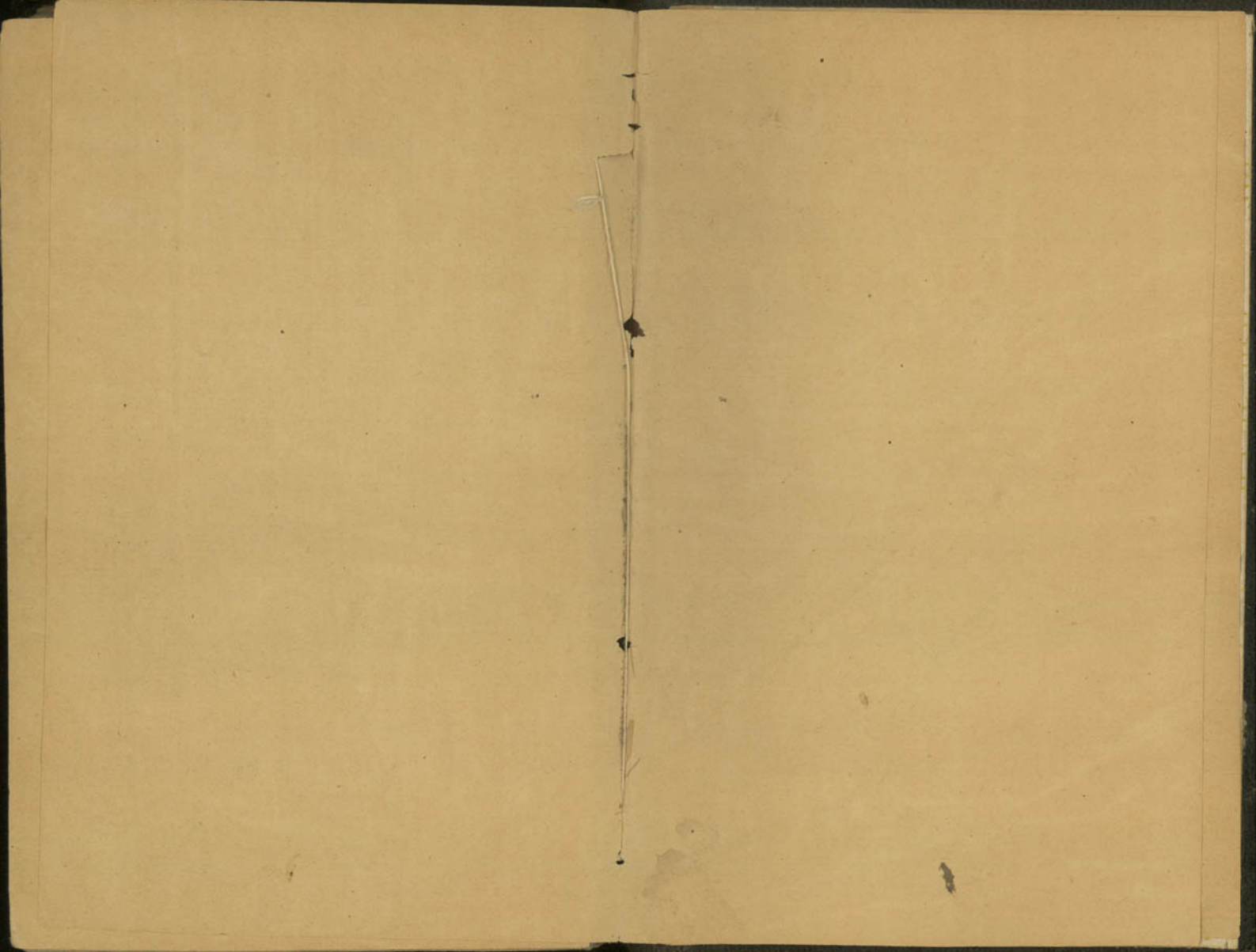
شماره قفسه: ۱۰۹۱۹

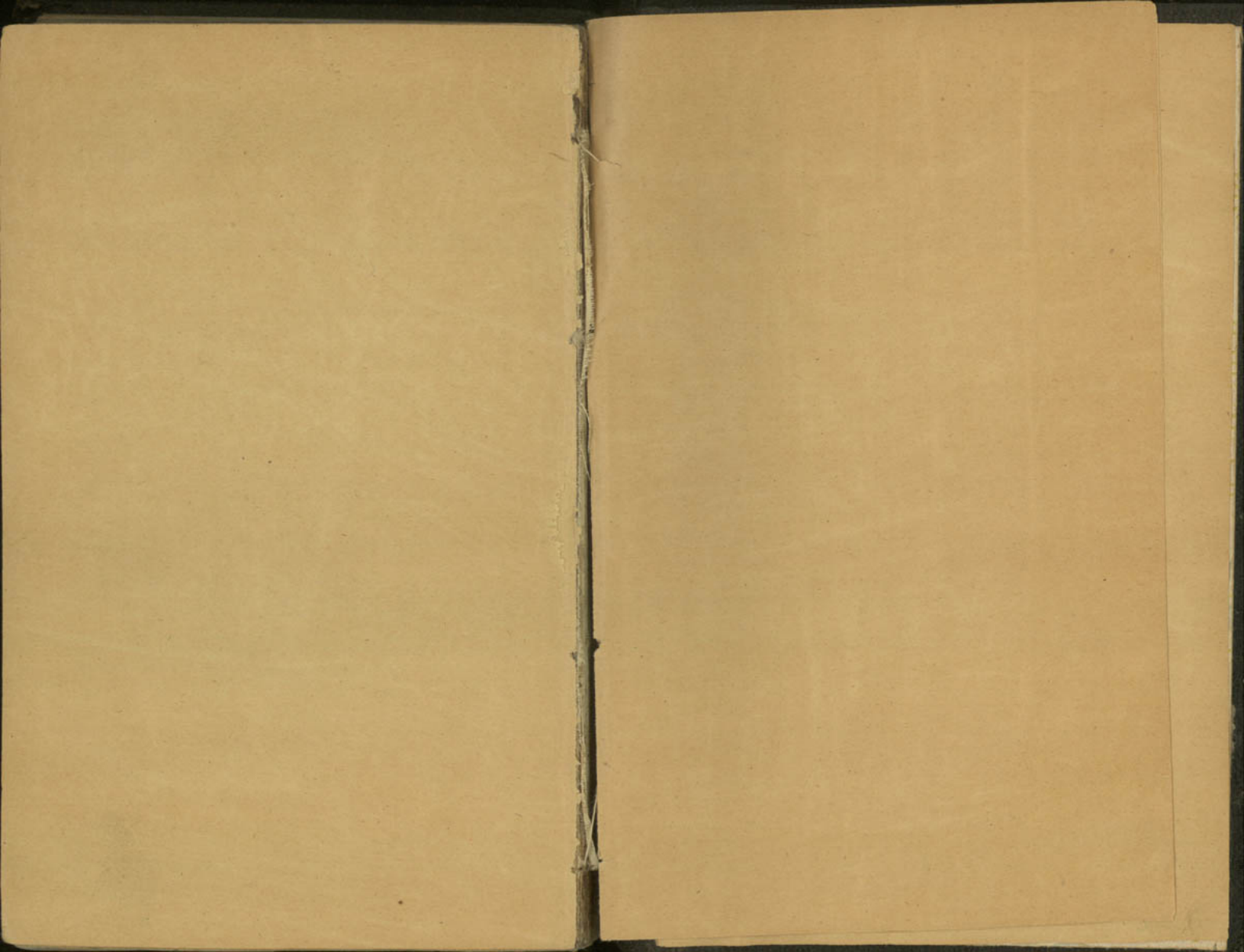
۷۴۵۵

خطی «فهرست شده»
۶۴۷۳

Handwritten purple ink stamp or mark on the left page, possibly containing the number '10' and some illegible characters.

کتب عربیہ

ایک روز مال...

کتب عربیہ

بہارہ بدر...

کلمہ

بکرت...

دعا...

بسم الله الرحمن الرحيم
باب در بیان مواضع اول خستین چری که بکل موالیه
 باید درشتن آنست که استقصای طالع کنی بر وجه طالع و دقیقه
 و قدر آن و مرجع بر جهات فلک و زمین که در این باب بر حال معلوم و
 بر اول نشان در بد نشان فرزندانش بسیار بود و ترویج و حرکت و سفر
 پادشاهی و دوستان و دشمنان و بی بس اگر کواکب را بدانی و بر
 از حالهای ایشان و جای ایشان و طول و عرض و ترف و بدو ط
 و کدام مقیم باشند و صاحب مغزی و شرقی و مستقیم و صاعد و ما بجا
 و قوی و ضعیف و خفیف و ثقیل و معلوی و سستی و سده ایشان
 و نخبه ایشان و فرشتان و بر ایشان و پاکیزگی نشان و رشتی

وزن و ما

وزن و ما و در پوسته کشن و پاکیزگی و اقبال او با ایشان
 و در وقت قبول و جمع النور و نظر یکدیگر از جهت و جهت تلبیث و
 ترسیع و تسدیس و مقابله و مطامع الشیاع و حدتها و در جهات و منکبات
 و غیرها و در بنبرها و انشی خرد و جهات و زیادت و نقصانها و در غمی و در وقت
 ایشان و زاید و ناقص بحباب و کذا ترفیث یا بسود یا در
 و یال یا در کسوف و حال کواکب بدانی و طبقتان و بر جهات کواکب
 ثابت و منقلب و در جنبین که در هر موقع الطالع و تیشی و خلی
 و هوای و آب و لوتها و صورتشان و معلما و میله نشان چها
 و شرقی و مغربی و درشت و چپ و جنوبی و شمالی و بهاری و زمستانی
 و پادیزی و مستانی و طمناشان و کوزه و بوی و در جهات تاریک
 و روشن و محرق و جمیع و اصناف و در جهات که نکاری تن و در
 و طبقتها و صفتهها و در لیلها و در کواکب سیاهی و طبقتا

از این کتاب
 در این کتاب
 در این کتاب
 در این کتاب

اینسان از ترس ارتعاع بر یکدیگر در دست بگردان ماه که در زیاده
 باشد یا در نقصان و طبعش و رطوبتش چون خالی السیر باشد
 و تنهانش شدن و پیدایشش و جایگاهش از کواکب روشن و تیره
 و آفرینش بجا که حدش باشد و حد هر برجی که نفس باشد در آن
 سعد تا که در نیم روز مولود باشد و منعم تا قبل روز از مولود شده
 و پیش از مولود و پس از مولود یک سال و اجتماع و امتلاء و صورت
 مولود و نسیانی و جنسی که از او می آید یا از جنین باید در در چنان
 یارنده یا چرخه و نظر که بوقت مسقط النطفه و مکت که کعب
 و زنگه مادر یک زادن و دو تنه از زادن و آنکه مرده زاید و آنکه
 در ساقی یک مرده و آنکه غرضش از زایشش و آنکه غرضش ناپدید و حال
 مولود و طبعش و خورشید و اصل آفرینش و کی بر پهنه و ناسی و اما
 و حیانت و عقل و جبل و دوانایی و نوانی و معرفت و کنذی و بر و سار

الکربنیا من
 سکن نشین و بر
 روح ساع پیش می
 نشین کلی
 رست

وسکی

وسکی و برجای بودن و نبی حاشی و دلیری و بدولی و درستی
 و زخمی و کشنده روی و درستی و کین و پشتن و خوش خوی و
 مستوری و بی راهی و درست گفتن و دروغ گفتن و قوت و ضعف
 و حیانت و بی دینی و کرمی و شوی و ستاب کاری و دستگی و زنگی
 و فروتنی و نشا و کسلائی و شرم و بخل و تیر و منظرش که نام
 باشد و ناقص تن و درستی و بخاری و نیکی و درشت روی و
 سعادت و شقاوت **فصل** و هم چنین خود است و بی کبلی و
 بسیاری و قهتا که بوی رسیده باشد و سبها که گمانش می
 از آن باشد و کار و پیشه و غیر باشد و حال وی بدانی که تربیت چگونه
 باشد و نیز خردن و بدانی که نخستین مولود وی باشد حال برادرش
 بدانی مته و میا کین و کویک و هم چنین خواندش و برندی که پسر
 باشد یا کم باشد حال برادرش بدانی که چند ضا اهند بودن

برادران و خواهران وی و پش از وی که ام بچود و پس از وی
روغنی و دوستی اینان و سو و زین و میراث وی اینان
رسد یا میراث اینان بوی رسد و حال اینان با یکدیگر دوستی
و دشمنی و سو و زین و اندک علم **فصل** نگاه کن و طبقه مادر
پدر بر بزرگی و سنگلی و جنس اینان یکی باشد یا مختلف باشد و از
هر دو کدام بزرگتر باشد و روی بچش و نشان و خا و استخوان
و پرورند و در آوردن یا باره بگذارند که ام متفق تر باشد
بروی و مانند پدر باشد یا مادر یا عم یا خال و مادر و پدر است
اندام باشد و نشان صبی بود و نکاری و تخت پدر میار
و چه باشد سبب مرگشان و بچه وقت باشد و میراث فرزندان
بدینان یا فرزندان میراث ایشان بر گیرند و یک بخت باشد یا
فرزندان یا بخت سنگ دست بوند یا فرخ دست با یکدیگر باشد یا

کرده

کرده **فصل** و فرزندان وی نگاه کن که او را فرزندان باشد
باشد یکی باشد یا بیشتر و فرزندی بکدام وقت بود بران چند
بوند و خزان چند و زندگانی یا سید یا نه این فرزندان سو کند
یا زینان کند که ام بزرگ بود و کدام خا یا بران قوی تر یا در
نیک بخت بود یا بد بخت از آن باشد و بیماری در کودکی بود یا در
و بیماری ترشش باشد یا عقلش اگر تن بود که ام اندام بود
فصل و در تزویج نگاه کن که زن کند یا غیر باشد که از آن
کند بچه وقت بود زن بزرگتر از وی یا کوچک تر بود یا برینا
خوبتر یا بچکانه بزرگ یا خوار یا از او باشد یا برستار مبارک
بی یا شوم بی شود کند یا زین مستور یا بی راه و دست دارد و یا
او زمان زن بر یا زن فرمان آورد و بدانی که او را غیرت بود
بر زمان یا دیوت بود و خوشش دل و باک دارد یا نه در پیش و در

اندام یا کجا روزه خانه یا تو هم کرده و خد زین خواهد کردن و
فرز نروی از کدام زن خواهر بودن ایشان بخت مرید یا دی
و که ام پشتر زمان یا بنده و کدام بر از وی بماند و سبب مرگش
چه باشد و وقت مرگ چه در کجاست و مرگ وی با روش بود
یا صاحب یو طبق خود یا بزرگت **مصلحت** مرگش نگاه کنی که خواهد
سز کردن یا نه سوزش در روز یا زیمان و بگو وقت سزش پیش آید
سزش گنگار بود یا نه ان و بچ سبب سز کند یا بطن خویش
آید و یا کجایی دیگر شود و هم چنین در عقل و پادشاهیش نگاه کن
که از پادشاهان بود یا از بازاریان و فرزندش پیش ملک چگونه
بود و اگر او فرمان برده حاشی چگونه باشد و کند یا زیمان و از
که کم طبع مردمان باشد و از پیش خداوند کارهای سلامتی آید
یا هلاک شود و پادشاهی از اصل باشد یا تهنه باشد سز خویش کند

باز بزرگت

باز بزرگت و بچ سبب یا بد پادشاهی و حال دوستان برانی که
دوستان وی از همل باشند یا تنها بوده و دوستی وی با بزرگان
بود و یا با خواهر یا مرد دوستان بوی حاجتدی جرمید یا بوی
به دوستان حاجت دارد دوست و از دشمنش ما دشمن و از دشمن
آمیختن با وی خوشش آید یا کجاست ویر از دوستان نفع بود
یا دوستان را از وی **مصلحت** و کجاست دشمنان نگاه کن که اگر کند
باشد یا بسیار دوست و بر او دشمن بود یا دشمن را بر وی زیمان
توانند کردن بوی یا نه و دشمن از خویش بود یا از بیگانه پس
انگناه هیللاج و که خدای بدان و هر کوی که ناظر باشد بخت
و عمر که در بد بزرگان خد او حال را با بیگانه است که دلیل بر خویش باشد
بریک سبب عمر و تهنه است و در سعادت و مساوت چنان که در مرد
افتد و تیسیر هیللاج نیز سعد و بخش تا بدانی و تهنه ای که تهنه است

باید از کسب آیفی و مال وی چون بود که بدان جای رسد و چه
کند در وقت هلاک و رفتن آفتاب مدالی که دلیل بزرگی و دلیل کجایی
بیشتر باشد برادر مقرر و پادشاهی و ریاست اگر اهل آن باشد
نصل در رفتن ماه را نگاه کن که دلیل بر چهارینها و در و تابا
و آنچه تین و جان او رسد و دلیل ترویج باشد و رفتن سهم السما
که دلیل سعادت و بزرگی و خواسته ملک سر بود **نصل** و طالع را
نگاه کنی که دلیل حیوة بود و چهارین و غریب شهر و موله و سیر
و سلاسمه بدالی که دلیل حمل به پیش باشد و حال زنده گالی مزاجی و
یکنگی و بزرگی و خواری و غرور و دل او دلیل فرزند باشد **نصل** و زحل را
نگاه کنی که دلیل هر چیز است که خواهد بود یا نه و دلیل سر و پیمان
و اندوه باشد و کارهای جان و برادران متر و میراث **نصل**
و مشتری را بدانی که دلیل است بود و سستی و بایز بزرگ تر و ملوک و ترغیا

و زمین و دلیل بر آنچه او خواهد بود از بزرگی و سعادت
و کار سبک **نصل** و بر پنج را بدانی که دلیل کساح باشد و غریبی
عشق و دوستی و منفعت از قبل زمان و دلیل خصومت و سخن و جنگ
باشد **نصل** عطارد را نگاه کنی که دلیل باشد بر ادب علم و منفعت
از دستان و عاملان و عالمان و بزرگان و برادران کوچک است
و داد **نصل** زهره را بدینی که دلیل است بر عروس و عشق
و کساح و غری در کار بر ستارگان **نصل** و حال را اس
ذنب بدانی که کج جایگاه اند و معارفه کوکب است این چون
این همه دانسته باشی و حقیقت همه معلوم گوشت باشد باید که در هر
مولودی آن کوئی که درین کتاب است از مناقباتی که بعضی گفته
ند و بعضی مانده است و شرح در هر بابی بگردم آن قدر که چند
بود و خواننده بودم و در کتاب و انانیا که گفته پیش از ما باید که

دل و خوش نبیدی و عقل خود و حقایق همه بدانی که رای برود
عقل زیرک را بر طریق حساب عیار و چون رهنمای باشد که بر
جای رساند آنست که **تشیای دوم**
در نگاه کردن بمسقطه المطفه در ایام سپهر که ایشان را بصر
بود و تجربت که مذکور و لیلیهای نجوم و زفتن قضا و قدر و استند
و اعتبار بسیار کرده اند که مسقطه المطفه نیک تر و لیلی باشد
بر حال مولود و خوبیاش و طبعش از دیگر لیلیها که بطالع
در استیلا کج رده باشد بوقت وجود پیرون آمدن وی چون
آتش که اورانغلی است بر جوارت که در هم چنانست که زنی از
کمان و سنان از نیزه و دسته از شمشیر و قطب از آسیاب و این
اصلی است که سخن از آن گفتن و چون بن دیواری که با
برو تو ان نهاد و رگمی است که و لیلیها از جای نتوان و است و چون

نخستین درت بداندست با نخی و آن روز مستحق المطفه معلوم کردی
و که کبها که هر ماه تدبیر یکی که کلب کند و ویل باشد و نشانی بود بدستی
مطوره است بر توان رسید از صوابت و چون موقع که کلب است
سخن نتوان گفت و راه نتوان دیدن و غیره نتوان کردن و تدبیر
بر دست که **فصل** در من بعد از این شرح مسقطه المطفه گویم
از آن روز که در رحم افتاد بود تا پیرون آمدن و مانند در رحم
و تدبیر کردن هر کوی که بجهت همان خدای جانکه در آن ایام و صفت
کرده اند کبها و خدای لا شکر یک له بهتر دانند **فصل** آنگاه
باش که گفتند آنرا و الله اعلم که اصل تولد نطفه از مقبول غذا ایما
که اندر بدن که آید و اصل طبع آن فصلها سردی و رطوبت باشد
پس کرات غریزیه که نشود تا سردی اتصال که بگری و رطوبت
و این همه متفرق باشد تبی اندر بخردی دوران خوب باشد و اندکی

از اندامها در کی از کما پس چون تن حرکت کند بپنج آن حرکت
نطفه را پر برون کند از آن جایها بعد که مشرق باشند جمع کند
چون زنده که در میان شیر جمع آید از حرکت پس نگاه بر مشرق
و طبع نوزاد را پذیرد و سپید و باشته از سپیدی نوز پس سر
تشیب باشد و در صلبه افتد و مجاری صلبه در پاید تا بجایها
و از جایها بسورخ قضیب آید پس نگاه سورخ قضیب بر جم کند که
کند و گفته اند که رقم زاویه است سنگین شکر و ششخ که
نطفه مشرق افتد آنکه بقدر خدای تبار در و آید **فصل**
بر حال ششخ اگر رسد فتنه باشد یا چهار پنج باشد و
باشد که یکی بود **فصل** و چون نطفه در رحم قرار گرفت ماده پر
وی حیض زن بود از نیت که چون بسین نوزاد خون حیض منقطع
شود پس آن نطفه فرنی میکند و از حالی بجالی میکند و تا خدا

عزول

عزول تقدیر کند و پرورش و بینا نیز گفته اند که نطفه چون رسد
انتهای اول تپش زحل کند بر همان خدای وی زگر که گوی است
و ملک وی بالاتر ولادت وی شود و خشک بود چون طبع زحل جوهر
وی جوهر حرکت و در نطفه هرگز نیکو بر نیامیزند و از نیکو جدا باشند
چون زرد، خایه و سپیده و چون زرد و آب پس بگیا، از
جوهرش نیز نباشند و از سری و غیره اصل نیکو تمامی که گفته
از آن روز باز که در **فصل** پس از آن تپش شتری کند
و چون او کوگی باد و حرکت پس با مشتری بنمان و چو با وجود
غز و علا و را بجهانند و بر آنکه از تا آمیخته شود هر دو یک و هر دو نطفه
جست یکدیگر باشند و یکی یکی آمیخته شوند جنبش در هر دو یک
و از جوهر مشتری که با این آمیخته شود و این آنکه بود که زن
رهنش خوش نباشد و نیش است کرد از آن باد که در رقم ۹

می کشد و نطفه چکه یکرا آمیخته میشود و هر کسی که قوت این باد بر وی
باشد عالم و حکیم باشد و آن باد باشد لطیفه از روح از تن برین
آید و منزلت وی در روح هم چندان باشد که منزلت روح در تن
و منزلتش را باشد و معدن روح در تن و از آن باشد خاطر
و خواب دیدن هم چنانکه از روح بنیادی و بی بیایی و جنایی و ششوا
و کبرالی این باد قوی تر باشد از جوارت نری و چون تپتی بود
خون دل را از آهیت که چون مرده بگردی اندر شش نماز و آن
از جوارت این باد باشد پس آنکه در دشت شود خشک
کنتن وی است که این باد زایل کرد **فصل** گفته اند که چون
نطفه را این باد با وی آمیخت شود باده دوم بمقابل خفته بود و با
جستی جستی که نه بر زن کالی توان کرد و تیر برگ وی پرورد
بتوت این باد **فصل** پس چون دوم ماه باشد روح

بادی آمیخته شود و در تن بجای روح بروی مستولی کرد و
پس هر چند روح قوت دارد بر باد جوگی در وی آید و بوی
طعام آید و سخت کرده و زیادت کرد **فصل** و هر که این
باد بر روح وی قوی کرد و خواهش کرد و طبیعت خواب
بر وی مستولی کرد و این هر دو طبیعت معروف بجهت
یکدیگر باشند همه روزگار هر که کی قوی باشد فصل خشتن
ظاهر کند و فعل دیگر باطل کند همچون افتاب ماه که از پس
یکدیگر نورشان ظاهر کرد **فصل** پس آنکه چنین که صفت
بگردیم نطفه می باشد و باد شتری حرکتش میدهد تا ماه
سیم در آید و تدبیر بهرام کند زیرا که فلک بهرام زیر فلک شمشیر
و بهرام کوکب خوانست پس بنومان خد او را چون طبیعت
خود برد تا یکبار خون کرد و استنی سگی کرد و باد شتری

پوشیده نشود و آنچه بر آن میخیزد باشد ساکن گردد و ناخوش منی
زیایل گردد و سستی کم باشد تا دلالت بهر لم در گذرد **فصل** پس نگاه
بماه چهارم رسد بافتاب آید پس فکشی افتاب از آن خون تری
بستاند و چنان گردد که گوشت خائیده و خدای غراسمه از آن
توتی بیدار کند و سخت کرده اند و روح بوی سوخته و اصل افزون
باید آید در کما سخت و بیخ پروان آید از خورشید بجز تری
فصل پس آنگاه که تدریج بر آید ماه پنجم زهره دلیل صورت
و صورت دیدار باشد در سما پیدا کرد و خدای غراسمه چشم
و گوش می پازیند و موشش بر داند و بوی هوا پدید آید
دلیل زهره باشد **فصل** پس ماه ششم تدریج عطارد کند و طاق
کوکی است و موقت و حرکت و نطق پس حرکتی در زمان می
از او اندامهاش کشاید و در رحم دست و پای زرد و حرکتش

تدریجاً

توتی گردد و جای یکی تا تکمیل شود و رحمت طلب کند بخت از سستی و
بنیاد آن از تاریکی شکم و اندوه سنگی تمامی صفت باشد **فصل**
پس آنکه دولت تدریجاً را باشد با هم عم از مستطاف العطفه و اندام
تمام می باشد و صورت تمام کرد و در کماش توتی کرده اگر
پروان آمدن درین ماه تمام باشد امید زنده گشتن است در پروان
و اگر بماند تا هشت ماه تدریجاً آید دیگر باره سر و نو و پروان
و حرکتش نباشد چنانکه طبیعت زحل است تا ماه نهم بگذرد اگر درین
ماه پروان آید مرد باشد **فصل** پس با تدریج تری آید
که تمام گشته بود اگر تدریجاً و حیوة بود برین و اگر تدریجاً گشته
زندگی نباشد شش و خیم است هر دو بودی از حیوان بر دم
و بهایم و پند اول از خیمش تدریجاً کند چون خواهد آمدن تری
بزرگند با نهره یا قمر پروان آید **فصل** و نیز گفتند که ماندن

مولود در شکم بر بلند از فتن آفتاب از آن برج که در آن باشد
 تا برج نهم آید از آن برج جدا که میان خانه شش تا خانه نهم
 زیرا که از سد که خانه آفتاب است تا جایی که خانه شش آفتاب است
 برج باشد هر برجی را ماهی **مصل** از بهریت که بر عهد مولود آید
 مستولیت و در اول آید بر ساعت مولود و طالعش و کسرتش
 و خانه او تا در پروردن و با قیاب روز مولود و بشناسد و ما
 و سال و با لیا و زمانه و با قیاب آید شش باشد در دنیا و
 تعرف در محاش و بدان پند زبانی و سود **مصل** چون نطفه
 در رحم افتد و آفتاب در برج باشد مستولی و در شش آفتاب باشد
 و تدبیر و دلالت او را باشد از آن وقت که در رحم افتد تا بیرون
 آمدن پس آنجا چون بر برجی دیگر می شود دلالت بوی کند
 از حال کجالی از حالهای مولود در که دیدن از حال کجالی و اگر شش

باز نهمی

باز نهمی تا برج نهم شود از آن جای که در شش باشد و ابتدا بر سر وقت
 با طالع چهار برج تمام باشد انشی و خاکی و هوایی و آبی و بر برجی شود
 موافق بگوید هر طبعیت برج نخستین که است در دلالت که در این طالع
 پنجم باشد که آدم که در تمام و از نیت که بر برج پنجم دلیل باشد بر آن
 زیرا که طبع جمیع مانه و موافق ای باشد بشکل جوهر و چون
 طالع ناری باشد پنجم هم ناری باشد و اگر خاکی خاص هم خاکی باشد و اگر
 هوایی باشد پنجم هوایی بود و اگر آبی بود پنجم هم آبی بود **مصل**
 پس اگر که چون آفتاب برج نهم آید مثلثات فلک تمام کرده و بطالع
 در قمش بر برجها تمام شد بر یادت و نقصان و اصلش تمام شود
 که در ک پروردن آید و با بستنی در دست شود **مصل** و گفته اند نیز که هر
 چون در رحم تمام شود و اندام محکم گردد و منقبض باشد یک نراهم
 آمد پنداری که در حقه ز نخش بر زانو نامش نهاد و در تنه بر کوه کاه

نفس باشد از آنجا که در شش باشد
 و در این کتاب از نیت و طالع و در
 اصول طالعین و ج

تجارت و نفس می زند و شور و ناقص بزبان نماند و از زاده تاف غذا
از شکم مادی کشد چندانکه بران پرورش او تواند بود اگر ز باشد رسو
در پشت مادر دارد و اگر مادر بود روی در شکم مادر دارد و در چو
پروان آید روی بر زمین دارد پس در ماه نهم با خطیب آید طلب
آن کند که پروان آید بادی روی مستطاف کرد آنکند که میکرد آنکند
تا سر مقابل آن جایگاه کند که پروان فواید آمدن و چندان دوست
یابد که پروان آید از آن تنگ و دشوار جهت و فراخی آید و از تنگ
افتاد باشد چون کمی در پوستش بازگردد از تنگی پوستش و در روی
یابد از باد و میطافته و بانک برایش چو پروان آید و چشم
نور آفتاب کند چو از تاریکی بروشنایی آید باشد اگر روز باشد
در کشت باشد بروشنایی چراغ پیکر از تنگی می ماند از آن حال
در نفس باشد تا برین حال و خدای عزوجل در وی آنکه حضرت پیر

و چون

و چون گوید که در تیره بار داری و بر مواد داری نه بینی چون دستمان
بسی کند و می گوید از ترس و اندوه آن که مبادا اگر از دست بگیرد نزه
پیشند و آن نخستین دانشی بود که خدای تعالی او را به پس طلسم
و غذا کند و خدای عزوجل او را به هدایت دهد که چگونه شیر باید فرزندان
و چون فرورد و چون در وی باشد بگیرد و چون شیر باید برساند کرد
و چون مادر بکنی نشاء کند و اندام شستن و در وقت کار فتح در وی
یابد بگیرد و فریادی خود انداخته که گدایان حقین همه حکما
عاجز اند از او را که حکمت وی چون خدای که طالع گنجی بدست می
برج و دقیقه و بدانی که مسلوله چند مانده بود در رقم از وقت مستطاف
الظفط تا آن روز که پروان آید و آن ساعت ولادت پس طلسم
بیدار کنی که گوید بدانی و در تمام چنین و مانده که گنجی از در میان همه
طالع باشد مادر چه منزه یعنی که تحت الارض بود ما پس طلسم را

نسخه در طالع پروان آید

از ماه نقصان کنند در وقت مولود از درجه طالع یا درجه ما چند کند
برای دفعه کف کن در پست و چهار قسمت کن آنچه شده باشد روز ما
و آنچه مانده باشد ساعتها پس آنجا این روز ما در این ساعتها برود
و بقا و دوسه روز بر تازی که سهم و طاعت چند کند برای مقدار ماند
مولود باشد در دم و اگر در میان درجه منسوب یا درجه طالع معنی که تفریق
الارض بود و نیمه را از ماه نقصان کنند در وقت مولود از درجه تازی
بر باید گرفتن یا درجه ماه چند کند برای دفعه کف کن و بر پست چهار
قسمت کن آنچه زمان باشد روز ما است و آنچه مانده ساعتها است
سهم که جگه نری و در پست و پنجاه و هشت روز چند کند برای مقدار
ماندن مولود بود در شکم مادر و نریست میان است اول در دم
و این که جگه تری باشد و در پست و پنجاه و هشت روز **فصل** و مکت
دو میان و آن اوسط باشد و در پست و هفتاد و سه روز مکت ششم

برگز

بزرگتر باشد و این هشت تا و هشت روز باشد یا مکت که جگه
از آن زیاد است که از درجه منسوب تا بدرجه طالع ما تزی در روز چون بر
کوچک تر فرای مکت میان بود و هم چنین مکت میان است و اگر
از درجه طالع تا درجه منسوب است پنج روز چون بر مکت میان زیاد
کنی بزرگتر باشد و الله اعلم **باب** است که طالع
مولود بدان کنی که نری و دیگر معنی پس آنکه از نیمه طالع برگیر که تا درجه
ماه بدرجه رست چند کند برای هر دو و از و تا مکت کنی چند کند
باشد بر در پست و پنجاه و هشت فرای چند کند هیچ باشد عدد
مولود باشد در شکم مادر پس آنکه از وسط آفتاب مولود و جگه کنی چند
رفیق آفتاب باشد بدانکه چند ساعت باشد تا زمان ساعت
اندزنی بی پس طالع بر آن آری که سوانق درجه ما باشد در مولود
ساعت مستوی کنی بر وسط ماه افزای از بر آمدن آفتاب آن روز

نمادش بر کبری ملاحظ این مولود چند درجه ماه باشد چون
نمادش کنی از بریش بدانی که هر مولودی که پیشتر از نیکت او
باشد یا نیکت بزرگتر برنش فضل زیادت اندام باشد و هر مولودی
که مانندش کمتر از نیکت باشد یا نیکت اول که بجز آن باشد
بیشتر نشن نقصان اندام بود **فصل** و درت بدست نیکت
مولود در شکم که ماه را در وقت ولادت بدانی اگر این ماهها
بسیار یکروزه از نیکت مولود در آن ماه باشد و اگر کمتر یکروزه
و سیم ماه باشد مولود در هفت ماه باشد **فصل** چون موطا
المطه درت کرده باشی و کنش که چند بود که با بدالی هر
جایی که همان باول ماهها که در نطفه کرده و قوت صفشان
بدانی و مولود و پیششان در زیادت و نقصان ایشان و هر دو اند
ایشان بحدت و در جای موافق و مخالف **فصل** و بدانکه زحل اول

اول ماه است از موطا النطفه اگر توی باشد و صاحب شمار و کجا خود
باشد یا راست آن نطفه سبک بود وزن استین سلامت بود
از شمار بیاد و در زمان کار و استی بیارنگم بود و بیارنگم
بود و خوابهای نیکو باشد و اگر در حد و در شری باشد زن خرم
بود و استی گمان میکند و تعیین بخدای خرجل و لوکل بروی
کردن باشد و استی سلامت دارد و درت است باشد و خوش
منش و پیچید اندک عاقبت کار فرزند نیک بود **فصل** و اگر
در حد و در اهرام باشد مادر در دهنده بود و بیماری باشد زیر شکم
و استی بدان جانب بود **فصل** و اگر در حد و در زهره باشد
زن خرم بود و نطفه درت بود وزن در آن استی توی
در زیادتی داند و تن درت بود در آن استی و کوه رویش هر روز
نیکوتر بود **فصل** و اگر در حد و عطارد بود یا در خانه اش

استی سبک باشد حرکت بر کند غلبه بود از خوشی تن نمید
نباشد **فصل** و اما آن کودک که در شکم وارد از پیش از پس گمان
میکنند و شمار استی نگانمیدار ماه و روزی و اندوه وقت ولادت
میدانند با هر لفظ **فصل** و اگر زحل بسودا بشمار ناقص و گاهی آنها
در باشد و در حد و شش نام بود و ند بود که نفس نماند و سینه
تنگ کرد و غمی اندران استی اندکی باشد و پخته اند و
بود سنگی باشد و دلش بر جوشش ترسد و خوابهای بد بیند اند
در خواب پنداری اندیشه هلاک کند بسیار چشم بر برک ننهد
باشد و کودک در کشش سنگی باشد ذبیات کودک زیر شکم بود
مادام ترسد و گریه تا وقت ولادت **فصل** و اگر در حد و کلام
بود بیماری باشد شرم ترود شواری نماید لیکن نیت باشد
اندک نایب گشت دگی و جگرش بود **فصل** و اگر در خانهای شتری

دیور حد و شتری بود علقهای باشد از باد و جرات وقت
که سلامت بود **فصل** و اگر در حد و زهره بود بدان استی
غریبی وی اندکی بود و پچار بود و بدان استی پخت شود و
عاقبت یک باشد و نطفه درست بود و اگر در حد و عطارد بود
وزحل با ذی باشد او را ترسد از کیمیا و دهن و مردم
از باد و ترسد و از ترسندکی نطفه تا نه و با بقعه **فصل**
چون شتری دلیل دوم ماه است از سوط المطفه و خداوند
و عقل و فهم و ذهن و علم و چون در ماه دوم حاصل باشد دلیل
بر عقل و دکان علم باشد و بر آنکه بداند و پاموزد و اگر حاصل باشد
در وقت بر الهام باشد که اصلها از ذات خویش نهند و حکمت
و اسباب سون سخن گوید و اگر بخانه خویش بود و کج خویش دلیل
کند که اصول دین داند و با دیانت بود و اگر شریف باشد کرد

بود که مردم با اینها خواندند و علامتها نماید و آن کس
بقوس باشد **فصل** و اگر در خانه بهرام بود در حدیث بود
مردم فساد افکنند و مردم را برای خود بر و قتال بود و تهر و ستم
فرمایند **فصل** و اگر در خانه زهر بود موافقها نیکو کند و لغتها
کند و مردم را دعوت به عقلت کند و کارهای لطیف و اگر در خانه
عطار و یا حدیث بود مردم بخصومت و جدل کشد و جنتها دارد و
توت زبان و منطق و بد بیه **فصل** و اگر در خانه رطل یا حدیث
بود دعوی باطل کند و دروغ بر مردم بندد پوسیده و اینها
عجیب نماید بکلیت و مکر و کزنی و جادویی و زرقی **فصل** و اگر
مشتری در راه دوم تا بجا بود کجای از میان رفتنش و دلیل یکی
فرزند باشد و نمیشاندگی باشد نه کند و نه گوید الا آنچه نمینود
و دانه بر قدر سه سته مری **فصل** و اگر در خانه دره بود با باشد

پوتر

بود دلیل است که حفظش باشد و دین تو اند و است **فصل**
و اگر دره بود با باشد بلید بود و هیچ نتواند که خلق بیهایم و نداند
الان خون و آب خوردن **فصل** چون مرغ و دلیل ماه است
باشد از مسقا النطقه و کوب و لیری و جلدی و قیمت است
اگر صاعه باشد در جایی لیل نجی است از حد و غایت شد باشد
نخخشم و ناخشنود و بیک تر و شتاب کار بر از پنج نرسد و کاری
که خواب کردن از سر نشد بشود و اگر نه آید باشد در وقت نشد و شتر
اگر دو علامت عذرو تا فرمان براری داند و خاصه چون گمان است
یا حدیث باشد و تحت بر عرت باشد شب چون با کجای بود بود
بشب زاید ضد او نه خوب و کارزار بود تا با باشد ما و لم **فصل**
کوشد من خود کس رطاعت نه در ریاست طلب کند و ریاست کس
نه پذیرد و اگر روز باشد مردی بود خشنک و اگر در خانه بهرام

عیور سی سخت باشد و سرک بخون ریزد و اندک نجاشیش و نماند
خداوند کبر و باز نامه و الله اعلم **فصل** و اگر در خانه زهره بود
غیوری سخت باشد در کار زمان و غیرت و محبت نماز کرده
تا خود را بکشتن و مدد کارهای دشوار **فصل** و اگر در خانه شترتی
بود یا حد و دشمن لیل و لیری بود و غرور و استکبار و معرفت جای
نواز پیش رنجی و ناز بر اندن و نماندن و قهر و تصنیف و پریز کردن
از عذر و قتل کردن و سپردن کردن **فصل** و اگر در خانه عطا
بود و لیر بود و شتاب زود و ترسیدن و خرد شدن و حلیت
کردن و سبکی و تر اندختن محبوب و سواری و پشتر نظر و بخت
نماند با شتاب بخت و نفاق و اگر در خانه زحل بود چشمت میکند
و کین بزرگ در اول دارد طلب کین و عدالت کند و غناز بود **فصل**
و اگر کبراهم در ماه سیم در موبها باشد کجا بنامه تفتش دلین

زهره باشد و ضعیف دل خود را کمر اندازد کارزار دوست نماند
و اگر نابط بود در جنبونی مخفی بود مانند زن بزد و بدولی او را
بر نمی کشد و درون طبعی و خوار میگی **فصل** و اگر درین حال بچه
خویش در خانه جوش باشد و زنب اثر و ناباوی بود و یوانه
بود و سنگ بر دم اندازد و او را بجهتها خوانند و سخت اندو
بود و از آن جهت بس سنگ انداختن این را از خود دوری کند
فصل آفتاب و لیل با چهارست از مسقط النطفه و اقیان
کو کب روز است و قوت ستم و غلبه و چون در صعود بود
کجا بچه و بی قوی دل بود و متکبر و نجانبه یا برف یا نمک
و کو کب دیگر او را قبول کند و بوی و بدولت تمامی آفرینش
بود و دست اندازی و منتظر میکند و قامت بلند و مولود قوی بود
از حد شده و قوتش در همه تن بود جلد باشد و بار نامی

برگرد و بقوت خود تم کسز بر بایم و سیاح و سنگها بکنند و نمودند
دو تا کند **نصل** اگر در صعد و باشد در خانه های بهر لم و حد و
زبانش ظرافتی دارد از منطقی یکو و نیکو وصف و اندک و خدای
فریقین و زما کی بود با هر کی سخن گوید خوشش زبان بود
و اگر در خانه های زحل بایر و در خوش باشد زبانش سنگی بود
تا بدان حد که آوازش از خود عبادت و اگر با بول باشد بی
و ترکیهای از جایها دلیل فساد زبان باشد و بیکی و گسسته
سخنی خاصه که بجای بود از جایهای صامت **نصل** ماه و لیل ماه
نعمت بود از سقط النطفه تا اصل اندامهای مولود تمام شده باشد
و اگر درین ماه برون آید تمام باشد چه تدریج منقذ که الکب تمام
شده باشد چون ما هشتم باشد ولادت با زحل را باشد بجز
و نخت کرده و خشک نمود برسان مرده که زندگانی زو گشت پیوسته

کر درین

اگر درین برون آمد مرده بود که زندگانی نماند تا ماه نهم شود
ترتیب مجبزی باز آید مستری کوکب باد و حکمت عدت
خدای خود جیل با مستری اورا بگفت آرد تا بدینا آید از سنگی
سنگ و تاریکی جایگاه **نصل** و چون خوابی که نطفه مرد به آن
که در است یا چهار سهم اما بارانها کن اگر جسم المیدا و ناطر
باشد و قبولش کند بگوشش تا جانش یا تر نشی یا نطفه نطفه
درست بود و اگر فراین بود ولد ز نابود و از حیانت پیدا شد بود
و اگر ماه متارن آفرینها باشد با نوبت **باب پنجم**
و انستین که مولود چه جنس باشد و حجت و جوی کنی کمال مولود
که از چه جنس باشد چه دانا اگر این حجت و جوی کند در بر کسی
کنند چه اگر از بهایم ما بر نذر مولودی را وصف کند بجزی که آدمی
مدان مخصوص است از فضل و درین و روح و بیان منطقی و حجت

گرفتن مکان عقل را در دست کفایت روی پند و عالمان و
دانیان نسبت وی با عیب و نادانی گفته **مصل** و بدانکه دولت
چشم مولود کوهانی کوکب باشد و جایابی بر جای که بر صورت نم
بود و چون گذرد تا بود و بسیاری بر نشان و قماشان زیرا
چون که کوکب بسیار بود و در توجیه از باب شفاقت طلوع
و افتاب ماه و سهم السعاده و اجتماع و امتداد و دلیل شرف مولود
باشد و بزرگاری اصل سعادت و اگر ساقا باشد یا پتر
ساقا بود یا ناسد و بر بروج سباع و بهایم دلیل کند که مولود در از
ادی بود بلکه از چهار بابی بود یا بر پنجه چشمت و هم چنین بود
هر که کرب التمر تو ناظر و سعدان بوی ناظر بود خد او ترا خرم و موی
از سکان و اگر کان و سباع در کجاست ناظر بود از و تدا و سعد ما
ناظر نباشد مولود از سباع مردم خوار بود **مصل** و هم چنین

گفته است

گفته است چون کوکبی بر درجه قنطاری طلوع بود بر جی ما و کوکبی مای
زمان کار و از بهر ما کان و شب بود و زحل و مریخ ناظر بودند
بوی اسبند یا عطار و نفس بود و مریخ بود یا جایگاه کسب نیک
و ماه اقوان بود در وسط النطاق و در جی چهار پایان از
معدت شدت سواد آفتاب برین کوز بود و جاذبه ساعت مکان کن
از کسب باشد یا ساقا غرضی یا بروج یا ساجیت جنوب تو پند
که از صورت یکی چون از و ما بود یا جانوری یا از عقربان و
شیطان بود یا جادوی بود و سباع بنود الا که شترتی مریخ
ناظر یا مریخ کوکبی اگر با زحل بود مولود ما را که زوم یا بعضی از خترا
مصل و بدان که خطا نناد هر عشره بهفت کوکب است
و ما را نگاه کن که کجی جای بود از طلوع و کدام ستاره بوی ناظر
بود و جای همیشه از بر جای که صورت بهایم و ارد بدانی اگر خطا

آنست که بیست و یک کوکب برج چهار پایی افتد بر آن که مولود
 چهار بابت یا مانند بهایم یا تا باشد **نصل** و بهتر آن بود که
 افتاد ماه در طالع بود در آن جای بود تا سهم السعاده درش
 باشد و آن خانه وی که از بهایم نباشد و کوالی بود بر آنکه آن جنس
 مردست و سده تا ناظر بود مردی بود که خود سپان کند و سبع
 نواز و دو کمان شکاری دارد و تا چهار پایی آن را علف و بهزیرا که
 سده تا کمالی دهند و همچنین که نام بخداوند خانه ناظر بود یا خدی
 کند نیم برین گونه بود و آن نه تنها بود و لیکن ماه چون سیم
 روز به برجی بود از چهار پایی و کسان ناظر بودی وی چهار پایی بود
 و مرترا منانی نماید **نصل** اگر مولودی بود و طالعش
 جدی نژده درجه وسط السماء عقب یا زده درجه استقبال کردی
 است در جدی و نه دقیقه سهم السعاده در نوز بخت و چهار در نوز

در سلطان

در سلطان بخت و هفت درجه و پنجاه و چهار دقیقه مشرقی
 در سلب بخت و چهار دقیقه برج و سده و هشت درجه و سی و شش
 دقیقه عطار در نوز بخت و هفت درجه و چهل و پنج دقیقه جنوبی

که درین صورت منوره آمد
 و چون ماه مشرقی
 و عطار و ساقط باشد
 از نوز و زحل خواهد شد
 طالع در خانه و بال باشد

و مشرقی در و بالش بود و آفتاب در و نه خریا و زحل که خواهد شد
 خانه استقبال ماضی عقبه استقبال طالع این که خود خانه و است
 حکم کند که این مولود بهایم باشد در استی گفتار این است
 که سهم السعاده در برج چهار پایی کس و ماه دلیل غذا و تربت

در برج چهار پا و خداوند سیم در برج چهار پا و خداوند مطلق و اما
 عشرت مطلق در برج چهار پای مولود سگی باشد و جایگاه ماه راجع
 کرده نسبت مشرقی نظر دارد و خداوند خانه اش و زهره در خانه
 سیم السعادة تا نظر باشد از ترس سیم السعادة و ماه با زخم سیم
 السعادة حکم کند که پرورش میکند و آنکه زنده گمانی کند بفرقی
 و نقت از خداوند کارش و من اینها نشانش هم نشسته دوم
 در مولود و او مطلق جدی اول و وسط السماء عقوب ولد استقبال
 در تقوی زهر در نور
 سون مقرر نور برین
 سال خداوند سیم
 استقبال با غمی نگاه کن
 که چگونه منفوت بود

که نیز

که نیز کند و خداوند ان تثلیث ماه نگاه کن که خداوند دلیل باشد
 که با خفایا مکیه مکر بود و مذکیر از میند و از طالعها کردید، اند
 و از خداوند خانه مهر و در وصل را نگاه کن و صاحب سیم السعادة
 و صاحب مطلق نیز که در دوم و سیم چگونه افتاده اند و نگاه کن
 عشرت راقاب و ماه راجون از زنده تا افتاده میل کرده ماه و مشرقی
 که اینان زیر زمین اند در خانه عاقبت و جایگاه ماه افتادش
 از تثلیث مطلق و مشرقی در مشرقش دلیل جایی نیک باشد و
 پرورش تمام **بسیستم** صفت روی مولود و دانایان
 پیشین صفت روی آدمی کرده اند و گونه اش و خلقش
 و نشانش تا پیشینده کند و در گنجی نظر خواهد کرد و در پیش و کوهها
 و دلایل با پرده اند هر کسی بعضی باطل نموده اند و بعضی با تکیه و بعضی
 از حقیقت خبر داده اند بران جمله که جمیع ایشان مستحق اند و خداوند

حکم برین استقامه گفته اند که مولود وی در زمین جنبش از مادر
 جدا شود و جنین مادر و پدر نما و ایند و سیاهی مردم شهر این گوید
 پس طالع چند و خداوندش دروش و کواکب که در ولاییل جنین می
 شریکین اردو دلیل که بر سپیدی و سب و از زرق و زردی و کونته
 رو میان و مصلحتشاید که کسی دانا تر است بدین دلیلهای برین
 صفت و پذیرفتن این کواکبها بعد ما که درست شده باشد حد است
 و تفاوت این کار پس این سخن که گفته اند بوجهی است بود و بوجهی
 ارش خدا را یاد کردن زیرا که اگر کسی صفت بچی کند و بچی بصفه
 بهرام و غلغش بر سپیدی و زردی یا روی را صفت ز صل بسپایی
 کند کم کون و جسد موی و زردی چشم خفا عظیم کرد و بود و بناهانی با آ
 بر خود کرده بود و بر خود بسید کرده و نیز صیغف و انکه او را هیچ تیر
 نبود **فصل** در کشتهای اینان چنین است که موالیله هماینها بود

بهر زنان بازمی شود و گفته اند که تیر لون هر قومی تیر آن است
 است که از آن باشد و سیاهی سپیدی نیز یکی و دوری است
 از بهر اینان هر چند که کواکب تقابل و تها می خویش تو را کرد و دلیل
 سیاهی و سپیدی خود کند زیرا که می بنم سیاهی و یکی مکر سیاهی در
 و سرفی و یکی که سرفی مکر دارد و تقدیر بخین دلیل مولود از شهرش
 و مغانفت روی مالمش صورتی نیکو حاصل او باشد و بوجهی مکر کواکب
 اصل شود و مستوی باشد موس بر آفرینش وی و نونش و شکش
فصل و اندر زرع گفته است که اختلاف مردم در شمار ستان است
 که کسی را نه بچی که فرایم که بد که است زیرا که بطریق مس گفته است
 در کتاب بخندم بزرگ که در هر ساعت و چهار هزار ریه براند
 و هر ریه ده هزار و در هر طرفه از قلی مشرفه و هر طرفه را لونی
 و طبعی را فرینش و طبعی بود جدا گانه تا نیز لطافت و نیکوی کند که در

یا من و حج عقل نتواند که فتن و کسین اند منتهی آن فرموده
 عزوجل **فصل** اگر خواهی که صفت مولودی کنی در طالع ای نگاه
 اگر خداوندش در این بود یا صاحب نترش یا حدش یا قمشش
 کوکب بدان که صفتش و طبیعتش در مولود باشد اگر روی
 کوکب در طالعش باشد آن کوکب که در وجه طالع بود صفتی
 دارد و اگر چه کوکبی غریب بود بدان صفت و طبیعت آن کوکب
 دارد **فصل** و اگر چند کوکب در طالع باشند از آنجا که که در روی
 طالع بود و صفت از وی کن و با صاحب روی طالع باید اطمینان
 و اگر صاحب طالع و نترش در روی پرون طالع باشد صاحب
 چون کوکبی در طالع باشد و صاحب وجه نما باشد طالع و اگر
 نیز ساقط بود از طالع نزدیک کوکبی را بطالع بریکه که نترش تر از
 از خداوندش صاحب خانه اش نترش و حدش و لون کوکب

عبود

بلون بروج سیاه آمیختن و حدتر که در روی بود و صفت صورت در
 کوکب باید کردن و صفت تن از بروج **فصل** و بدانکه همه جمل
 و بهاشتری و زهر و رست و رونق و صفا و سکیونی آفتاب است
 و زنجی تهرام و زحل را در عطاره فشارک بود در سکیونی و زنجی
فصل و خانه های سعد یا سکیوروی بود و خانه های کهنه است روی
 بود **فصل** روز بر دستنای خود تنم در کوکب نتره آرد
 شب از تاریکی تو نور در دلایل مظهر آرد **باب نهم** صفت
 کوکب حل کند مکنون است و لب ستر و چهرها بزرگ بکلی خم
 در عیب دارد و ایکی بزرگتر از دیگر باشد موی صمد خشک دیم و نما
 کونکاه و پشتر نظروی نیز باشد و در موی و دشوار و بیارده نما
 مختلف برای موی دارد **فصل** چشمی سپید است مکندم کون
 آینه تیرک چشم کوچک حدقه رنگ موی صمدش مکیوسان

که گوازش بپایه سر می ستر و با تمام گوش بود و معتدل قدر و
 و با یکدیگر و خندان روی **فصل** در سخن و سپید از زنی چشم
 کرد و دید باشد که بر روی بر لکها دارد موی میگون بزرگ سیئه با بالا
 پشانی موی کم دارد و بود که بر آن جایگاه خود اصل موی ندارد
 یا شکستن یا خیزی بر پشانی موی یا بر بالا پشانی نرم نظری
 نیز نیکو قامت کونه از روی گسده در چشم کسی چشمه بارش و سرخ
 هر دو چشمها آنگونه است که دراز است و کون است و آنگونه نیز ز فراخ کام
 سنگی بر دل مردم از روی ترسند **فصل** آفتاب زرد و زبر
 و کوچک سببی چشم که در دیدم عظیم شد کونه روشن بر ز بالا پشانی
 فراخ چشمش بپایه او از کوه بلند قامت معتدل که حلیب
 در روی باشد فضل جوید **فصل** زهره سپید است در قام باره
 سخی دارد صد فی یک چشم نیکو منظر شیرین نظر نیکو دیدم سخن

زیب

زیب جد موی سیاهی چشم بیشتر از سببی دیدم فراموش کردن
 سر کوچک که در سر پوسته هر دو بار و بار یک گوشه حدادیم بسیار
 نیکو چشم تنگ سینه کوتاه گوشه اشان و ساقها ستر موی تن بسیار
 میانه پوست اندام تنگ لبش که خوار بود **فصل** عطار و
 سیامت و کفتم کون با ستری زنه میانه مرد و شنگ موی
 تنگ لبانی ستر ستر موی نیکو خرد پوسته او نیکو پختی فراخ
 دهان نرم کوچک دندان تنگ شیش روی وی ملاحظه دارد
 که چشمه معتدل قامت کوتاه کام با یک اندام زرد میانه بسیار
 دشت او بآن **فصل** قر سپید است که در دیدم نیکو منطبق
 سنت یکبار شیش صفائی بون درست اندام تام اندام اریح صفیها
 بدان و صفات بروج کجا برود انایان ششمن آنگونه که خفتار
 بر صفت روح بکرده انده خاصه **فصل** حمل موی بسیار دارد و جد

یا میکون زندگشته نظر دارویم بزرگ چشم کوچک گوشها میکون
فصل نور پس بینایی است بر آن آمده دراز بینی فراخ در
بینی بزرگ چشم قایم موی مختلف از پیش سر کردن موی سخت
سیاه شرمکین میکون تا ضعیف عقل **فصل** جوز معتدل تا
پهن سیند مسک ماسانه زود باشد که در پر بود کسی که غمناک کرد
فصل سرطان کندم کون و سبب انعام درست پوست رویت
کوچک تراز بالا بزرگ چشم بی خول دندان جدموی ریش
میانه بود کوچک چشم در نما فراخ **فصل** اسد میکون تا ارتقا
میکون چشم بی نام بزرگ قد با لاشن بهتر از زیز فراخ سیند و بسیار
چشم تر نظر یک ساقه و شمار دیدار بطر روی **فصل** سبب میکون
تامت معتدل انعام آفرینش تمام در یار **فصل** بمران میکون صد
معتدل گوشت قد و اندام **فصل** عقرب شهاب چشم ازرق

سیاهگون بسیار موی کوچک هر دو چشم کوچک روی سگوستا
عظیم هر دو پای و لیسک بر سخن حتی و بد کردار **فصل** توپک بینی
میکون درازان ستر دراز روی از پس سیکو تر است که از پیش
مرزش میکون موی بزرگ سر و شکم است تا **فصل** موی بزرگ
ساق خشک تن رویش مانند روی بزار یک روی تنگ میان
تیز ریش بسیار موی **فصل** دلویانه بن خود بزرگ میکون کردار
بسیار سخن و فقط در دو استه پراکنده کند ساقش یکی تیز بزرگ
خود کون ظاهر **فصل** حوت پس سیند کوچک سر میکون ریش
بر اندام عیب دار و در چشم پهن خدا پنی بسیار خوب سیند تمام
فصل بدان که بر جها پهن مطالع و لیل فرجی و زیز یکی تن
باشد و کون مطالع و لیل تزاری و اندک گوشتی بود **فصل**
اگر ضایعی که بر انگی که یکی وجه مانند نظر کن در وجه مطالع کند ام کو

رست اگر وجه آفتاب را بود سبدر مانند و اگر وجه ماه بود نماز
مانند و اگر صاحب وجه صاحب سراج باشد طراکی نخواهد بود و اگر
زنجیر سبدر مانند و اگر ماده بود نماز مانند **فصل** و اگر صاحب
وجه خود او نه افتاد باشد بزم خوش مانند و اگر صاحب خانه بخالان
مانند نیست صفات و نساها و امتداد علم **باب ششم** مرتبه مولود یعنی
زیستنی و نرسیتنی وی مولود وی آن بود که مرده زاید و زنی
و دنیا نه بیند و مولود وی که دنیا نپسند و زنی پرورش نیاید **فصل**
و مولود وی بود که با شکم مادر پرور آید و پرورش نماندش و لیکن
عمرش دراز بود و در مولود وی بود که رایید و پرورش یابد و عمرش دراز
بود **فصل** و نیزه آئین این چهار منتهی دلیل است طالع و حاکم
و سهم سعادت و فقر و بدش از آن ماه و اجتماع و امتداد طالع کمال
کودک مانند سادگش از زبان بودن و سهم سعادت طالع ماه

چنانکه

چنانکه طالع افاضت و اما آفتاب زیرا که نورناکت و غیر غنیت
در وی و باد نشاه کواکب است و مدیست و نوزمانها از وی بود
و توام زندگانی نوسات و عیال است **فصل** و اما ماه زیرا که
نزدیک بدیاست و عیال است و عیال مانند کواکب و دیدار نشی
و تمامی و آنها نقصان و فنا و زوال و شرکت دارد و باستان کمال
به لیلیا و کواکبها و طلوع وی و زیادتش چون طلوع در زیادت
مولود بود و ولادت مانند مولود بود و بر آمدنش به بالا و
اجتماع و بزنامی و پری و نهایت شدن و مرگش **فصل** و اما اجتماع
مانند کسب سبدر و اما در کمال جمع شدنشان و جداگشتن و زنی
که از میان هر دو تولد کند و اما امتداد کمال مولود مانده نماندست جز آن
بجهل سال رسد و عمرش در کاست کیر و تا آن غایت که از آن گذر
تن در بار کیر و پیری بیدار آید و روزگارش نزدیک بود و

و هلاکش بود چون این دلایل ساخته باشد تا که ز بودش از نشان
 حالهای مثلثات بقوت و ضعف و اقبال و ادبار و سیادت و
 افتادن از جهت آنکه خداوندان و لیلیها تم برست و روز بود
 پرورشش هرگز در شب در روز بود و مخالفت یکدیگر و لغت
 ایشان و آمدنشان و رفتنشان **فصل** و مولودی که مرد و زلیله
 زنه کانی نیاید و نیاید بنده آن بود که این سه دلیل بود و از با
 مثلثات در مولود ماقط و زایل بود و کهنه بر طالع غالب بود
 قوی و حضرت الهی که دلیل کشته بر تابی و لادت و هلاک بسفالت
 الا که خدا خواهد **فصل** و هم چنین که قمر در زرب بود و ملاحظ
 بود و نفس در زندگی باشد چون کودک از مادر جدا شود سستی برید
فصل و همچنین که قمر در مدار ارض باشد یا یکی از دوش
 و دیگر بد و ناطق باشد از نفوس مولود دنیا پیوسته و زنه کانی نیاید

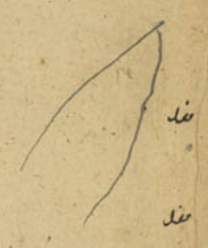
این برج که اجتماع در وی بود و برج امتلا و که خدا **فصل**
 و خداوند حد آفتاب ماه و طالع دار باشد مثلثات آفتاب روز
 و خورشید سهم السعاده چون همه متخوس بود بدان که مولود مرده
 بدون آید **فصل** و از با مثلثات شب و روز باید و نشستن
 و ماه را که مقدار انشان که لام کوکب بود و جایگاه سهم السعاده و
 جای سهم الغیب از جایگاه ثابته و زایل و خداوندان هر دو کانی
 از سعد تا و کهنه و اگر در زیر شعاع باشد و ناطق باشد و ناطق
 یکدیگر باشد و یکی جایگاه نیک بود ششم باید باید و سر زنده و این
 تیر است که کهنه با آفتاب و ماه ناطق باشد یا مقدار و اتصال
 دارند هر که که چنین بود در طرفة العینی چون همه در ششم بود و حساب
 طالع باشد ناطق بوی کودک نیز **فصل** و اگر در ششم بود قمر
 از کوکبی که قمرش کند و نفس در رتبه طالع یا در طرفة السعاده است

باشند مولود نیزه زید و فاحه که هر که ماه درو تدم بعضی از کتبها بود
یام صاحب طالع مخموس بود یا در طالع کسبی بود یا نافر بود کسبی
بیش و در حدش از ترسع یا مینا یا آن مولود نیزه و اگر نیزه
بود نافر بود الا سدی قوی از عیبها بری از در طالع آنکه باشد
که نوزاد خدا نیزه و اگر قریب تر بود در وسط السماء بود مولود بسیار
آید باره باره **فصل** و اگر در طالع مقرر در مذهب بود و زحل در طالع
روزی زنده گمانی نیاید **فصل** اما آن مولود که بر آن آید و زنده
پند و پرورشش نیاید آن بود که بعضی از این دلایل در وقت باشد
و پیشتر ساقا باشد مخموس مولود زنده گمانی یا بد جان تا آن وقت
که اسهای میلا درش بر آن جایگاه رسد و دلیل زنده گانش باید بر آن
جایگاه رسد و دلیل زنده گانش بود نوزاد و اگر بی وجود جمل طلب
فصل و هر کسی گوید که هر که با آفتاب و ماه بطالع نافر نباشد آن

زید و آنکه ماه بالای آفتاب بود کم زید و آنکه مقارن زحل بود و نیزه
و بر مذهب مولود را زنده گمانی نبود و بر پرورشش نیاید **فصل** و اگر ماه
با زحل و آفتاب بود مولود را ترتیب نبود **فصل** و اگر ماه با آفتاب
و مریخ بود دلیل زنده گمانی کم گند و هم چنین هر که که ماه میان مریخ
و آفتاب بود پس زید **فصل** و چون ماه در مذهب باشد و آن
مذهب بود مولود را پرورش نباشد و غرض سوز و چون قریب تر
بود و از زحل مخموس بود مولود را پرورش نباشد **فصل** و چون
قرمیان و کسبی زنده گشته بود و سدی بر او ناپا باشد مولود را
زنده گمانی نباشد و پرورشش نیاید و چون بهر مذهب و زحل و طالع باشد
و سودا ساقا باشد از آن و از برج اجتماع و امتداد کسبی تا نافر
برین هر دو جایگاه و سدی تا ماه و آفتاب نافر نباشد مولود کم زید
چون ماه با آفتاب باشد و در مذهب زحل بر پیشان نافر نباشد از مذهب

یا از تریج مولود را پرورش نباشد و عرض شود **فصل** و اگر
 قمر از مقابل بهرام را چند درج جل و سدی بوی نافر نباشد ضعف
 ترتیب بود و گویا که زنده گانی و اگر نه او نه طالع و حد او بر آفتاب
 و ماه خداوند سیم العاوه در آفتاب باشد کم زنده گانی بود و اگر
 از ده ناسر و هر دو بخش در برج چهارم باشد مولود را بقا بود و در پیشانی
 و اگر ماه میان و بخش بود و در ششمی ناقص بود مولود اندکی زید
 و اگر یکی از دو بخش بود که نافر بود از مقابل و یکی از هر دو در طالع بود
 و آن دیگر در مرتبه قمر در وسط السماء منزه بود و آب نخورد و عمرش
 نباشد از پرورش **فصل** و اگر قمر در دو و دهم بود در تری
 سدی بوی نافر بود مولود را پرورش شود و آنکه تا بیرون دنیا از
 چیزی خورد **فصل** و اگر چیزی از کهن در طالع بود و آفتاب ماه
 بود نافر باشد مولود را پرورش شود و اگر زحل در طالع بود و بیرون

ای ساد گشته
 نجات طالع
 ۳۴

معد
 معد

در ده مغرب کم عمر باشد ترتیبش نباشد و گفته اند چون مولود بر نافر
 آید گمان کن که کجی رویشانی خود در وجه طالع آنگونه باشد هر گاه
 چنین بود ترتیبش باشد الا نسبت شود و در ششمی نشان رویشانی
 کس آنگونه که ستارگان یک بود و ماه صاحب طالع در برابر شفاست
 قمر مت مولود نباشد از جهت آنکه پیش ازین آمد که رویشانی کجی
 بر وجه طالع او افتد و اگر قمر تا کجی در برج نهم از طالع یا در مقابل
 طالع یا در تریج سیاهی آرد کجی تربیت و ناصحت کسدی رویشانی
 بر وجه طالع بر آرد و او صاحب شکستش در جایگاه با ساقه بود دلیل آن
 آنست که ترتیبش نباشد و کجی بود در پرورش وی **فصل**
 و اگر ماه تابه باشد بختیانه با کس اتفاق باشد و خواهی که وقت عمر مولود
 بهانی **فصل** و بهار کارش چگونه بود با پرورش در دست و پا
 دوری کرده و بجایگاه کجی که بر نافر و او طالع آید بختی سده و اگر کجی

رسد و نیز با بسجده کند و بگذرد تا تمامت دوازده سال از مولودش
فصل و اما مولود که بر آن آید هر پرورش با بزرگد و بر پریش
رسد آن باشد که شلیل با عدال بود و در باب شلیتاش و در مولود
نمیتواند باشد و مسود و محسوس حاصله می باشد و منتهی طالع اول ام
که هر که یکی را بجایگاه یک بود که امان چون صاحب منتهی طالع و
اشتباه سهم الساعده و پاکیزگی بود و درست از افتادن مولود بر نیز نهان
و احد احد **فصل** و لیکن آنکه در این بخش گفته است ما آن که
بهر نزهت کافی در هر کار جایگاه کینه بود و دلیل آن باشد که مولود و شای
هر پرورش بودنی باذن اعدت **فصل** و اگر شترتی در طالع بود
مانند کند بوی از منتهی مولود را تر تری باشد و هم چنین اگر شترتی
در رتبه بود یا در تالی و زهره بوی نام باشد و بالی از کتبه بر وضع
ما حراق او را زنده گمانی بود هر پرورش **فصل** و اگر نزل بود است

روز و رتبه می بود یا در منتهی طالع مولود بزرگد و بماند هر پرورش با
بلراندت **فصل** و اگر ماه و عطار در طالع باشد و شترتی در
رتبه می زبر زمینی مولود بزرگد بماند خدای **فصل** و اگر مولود
ما قر باک بود از کتف و افتادن نیز زمین و صاحب منتهی طالع که یکی
خوشی بود و یکی که نیکو و راجع باشد و نه محرق و نه محسوس این
علامت است که در کار پرورش صاحب چون در شرف بود و نه بر آن
آن بود که ماه بعد از انقالب دارد افزونی دارد و شترتی و
رفیق و تبا باشد قدر این پنج چیز که بیخ زبان کار بک جای توی
باشد آن جمله جایبای توی و هر دو دیدار باشد از زمین شلیل
تبا بود در پرورش **فصل** و اگر کواکب اوزی در برج روزه و کواکب
بشی در برج نبی بونه طالع باشد یا در رعدا الشماش نهایی یک بود
تبا و یا هر پرورش **فصل** و چون نهمه از این برج که دروی

بودینه اول که گشت باشد و آن برج طالع بود یا بعضی السما مولود را
 زینه کانی بود و ترتیب مولود را زینه کانی بود و ترتیب **فصل**
 و گفته اند که از جای سبکتر بر سرش تهر آن بود که در کوا السما بود
 یا و جایگاه سعادت یا در نیم طالع که دلیل کند بر سگویی بر پیش **فصل**
 و اما مولود که بر زینه پروردگار شود و عرش دراز بود و بر سر برسد
 آنست که این دلیل که صفت بگردیم علم در وقت با باشد تا سبقتی
 درست نه زایل باشد و نه ساقط است مدبر و علم چنین هر که که خدای
 مولود قوی و تابانست و در باشد و کواکب دیگر از جایها هر تاجی
 دهند و قوی و درست بود و جامع و فخری باشد هر که که چنین بود **فصل**
 سالها بزرگ دهند و دلیل کنند مولود را بر بیا و در دراز و پری **فصل**
 و اگر قدر در آن السما بود و نظر سده ان و حسان از و ساقط بود و عمری
 دراز و خوش و تباری بکین **فصل** و هم چنین هر که که آفتاب ماه هر

بر چهار باشد بعد از و نه تا مولود پر کرد و دیگری سبک و بهتر مردم
 خوشتر بود **فصل** و چون سده تا در چهار طالع بود مولود به
 پری رسد و چون مشتری در صده و دوش بود دلیل عمری دراز کند و
 دلیل کند که فرزندی باشد شش و فرزندی فرزندی **فصل** و هم چنین
 چون آفتاب در صده و در زحل بود دراز عمری را دلیل باشد و هر که
 پری بود و اگر آفتاب در صده طالع بود و بخش بود و تا فرزندانش
 دراز بود و بهترین مردم خوشتر کند **فصل** و اگر آفتاب در صده
 السما باشد بری از بخش مولود دراز عمر بود و پری رسد و هم
 زهره و طالع بود و بخش ساقط بود و مشتری تا نظر بود مولود را
 عمری دراز بود و زینه کانی سکیو باشد و اگر قدر طالع بود و کجی
 پوزن تا فرزند دراز عمر باشد **فصل** و چون عطارد در زهره است
 ماه تا فرزند مولود دراز عمر بود و طالع مستعمل و درست بود

فصل و چون ماه و عطار در برجی باشد در ترب یا و روت
 زمین مولود و مانظر بود و چون خداوند سهم السه و طالع بود
 شرقی و بیاری از زین شعاع و کهنه با و ما طریقه زنده گالی در از با
 و هنری بیدار **فصل** و اما میان در کار پروردن نظر بمانند
 بعد با که کودک پران آید سه روز و هفت روز و چهل روز و آن
 روز است که مولود بلایع کواکب سب تا گرم و سرد و خشک و تر
 ساقا بود و نا طریقه زنده آنچه بود و نا طریقه ساقا نشود و زرا
 که کودک تا سه روز نیش نخورد تمام و عذرا قبول کند و ما در باشد
 و نیش طبعی طعم شیر بداند و در سال بر بای برود و زاکوش قوی
 کرده سخن گوید و تواند سات عقل وی و تمامش با بر عدالت
فصل و در وقت شنبه تمام بگذرد تسلیس نیک و نیم
 استند و طبعها در چهارم فرا گیرد و دلیل بسیاری نیش و کمی کند

و وقت

و وقت نیش خوردن و شمشیر و چون کودک الهجده روز بگذرد
 نشانی نیک بود قیامی مولود و امید دارد و پرورش نیک و از
 مرد های زشت ایمن بود و سر شستن مولود و مادر و پدر هفت
 روز کند نشسته با اول ولادت چون مولود را به غسل بر آید
 قوت ادب گیرد و تعلیم پذیرد زنده گالی و اند و قدر خوشه و دنیا
 و اند و چهل سال جوانی تمام بود و بلایع تمام شده باشد و از وجه
 زیر آمدن نابرس آمدن گیرد تا به پیری رسد چندان که تنه ز
 حق با شت نیش تا آمدن اجل **فصل** و چون سه روز گذشته
 از ولادت ماه از وسط قط بود و سدی بد و نا طریقه یا متان
 دلیل کمی نیش کند و شواری پروردن نیش و هر که دلیل نیش
 نخورده باشد فاضله زحل و غیره در خانه های خویش و غله
 دلیل سخن و زمان کاری کند و مولود بخواری زید **فصل** و چون

آفتاب در حدود زحل باشد بر روز و شخاری و نخی بلند در پرورش
و چون زحل با بهرام بر کشتنای خویش بر جد طالع انگذ و لیل کند
برضا و شخاری و بیماری که در ترست بود **فصل** و چون
سهم الساده منحوس بود در رابع طالع بر پیش نه یک بود و اگر
صاحب طالع و صاحب سهم الساده در یا زده طالع بود و خفاش
مقبول بود مولود ترست سخت بود و هر چند سالش بر آید تر بود
و چون قرا از کهنه با گذشته بود دلیل بیماری و علتها بزرگ بود و
دشخاری ترست و دشخاریها و ریشها و درد ما و نختها و شخاری
بود و پرورش و جاول از نور همچنین دلیل بیماری و درد ما
و نختها و شخاری بود در ترست و مولود را بر اندام ریشی بود و
بیماریها بزرگان و در خایه **فصل** و در جیسیم از نور بیماریها تا پنج ما
از ولادت بیماری سخت **فصل** و اگر سالی اینم بودش در کوه

و نخی

و نخی افتد تا دو سال و نیم و اگر و خارش بود و نخت سال تا این
است روز بگذرد از عمرش **فصل** و مولود کی که در و جیسیم جز با
پر و ن آید از سه ما تا یک سال و نیم و چون چهار سال بود بیماری
سخت که جابجا بود و چون و جاول پر و ن آید از سرطان
سالی و نیم بیماریها و علتها بود که در که ختم کرد تا یکبار که
شود و چون سی ما بر آید بیماری گرم بدار آید و چون شش ما
بود آن سال سخت بود و بیماریها و شخاری و شخاری
و کارهای دشخار و چون در وجه دوم از سرطان بود و بلا نخت
تا نخت سال گذشته از مولود و بعد از آن بیماریها بیماری بود یک
که بهتر شود **فصل** و اگر بوجه اول از اسهال پر و ن آید علتها بود
بیشترش ما بر اندام ریشی پیدا آید و در خایه و در و نخت
و بلا نخت که در کوه گرفته دارد تا هفت سال **فصل** و جاول

از میزان مولود و شیر از موزن خرد و چون به ماه رسد دردی رسد
و چون نه ماهه بر آید خنکش از می آمدن گیرد و قطره قطره از دریا
پنی یا از نمانش می آید و چون سالی و نیم بود سخت تبین نمود و از این
بلای سخت رسدش تا دو سال و شش ماهه است ملا و چون در
عمر از یاد **فصل** و اگر بوجه اول از مغرب زایید دردی رسد
بعد از پنج سال مولود **فصل** و اگر بوجه اول از توس پرورن آید
چون است و پنج روز بگذرد بجهت رسدش که از وی تبرسد و بجا
برسد ماه بگنار مرگ شود پس از آن بهتر کرد و در وی بزرگ آید
که او را نیکو خوانند پس از آن رسته شود و تا آخر سال چون در سال
شود بیماری دیگر از آنکه که جای رتس بود اگر از آن رسته شود
زاید پرورده کرد **فصل** و اگر بوجه دوم از توس پرورن آید
در دهنش بود بعد چهار ماه و چون دو از ده سال شود بیماری بود

که ترست

که ترست اگر رسته شود تریش شود و پیشش دراز بود **فصل**
و اگر بوجه سیم از توس پرورن آید غلبتا و در نانو بگفتار رسدش
تا چهار ماهه اگر رسته شود زاید و نیم بود **فصل** و اگر بوجه دوم
از جدی پرورن آید تا دو سال از غری بگذرد با تیر رسیدن **فصل**
و اگر بوجه سیم از جدی پرورن آید بیماری سخت و با باد مای از کبریا
و مادر و پدرش بچرخد و زنی او را بر پرورد **فصل** و اگر بوجه سوم
از دلو پرورن آید بر پرشوم باشد و بیماری بود سخت از سرش
ماه که شد آن مولود تا هفت سال که در چهار بیاض بود اگر از غلبتا
رسته شود و زنده نماندش دراز بود **فصل** و ماه گنار مرگ اگر نماند
بود در وقتی یا مابقی الوته رسدای بود تا فلان بود مولود پرورده بود
و اگر هرگاه که در حدکش بود مادرش در راه افکنده بود هر که گدای است
در حدکش بود بوشن بچکند زوی رسدش و در غربت بود بالمرکه

فصل از غم از بجز که او را صلی در بنو این بود و در انوار بود
 راه آنکه در غم چنین که که ز غم است و در بنو این **فصل** در آن
 که با کشتن یا به از سودا دلیل بر پریشانی بود و مبارک برادران و
 ملاح به که با شش و ستم سعادت که با تو بود و زهره بوی طرا بود
 و شترتی بود دلیل بر پریشانی بود و خانه که ستم توی بود سودا بجا
 کین افاد باشد و هر کوی که شترتی بود در مواید روز براج بر کین
 تو شش و کوی پیش در دست بود و کار پریشانی **فصل** در ستم سعادت
 کما که در ستم سعادت اگر هر دو با ماه باشند یا یکی از این ماه و نماز
 بود مولود و کین سعادت بود و پریشانی کین بود و نه از نماز شش و روید
 بی دشواری بقدرت و علم الله **باب** موفقه بهیلاج و کدضا
 و از پس معرفت تربت معرفت بهیلاج و کدضا با پیردانشی بهیلاج
 دلیل زنگانی است مولود و دلیل هرک و از وی استوان است

سلامتی تو خرمی در رفیق وی از دنیا بود پیر کردن که خاطر بود که بود
 سودا و نکوس بر بنش که ملاحض بود یا پاک **فصل** و در آن
 بهیلاج از پنج جایگاه طلب کرد و از آفتاب ماه و در ج طالع و ستم سعادت
 و در ج اجتماع و استقامت برش از مولود بود اگر مولود بر روز برون بود
 استه با آفتاب کیم که تیر که کوی زمان او کند و ز روشنی رود است
فصل در کربش بود استه با کیم که کربش را روشنی او در کد
 آفتاب بکوی سعادت روز طالع بود و در ستم سعادت و در ج طالع کیم
 جای امید و سعادت بهر جی که بود و نماز یا ماه بهیلاجی را نشانیست
 بود چون خداوند خانه شش به و نماز بود و با خداوند خانه شش
 یا صاحب ششش را که درین جایگاه ما بود و اگر جبری ازین صفت که
 کردیم خاطر باشد بهیلاج را نشانی **فصل** اگر آفتاب درین جایگاه
 نبود در ستم و ششش بود نشانی که بهیلاج بود هر گاه که بهیلاج ز بود

و خداوند خانه اش بر او نظر بود اوقات بیلاچ باشد اجداد و
صدش یا خداوند شرفش یا خداوند غلغلهش از بفری ازین که کنیم
بر او نظر بود اوقات بیلاچ باشد و آنکه تا بر بود که خدا بود و درم چندین
در مواجید شب تبرکها کن اگر از چهار تهره در یکی باشد یا از درم
با سیم یا پنجم یا نهم اگر در جها باشد بیلاچ کن اگر که تا باشد
بگذرد ایس کجگاه از نظر کن تا نظر نمود و خوش و شادمان و اگر اوقات
و ماه بدین نزلت نمود بر وجه طالع کجا کن اگر سیم بود از کجاست
صاحب طالع توی و سیم باشد در وقت و یا بیلی راجع نباشد و نه قضا
و نه حرق نگاه طالع بیلاچ بود و تهره از وی توان کرد با هر طالع
فصل در طالع نه چنان بود که شرح کردیم وقت یاد نمودن بود و هم
الساده و کجا کن اگر در وقت یا بیلی و تهره بود در شب بود از کجاست
که نظری ازین کنیم خداوند خانه یا صد یا شرف یا شکر که هم سعاده

بیلاچ

بیلاچ باشد و آنکه بوی نظر که که خدا بود تهره سیم کن در کس هم کس
بود مستقیم نبود با جمیع و استقبالی کجا کن که آن مولود بود است
از کجا که که کنیم صلاح و نایب رقت آن بیلاچ باشد تهره شرفش
کجا کن با شماع و سیمی شماع روشناسی بر کند بود شماع کجا کن شود که
میخواهد ناسیدن بیدرم طالع هر وقتی سالی اگر استناجی بود و ج
سعدی بوی تا نظر نمود در آن سال بسلاکت بود **فصل** و بعضی
و انامیان گفته اند چون اوقات بیلاچ را نشاید ماه را نگاه کن
اگر روز و تهره لاجن بود یا در طالع باشد در جی ماهه بیلاچ
کن **فصل** و هم چنان اوقات شب غلیظت ما بود و هر گاه
که ماه رقت نبود بدلیل و بیلاچی نتواند استادن **فصل**
و چون اوقات شب در مقابل این جا بیاید که که بیلاچی را نشاید
و در تهره لاجن و پنجم و دهم بود بیلاچ وی است و تا طحا که تهره

جایان نگرند که خدا است **فصل** در درویشی و سستی که است که پان
 گوئی ازین سخن درین کتاب میاید بیست و هفتم السعاده را که گمان از آن طلوع
 بود و خداوندش بعد بود و با وی در طلوع بود ازین بیست و هفتم از
 طلوع بود بیست و هفتم ازین **فصل** و اوقات و ماه که بیست و هفتم ازین
 بنیم طلوع بر این بیست و هفتم ازین که اوقات بر بیست و هفتم ازین
 ماده و هر دو در جایای خویش است و در هر بیست و هفتم ازین که طلوع
 است و اوقات بر طلوع بود و طلوع بر طلوع بود و هر دو در هر دو
 غریب باشند نه در خانه خویش نشان بود و در یک است آن خبر بود
فصل و اوقات طلوع که از طلوع که بیست و هفتم السعاده را اجتماع و استلوا
 گمان که هر دو در زی و مادی و هر دو در زی و مادی که بیست و هفتم ازین
 علت و نمودن آن جایگاهها است و بیست و هفتم ازین **فصل** و چون
 تیسیر بیست و هفتم ازین که بیست و هفتم ازین که بیست و هفتم ازین

و چون بیست و هفتم ازین که بیست و هفتم ازین که بیست و هفتم ازین
 وقت ازین که بیست و هفتم ازین که بیست و هفتم ازین **فصل** و هر دو در
 یا هر دو بیست و هفتم ازین که بیست و هفتم ازین که بیست و هفتم ازین
 و از آن بیست و هفتم ازین **فصل** و اوقات بیست و هفتم ازین که بیست و هفتم ازین
 بیست و هفتم ازین که بیست و هفتم ازین که بیست و هفتم ازین که بیست و هفتم ازین
 که بیست و هفتم ازین که بیست و هفتم ازین که بیست و هفتم ازین که بیست و هفتم ازین
 بیست و هفتم ازین که بیست و هفتم ازین که بیست و هفتم ازین که بیست و هفتم ازین **فصل**
 بیست و هفتم ازین که بیست و هفتم ازین که بیست و هفتم ازین که بیست و هفتم ازین
 بیست و هفتم ازین که بیست و هفتم ازین که بیست و هفتم ازین که بیست و هفتم ازین
 بیست و هفتم ازین که بیست و هفتم ازین که بیست و هفتم ازین که بیست و هفتم ازین
فصل و هر دو در بیست و هفتم ازین که بیست و هفتم ازین که بیست و هفتم ازین
 بیست و هفتم ازین که بیست و هفتم ازین که بیست و هفتم ازین که بیست و هفتم ازین
 که بیست و هفتم ازین که بیست و هفتم ازین که بیست و هفتم ازین که بیست و هفتم ازین

مخوس بود و گیتی بود و گیزد که از گشت ترسند و هم چنین طالع هر که
ترسند **فصل** و چون تیر تمام و امتلاک می ماند بعد از آن و گمان
پس تیر هر دو یکی گردد و گمانی رسد به آن وقت از گشت ترسند **فصل**
و چون هیلجی بجای یکدیگر یکی از گنوس رسد یا گنبد با یکدیگر از گد
مانند شتی الا که سعی بد و ناظر بود و توی باشد یا آفتاب
مسود بود در اصل مولود در رسد در هیلجی که بخوبی پوسته گران
دلیل نجابت و درستی بود بنوان و هبل بود **فصل** چون در هیلج
کفای کمی ازین دلایل همین که فانه شمشیر و ناظر یا حضرت یا شمشیر
یا فاشش با چشم زر گوی مانی کو کعب به و ناظر باشد که خدا
وی است و ولایت او را بوی ده از سالها در قدرت که در خا هر
تو نشن در جایگاهش و قدر عظمت که کلب که به و ناظر بود و بوی پی
فصل و اگر هیلجی گوی نظر کند یا را یکدیگر خدا کند و تیر شمشیر بر چیه

کسی تا جایگاه بخسان هر یکی گشتن شده را بپندرد مولود چندان باشد
در سالها حیوشش و در در حقی سالی و بیعی از دانا میان هیلج را
بر جایی که خدای فرود شتت بهر حالی در زیارت و نصیبان کند
نخوس که بوی ناظر باشد با وی پیوند **فصل** و بدان که گوی
کرد جایی هیلج او را صحت بود یا در خطا و سه توی ترنه از انکه یکی
خدا و وی او لیرت باشد که خدا اولایت **فصل** و خداوند خا
اولی ترست از خداوند شرف زیرا که او را در جی در جیه باشد
و خداوند شرف لیرت بود از خداوند وجه زیرا او را در جی در جیه
بود و خداوند وجه را زیرا که او را در جیه است و خداوند خدا اولی
تر از خداوند شرف است زیرا که صاحب صدر پنج درجه است و صاحب شرف را
سه درجه است الا که خداوند شرف توی و درت و نمود بود در درت
و آن و در فانه شمشیر بود یا فاشش یا جیش کو گوی و بر ضعیف بود

و غریب کوی او ایتر بدلی و ولایت از آن دیگر از خاریه تنها
اور باشد و اما آن کوی که شمشاد بهر با سید دارد که صد او و لا
بود توی بود یا ضعیف در جای خویش **فصل** و بدانکه که خدا هر که
در طالع بود یا در وسط السماء در ضرب توی او دست و سود باشد
در خانه یا اثرش یا در جانش یا در شمشاد سالهای میانه دهد و اگر
راجع بود یا از شمع اوقات یا اینجوس سالهای کویک **فصل** و هر
و اگر در خانه اش یا در عادی خشر یا در رابع او بود و وی در خانه بود
یا در حدش یا در شمشاد یا در شمشاد سود بود و مقبول سالهای میانه
دهد و اگر غریب سالهای کویک **فصل** و اگر رابع بود یا تخریق
یا در عادی یا اینجوس سالها کویک دهد و سودش مالها دهد و اگر
نهم تا دوم باشد ششم یا در او زوم یا نهم بود و توی بود و دست
مسود و مقبول بعد سالهای بزرگ ماهها دهد **فصل** و اگر درین

جایها

جایها خریب بود چند سالها او بد و ساعتها و اما کویک نظر کند خدا
کنند هر که که در طالع بود یا در شمشاد یا در ششم سالهای کویک
فصل و چون در پنج باشد یا در یازدهم یا در چهارم یا این
کویک به جای خویش باشد یا در عدد و یا در صمود یا در ششم سالها
کویک به ششم **فصل** و هر که که رابع باشد یا از شمع عدل سالهای
کویک تا هر ماه بگذرین کارکن و بعد از شمس مسود و یا در وقتان
میکن **فصل** و مسود زیارت می کند از مقاره تسلیت و تسکین
و نحو س که یا در مقاره و مقابله و ترسیع **فصل** و گفته است چون
که خدا که دفع بکویک میکند و آن کویک توی بود آن کویک بر کرد
که خدا را بگذارد هر که که در این کویک مقبول کند او شمشاد مذکورند
تنبیضش چه که فایده باشد از آنست که کسی دیگری کند و آن مقبول
کند و دولت او باشد و روزی است کویک بر کرد و در غرض زن کند که

انشاست می کند و بوی دلیل است با بقیال و وضع یعنی از دست برد
 بود شش دلیل کوبکی وضع کت اورا و طالع باشد یا در جای بی طالع بر
 آتش ک دفع می کند از اثر است و حق تر به لالت **مفصل** و بعضی
 گفته اند چون کوبک به حفر خورشید بود و زنی در وقت تری دلیل سالهای
 مسانه باشد و اگر راجع باشد یا زین شعاع دلیل سالهای کوبک باشد
 الا از زین شعاع بیرون آید **مفصل** و اگر در طالع بود یا در وسط
 و اگر بهترش بود و غریب بود دلیل سالهای بزرگ که تشریحی به
 زمان و یا به که شش تری بود و اگر فزانش به زین شعاع بود که کوبک
 بد آن توی بود سالهاش میانه باشد به زمان خدای تعالی **مفصل**
 و پنجم و یا زخم که که خدای ابد و در شش تری بود دلیل سالهای بزرگ بود
 و اگر در زین شعاع خورشید بود دلیل سالهای میانه بود و اگر حالت ضعیف
 بود جس ریح و هبوط رشح دلیل سالهای کوبک بود و انهم چون

کوبک

کوبک توی بود و مستوی در شرق و جنوب دلیل سالهای میانه بود
 و اگر در زین شعاع خورشید بود و در زمان خرد دلیل سالهای کوبک بود
مفصل و نیم از طالع سید مانده تر بود که خفیم از نیم یک ازین
 ضعیف تر باشد و محتاج باشد به وقت فخر ازین که وصف کردیم در
 تابع **مفصل** و چون کوبک در شش بود و در خدای اولادیت خویش
 دلیل سالهای کوبک باشد **مفصل** و ششم و دوازدهم نبات توت
 باشد در زین شعاع خورشید دلیل سالهای کوبک باشد و اگر ضعیف بود
 دلیل ماه باشد **مفصل** و اگر راجع بود اندر زین شعاع دلیل بر روز
 بود و اگر با این همه در زین شعاع باشد دلیل رسامات و چون کوبکی دلیل
 عمر بود و مخی بوی نظر باشد از ترنج اچ شدن یا متقابل سالهای آن
 نقصان کند و چون مخی بیرون نما بود از تشکیل او یا یکجا یعنی کس
 زیاد کند سالهای کوبک **مفصل** و چون سده بود و سگانش زیاد

کوبک
 در زین شعاع
 خورشید
 بود
 و اگر
 در
 زین
 شعاع
 بود
 دلیل
 سالهای
 کوبک
 بود

گفته نرسالی که یک مویخ کنده چون اسب را در این بود چارگی سال
زیادت کند و نیز بمقابل پذیرد تر و قوی تر و دوا و نیز تصویب
از ولادت اول **فصل** گویند که بیانی سعد و خوش در جوع و قوت
آن ندارد که چیزی یا شری از ضعف تالی و دلیل **فصل** و چون
گویند که عذر خناسی و بال و مقابل بخشها نیز اصلاحه بود از چیزی به
و پاک مع در بر خندانه خانه شش **فصل** و گنجا هر جا که بود که نظر کند
نجس از مقابل که چنین بود **فصل** و چون که خدا از خری دهد و محبت
گفته که کسی آن باز تو از هر برین تا مولود بران سالها برود چون
راجع باشند یا باطل کنی از سالها بروی برود و محقق و شولی بودش
فصل و گنجا که در اقبال مایلی و تر باشند و بوی پونه در گنجا هر یک
بزراید و در آن سالها که در احوال و محاطت تن باشد و در آن از
و تر با نرفتنی کنند الا که مالی قبول ایشان کند یا ایشان ویران شوند

در اتصال

و اتصال آفتاب و ماه زیادت و نقصان بود هر که که نموسس باشند
زبان کنند و باری گنجان کنند نیز و ساد و چون هر دو شرط پیش
باشند یا بعد از آن گشته کار از گنجان و بلا از در بر زمان **فصل**
و عطار در نه چنین بود زیرا که وی اگر با گنجان بود با وی گنسی و در وقت
شروع گنست و در بعضی چون در سواد بود میان آفتاب و ماه و قوت
گرفته زبان نتواند کردن و در نیز مغزی گنند ضعیف بود و هم چنین هر
که سابقه بود در سواد و هر گنسی که حاصل در روتنی باشد از او قطع
و بیسلاج زبان نکند و در تجویز سالها الا مغزی ضعیف که در اصل او را باز
دارد **فصل** و و الی که معان آفتاب و سالهای که یک زیادت کند
و هر که که از جای که بگذرد که قوت الی تو کید و راس زیادت کند
و در شب نقصان آورد و لیکن راس الی راتوی دارد و در شب چهار ایام
تم کرده در آن تحت زیرا که و بر سالها معلوم نیست طری بر آن زیادت

کردی و بنیت نفعان دیری همچون مرغ ساسا که هضم کرد و لیل با دی
بود در رجه **فصل** در مصلوحی که بود طالع آن ساعت و لیل است
رضیة بود اگر استقبال او کبک است و در وقت ضعیف است و کسرت
کسرت جراح و قوت در هر که استقبال نسا باشد حالش صوف بود و قوتش
ناقص بود **فصل** اگر مولود از ملک نادگان بود و خاک در آن است
تپا بود که پروران آید خاله شش تا کینه و صلاح بوی پریدار آید توفی
در کاروی در از در پیش نماند کان بود و میان مردم بود و ملک است
آن نیکوتر بود در آن حال و بس از آن ضعیف کار و نسا بدیدار کند
فصل وقت ترخس آن بود که کوی نموس بود و کوی در خانه
بهی طاعتش بود و طاعت چون دشمن با وی بود نیز اگر در عداوت بهر
علاوه جای که روی بروی جمع شده بود و اگر ما بخش قوی و نموس
جایگاه کوی که خداوند خانه بد و تا فرمودی از مصلوح که بر روی باشند

و نه بود

و نه بود و تا بخش روی خیره کرده و بر هلاک می قوی کرد **فصل**
در مولود ما کس که کسرت نشان که تا به بود که کلبه نشان است و تا
و کسرت نشان یا شسته و آفتاب ماه و طالع و هم الساده و اجتماع و انما کلام
ازین دلیل که متصل نمیشد یا بخش بوی متصل بود مولود را هلاک بود
و سالیان شمری بود **فصل** و نگاه کن که ضعف بخش قلیا و توش
کوی هر چون که باشد در اجناس یا قضا یا محرقه ازین که کلبه ای بوی متصل
بود مولود را کینه و عرش یکجا بود و ازین سخت تر آنکه بود کینه و تا
بود و اما شلیت و شسته این کبی سخت آرد و بجای که مولود را یکبار و توش
برود و شسته که در یک شسته چون کوی کلبه نموس بود و بخش در وقت بود
و هر که در وقت بود و هر که در ترس بخش نیش است یا بل فرزند است **فصل**
و چون آفتاب بویله در خانه نماید ساقا بود و ازین و کسرت کبی بود تا ط
بود و این کسرت نظر از و تنگ انداخته چون بخش س که کوی یکبار در آن

وقت **فصل** و نیز چون که خدا در مولود نخستین بود و بی یکا با ساقا
 و ضعیف بود چون با مثلثه خود تا فرموده است که یک سده از مولود را
 که خدا در مولود بیسم السعاده نگاه دارد هر جا که افتد و خدا در ششم خیمه نگاه
 در جات مطالع آن برج بر کبریسم السعاده روی بود از اقیانوس خورا
 که تو در روی آب ششی زیادت کن دور خدا در سیم السعاده و گوید
 وی چنین و چنین برید و تا ما ما یا سال خدا که بی تباهی کواکب
 و خدا نشان در آن مولود که چون سیاه فاسد بود و که کوه نخستین
 و خدا در سیم السعاده نیز نخستین بود که کیم که چنین و چنین برید
فصل و هم چنین هر که مولود و کواکب بر سیم السعاده بر زاده و ما و بی
 که مولود در اسال تمام شود و اما مانند **فصل** و چون که چون از روی
 پست و نه در ج بر آید در مولود تیسر از آن در هر چه بود **فصل** و
 بهترین ازین آن بود که در دو دروم بود که در م اینتر صاحب طالع بود

در سال

در آن سال پس گناه تیر بر وی که در آن سال دوم بر آن فرزند تیرین
 از باب بن انشا الله تعالی **فصل** و این دور که کوهت که روی کار
 کنی در کوهت موالیید و این صورت نیست آید اینان دور بار کواکب
 پنج بزرگ که پنج بود بر کوهت آید و بر جای که پنج که در آن کوهت کوهی است
 از افقهای حدود و در ج هم از دور سالها کواکب بزرگ فاما آفتاب
 و ماه که از فرود ایشان کیم بر تیر که فرود آفتاب در ج بود که در
 دور از فرود تیر می صد و پست در ج بود و هم چنین فرود اماره در ج است چنان
 در دور از فرود تیر می صد و پست بود و اینست سالهای بزرگش **فصل**
 سالهای میان از آفتاب و ماه یعنی از سالهای آفتاب آن بیشتر نیست
 بود و سالهای کواکب نوزده سال بر روی افق و چو شستاد و نه بود تیر
 که گفته می و نه و نیم بود و هم چنین نیم سالهای این صورت از دور
 کواکب است و هم چنین نیم سالهای بزرگ آن ماه چنان و چهار بود و سالها

کو یک روز یادت کنند بخت پنج سال بگذرد و در آن باشد نیم آن بگذرد
 سی سال و نه و شش ماه بود **مصلح** و اما سالهای که چنان ماه و آن
 روز که چنان آفتاب بر زمین تمام وی بود از آن وقت که در چرخ شود
 تا بر چرخش آن نوزده درج است پس سال که چنان نوزده درجه و اما
 ماه عدد در چرخش جنوب تا غایت دیدار بفرق و آن است که با کوه
 و آن بخت پنج روز بود **مصلح** و اما عطارد از اول همان نهم
 تا غایت دیدار نهم آن است روز بود و تیر **مصلح** و اما
 زحل را در سی سال است زیرا که فلک بی سال بر کرده اما شش روز و روز
 سال بود زیرا که در آن سال فلک را بر دو روز نهم است
 زیرا که در فلک شش ماه بر کرده و اما هر گاه میان خانه روز پس شش
 آن از چهل ماه است و آن در میان نهمش پانزده ماه بود و اما او
 که کوه میان ایشان دور بزرگتر و در کوه جمع آرد و از آن می بگذرد

و آن

و آن دور رساست و اما علم **باب سب** بود و تقاسم می بینی
انکه بخش مکره و تقاسم را باید که نسیب است که بخش می کند و تیر
 کند و در ولایت نگاه دارد و طالع که در چندین است و چند از پس و باقی
 ببرد و از دور در جهت بگذرد تا در ج طالع خود آن حد چند سال
 می شود که بماند خدای بقدر آنچه مقرر بود هر چه سالی **مصلح**
 و چون آن درجات از عدد گذشت آنجا که ششم و بعد بر قدر خود
 حدش بر درجه طالع هر چه سالی و در هر چند تا فی نام این حکم بود
 در تیر بگردن صاحب حد آنست و چون از خود تا حد سیم و گذرد
 قسمت و در هر چه حد چهارم تا بود و چند میکند تا نسبت آن از
 سه ساله بود و بقدر عمر بود سالها زندگانی پیش **مصلح** و کوه که بار
 که تا بگذرد صاحب حد نگاه کند و دلیل ایشان با دلیل بودی پس
 اگر چه سعد باشند دلالت فرقی است بود و اگر که بخش باشند دلالت شکر است

توی بود **نصل** و اگر صاحب مدخس بود قیمت کند تر و ثوابی مولود
و اگر صاحب مدخس بود در حالش تا پدر بقدر جوهر بخش کند در جات ای
و صدان که ناطر بود و سپونند **نصل** و اگر خبری از که یک نفر کند
بچه او نه مدیکوای صاحب عدالی ترست بید پر قیمت تنها هم چنانکه
بای بی صاحب قیمت در مولود عطا کرد که زهره ناطر بود از شلیت
و مشتری از ترس و زعل و برام از عا بل بس گویم صاحب هر قیمت
کرد ازین سالها علمی ادبی و خبری از بی خبر مشتری پیش از کان و شرفان
و دوستی پیران و سودا و در خانه و سخن **نصل** و شرط زهره ناطر
قیمت کرد با عطا و نفعی که ای دوستی در میان مردم و مردم بود
در میان مردم و زن و فرزند **نصل** و بزرگت نعل که وی گوید
علم و کبر و انانیت است کمی از فرزندان وی بپرد و بیکس نشود و ببال
هرایش و خوسه است بمشمال و برداشته شود در دانا از خود او را باشد

و بزرگت

و بزرگت صحیح بنظرش با بصل چنان سالها بچا ریا بود و در دنیا گرم
و آنچه از آنش انون و ترن رسیدن و غربت از شهرهای غیرش و وطن
خبرش **نصل** و حال مولود بدان دیرین سالها که صاحب تهر چو کند آنکه
چنان کوی مانند قدر گوید بود در وقت سالهای مولود بران حکم بیکسان
کردند **نصل** و گفته آید که چون عطا در قیمت علم و ادب کتابت و بجا
مولود کند از سالهای قیمت وی آنکه این تهر نبود از وقت و او است
مولود تا سال گذشته از عمرش او را بیا بیا که او را درین حال که صرف
کردند از علم و ادب بجا رت حکم کنیم زیرا که مولود هنوز به آن جای
نرسد که علم و ادب تواند گفتن و آن شخص و باز کالی کردن او رت
بود و لیکن او را بخش و بیم بر لالته عطا را آنکه مانند تهر عطا بود
در آن سن کجا باشد **نصل** پس گویم بزودی سخن اندر آید و یک
بر بای و ذوقی باشد تیری اجابت زد که تیر نظر بود زنده دل به بچ

فرماید **فصل** در کوی و بخش زهر که سبب کوی که با زمان مجامعت
 کند و یک کوی که کوی بود بنا بر پروردگار و در وقت دانند و با شنبه از
 نیت که خدای او باشد **فصل** در کوی که در پیشانی کوی که در پیشانی
 باشد در حد ناز که خنیا روشناسی از فلکند و باشد بر درجه باره درجه یا
 از آن حد کوی که زمان کند برین نخستین سال و دوم و سیم و چهارم
 چهارم و در دنا و مملکت و گرم یا سرد یا سودا بر قدر طلسم است که کوی که روشناسی
 بر آن حد فلکند دارد و سردیش و جراتش و خشنی و طوبیت که از آن کوی
 در پس کوی که درین زمان نامی **فصل** طلوع در درجه از جود او باقی از
 پنج درجه این درج باقی بر طلوع و قدر نقصان آن درج آن درج مستولی
 در آن که مائمه است از آن حد خطا در وقت چهار درج و چهل دقیقه
 کفایت این مولود زود سخن گوید و دمانی سبک و هر کوی پسندیده دارد
 تیز و دل چاسال از پیشگاه از مولود و وی اگر بهر ام شمع خوش بود

از آن حد فلکند بود کوی که چون دو سال از عمرش گذرد و در آن
 حد در دنا و کوی از آن یا از آنش بر قدره لالت بهر لم و بر آن کوی از
 بال و تیب گرفتن وی طبع جرح را که جوش باشد هم چنین که سبب کوی
 که شمع بر آن فلکند بود بر آن حد درج بقدر جوهر کوی که طبعش و آنچه
 و در از منفعت و منفعت که از حد خطا در پرده تا شی حکم برین کوی که
 که باقیمت مجید شتری روی و آن پنج درج است کوی بعد از آن شمس سال
 و منفعت که از عمرش گذرد نزدیک بحث بود بلکه سردار دوست دارد و با
 بود که شمس مجرا در آید هر کوی که فرستندش خوش در دمانی بودی
 بزرگ دارد و کوی بود از اهل و خویش آن نزدیک بود و فراخ روزی و
 بخیال این نیک و دوستی پسند و اگر ز شمع خوش بر آنجا فلکند
 کوی که در سال با دو سال از پنج سال این که در تیز بر زحل بود و کوی بود
 که بر برادران خویشان و در دمانی سرد شمس یا بی که در وی نیک بود

یا آنچه از روی پختن بر روی بام سرفاقون و آنچه برین مایه
از کهنه زصل آنکه بعد از آن یک سال پنج ماه و هفت روز بر پشتی و
زینتی و پاکیزگی و قوی تر بیخ زمان آنکه نگاه تا نوزده سال ده ماه یک
بهرام شود آنکه تا نوزده سال شود و در هر سالی یک بار در نوزده
غربت کرده با سلطان دوستی کند و معلوم باشد و سلا که نیز بسیار بکار
و علقها و چشم سید شمس پیماریها و ترما و آفتها برای بس از آن تسبیح
زصل آید تا تمامت آخر نوزده سال نوزده و پنج و بلا پند و غم
و تبس که بر دوش و چشم ستم بود و با عمل شود از قفل و کرا و ارا اهل
و ولد بود غم بر او از بهر ایشان پس آنکه با اول هر دو دوم شوی و غم چنین
کسی که بگذرد طالع کردی تا با آخر شوی که ما ستم داده باشد نه مان خدا
از عمر سالها بر آن که جوته با **باب یا شاخن مرغ با مردم طبایع ایشان**
بر آنکه جوته با مردم و طبایع ایشان بخش کرده اند از هر کسی که بر آنند از

طبایع

طبایع ایشان و دلیلهای ایشان بسک و جوهر با **فصل** فستری با
وینت و المانت نماوت و تواضع و کرم و عقل و پر بر کوشاده رشت
فصل و زصل ما حقاقت و نادانی و بدلی و کفلی و حقه و دروغ و
طبع شوم و بچین در مانن و کسلانی **فصل** و بهرام راستگی و دوری
و سبک سری و خیره ولی و حیانت و بی شری و نشا و طلبه **فصل** و زهره
زخمی و غم بودن و کجی و تکلی و نیک خوئی و دعوی آنکه تراز و طبع
برون **فصل** و افتاب را قوت و کبر و غم و دست درازی **فصل**
و عطار در اوردی کن گفتن در تسبیحی که او پیش و نفس و غم و صلیت
و از سر زبان گفتن و حساب کتاب **فصل** و قرص صفت و بجز و
خواهی و در مانن و شتاب زدی و خردان و راه نمودن **فصل**
و هر کوی این کوی کوی و طبع خود بیلی می کند بر جوئی از جوئی
موجود و بر شستی از شرتها روی بر آنند از هر غلبه که کلب و قوس و سپدان

درستوی گشتن بر مولود بجایگاه میکند و بسیاری کویها شش **مصل**
و هر که که ازین کواکب کوی در وقت طلوع یا در وسط السماء و بعد از طلوع
از طبقت خود و خلقتش بر اندازه قوت و توانایی وی پیدا کردن
جهت رفوی خویش و اگر کوی از کواکب که دشمن وی اند نظر بر او در اول
وی بوی باز دهد و خویش بخواهد بر اندازه قوت آن کواکب و ضعفش
و نیکو جایگاهش **مصل** و اگر از آن بودی که کواکب خورشیدی بگوید
گشته و یکی یکی را بشکند بعلیهها نشان چون مولود بر آن آمدی بگوید
هر کوی ازین کواکب پرورن از آن نبودی که شکستی بود که نرم منقطع
وی بر برضی نکند یا ماری که عابثش نشستی که دنیا دانی یا بر داری
که بر داری او را بچرخ و خوری آوردی در کار تا یا دگیری که دست از گشتن
بنداشتی دشمن را دان کسی را که با وی پیروزه داشتی یا دشنام دی که
دشنام بازنداشتی از آن کسی بوی یا زان فادی و با وی روی

درستوی گشتن بر مولود بجایگاه میکند و بسیاری کویها شش

مغنی کوی یا غرض وی کردی و سخن وی **مصل** و لیکن چون این کوی
نیز غرضند که بگویند و یکی در لایل و افعال و خوابهای آن و بیکرایی که در آن
بر حال اعتدال بود و طبیعتا هست مانه چون چشم کوی داری روی کند
و لیکن که اندازی عقل یعنی سر و غم که صورت الهامت می کند و در کار از
راهی شمع می کند و نفس بزرگ داشتی که از دروغ پاک میدارد و لا جرم آبا
آدمیان در هستی آید و حالهای مولودها مستقیم گشت **مصل**
گفتن بهر آن که در مطالع یا در روز السماء بود و نظر بر او و حسب مطالع
و بجای قوت و خویشین دشمن بود مولود را دل بر جای بود و در بود
فرا پیش شدن را و لا وی بزرگ بود و غی غم ظاهر بود و سخت دل و
سخت است بود و کارزار و دست دارد و خرم و در زدی و پیدا و مردم به
یکه که گاشتن از غیبت زدن و با این همه سخت ختم تر و نیزه و چو بگفته
دستی و دشنام و تیرنی و با بر ساری **مصل** و از شترنی بوی نظر

بود پیش از آنکه سبکی وی سنگی رود و سخن وی بجز آنکه در پیش
ساکین کند و آتشش کینه ایوی و با آهستگی بر جای بودن و پای او
در آنچه باقیست از شتاب زنی ترست و در داری او را از باج ساری
ماندارد و بخشایش از کشتن و حورست و شستن از بیعت و ختم و شرم
و قوت و فعل بوی نماید در جایها و لیری و کارها کردن از پیشین
بیاوردن و فراز پیشی هلاکت نفس شدن او را با زوار و تور و در
دام افتادن چون بر بند بیخ کت **فصل** در کربایی مشتری زلف نظر
بود کین در بدو بدلی هم می بخرد سبکی مدلی کوری در سیدگی و سبکی
فصل در کاتبی و نام بود قوت و هدایت و سبکی
و تهر و غلبه کردن گشتی و سواری و بهاء نام یک مغز **فصل** در زهره
او را چند زهره بپرده بود فراخ کن و عارضی مولع بزنان شرم و قتل و
نماند پس مو انشود و غیرت از حد گذشته بود بیزیت تر مردمان بود

فصل

فصل در عسل و نافع بود و دل برود سبکی و باوسه دروغ کوی
و آنکه کوی یکبند و تکلف آن که در عسل است دارد **فصل** در عسل
کوکب سبابی فعل انسانیتنا و متعین فعل بهرام بود بهنیا و شستن
لیکن اینین را لطیفها بزرگ بود و سبکی و سادت کو سبکی که چون کوکب
سبابی که در عسل است نسبت دقیقه خبری از نجاست و شرف و هم
از آنمختقن بهرام بود تنها و طالع یا وسط السماء و در الیه شرب مولود
سواری بود که تهر هم به کت و تهر خود کار از کت بزرگ و سنگ دارد
که زبردست می بود و اگر در مولود ما شرب بود مولود تهر بزرگ
و در زم سدی ریشش میار و خنکین کم پرینز کند برده با جهرها و زهره
سایک و کم حاصل بود زهره و سبکی انورزد **فصل** در کبابی
این کوکب کوی بود انی کوکب که در فراخ بهرام مشتری باشد
مولود سیاه سالاری کت کند و در پیش وی لوانا و طلعها بر بند

و گفته اند که تبرام چون در وسط سما بود فرم بجای خویش مولود و لا
 بود در کار از او جدا گشت تبر و یک جبه که **مفضل** و هر که از او
 سدی یکی بر و خاطر بود شرفی نامی بیاید بکار از او مردی و دلاوری
مفضل و اما نیز چون در روتی بود نامی و تمامش از تو دل آن
 جایگاه فرج او بود و شترتی و زهره نظری در آن مولود دلاور
 و پیش بود و جنگ آرد و جلد و نشاط تمام دلاوری که گوید کرد
 بر جی ز بود درین بزار برهما گفت میشد دیری با فرم و پناهی
 بجای یک نام کارزار و جنگ کردن **مفضل** و هر که که آفتاب در وجه
 بهرام بود از جمل مولود دلاوری و مردی موهف کرد و کارزار
 کردن و پیش شدن و جوب کردن و پناهی بجایگاه دست یافتن بر
 و اسبان یکین و شترتی و سلاح کردن و آلات حرب چون سهم
 در خانه بهرام اوقته با عدالتش در روتی از او تمام حاصل است

مملی بزرگ دارد در راستی چشم تر و بزرگ تر و نام او در نو بود بکار تا
 و توانا و مبارک بود و در جنگ و غلبه نظر او را بود که در دست توانایی
 بر زمینها زویر که در شهر با بسیار مل آن باشد که سر کشته و پسندید
باب بیب و معوی و دلاوری و بهرام چون در خانه
 خویش بود شب در روز دلاقیش کرد و زیارت و تقصان دارد
 در طبع و سعادت از برای وی چون در خانه خویش شب مولود صاحب
 سیاست و فرمان باشد و سعادت و سعادت و خوبه بجای از کردن
 و طغر و غلبه و معوی و دلاوری و در است ایستادن **مفضل** و چون روز
 در خانه بود کسلان بود و عاف از آنچه سودش کند خوراکام سوم به
 کردار سپاد که فاسق بی کار ناما که او دشمنم کارزار و جوت دارد
 و چون چشم و خون و چون در خانههای زمل بود و دلیل تبرجری
 و خشنی و کین و دشمنی در دست ایستادن بگفتار کرد **مفضل**

کوفته اند

و بهرام و شتری بر نماز بجا بیاوردی مولود دیر می شود
 بدلاوری از وی ترسند ساری که صاحب فرود و دیکه کارزار دیری
 مبارک شود بزمان خرا و جل **باب سیزدهم اندر بر دلی**
 انا بدلی اگر که بهرام غریبی بود ساقی و خوی صیغ در مولود و بطالع
 نکتة و زحل بوی نماز بود و ضعیف جایگاه یک کارزار و کت نماز
مغزل و چون زحل جنب در وسط السماء بود بدول بود و خوار
 میان مردم **مغزل** و چون نهر در برج مبدائی بود بر صورت
 مردم مولود را نسبت با ضعف و بدلی بود **مغزل** و هم چنین هم
 دیری در زیر آفتاب اندک و از و ترسنا قط اقمه و صاحب است با زحل
 بود مولود بدول و با فر بود و در چشمه شمش شود و صلت کارزار
 و جنگ نماند **باب بیست اندر تنزی و تیزی**
 و کاتندی و تیزی مولود بهرگاه که بهرام و طالع بود تیز و ششام

فردی

فروش و در میان هشت شود سخت کارزار که شود و بود
 بهرگاه که عطارد در رابع بود دیدار از زیر شمع و زحل و دیر بوی
 نماز باشد تیز بود با وساتند و متاب کار و اعتدال علم البتوب
باب بیست و هشتم کن مولود و هرگاه که بهرام و ششم بود اگر
 شب بود یا روز در برجی غیر سخت خشم بود از خشنودی و در یک
 کار کارزار کن هرگاه که عطارد در خانه خویش بود مولود ششم
 خشمگین و بدول بود **مغزل** هرگاه که ماه در خانه تیز بود و در
 روشنائی زیادت مینماید مولود و سیک سیر بود تیز هرگز نماند
 گوید هرگاه که قمر بخرج شود ششم و قمر و ششای زیادت می کند بخرج
 کم و ای کس مولود مولود که در کفران سخت و ششم و ششام بکار
 زار و شر و هرگاه که هم سعاده با خداوندش ایتدا و نه خانه جیاش
 در خانه مولود بود مولود و کیش بود و در هم روی و کتیه کس و بر بود

بر زمان از حد ششصدی و رضا در دایره با بقده **باب**
اشرف برده بی همتی و اعلی در باری همت کی هر که عطر
در زیر شمع بود و بر بی که او همت چون حوت و مترب کس در
و بر لم بود تا نظر بود و بر بار بود تا خوش حالت سنگی سایه بود
فصل و هر گاه که زحل در برج ثلثه نظر باشد از وسط السماء بود
آهسته بود بر در با زس کن و هر گاه که کم الشاده در وسط السماء
طالع بود یا از دم یا پنج و نظر آفتاب ماه در هفت بود یا یکی از هر
و حق تر آن بود روز که آفتاب نظر بود در ثلثه یا آفتاب در حدود
سندان بود آنگاه بر داری بود لین و دان که صفت رنگارنگ است
و چون کوکبی از کوکب مسامانی که در شرف اول از انجمن شتری
و زحل در طالع یا وسط باشد و مولود بر داری بود بکن لخت یا بکن
بکن و در پیش مردمان **باب** **یزدخواستی و شتری**

و اما شتری و بی شتری هر که در برج بعلطه در ناظر بود در همت شتری و بی
شتری بود **فصل** هر گاه که کیمیا نگاه ناظر بود از همت شترش کم
بود و آهسته پیش بود و شترش بسیار بود و چون در غایتی بود
مولود بی شرم و دلیر بود **فصل** و چون زهره و عطارد در طالع بود
و در برج ثلثه یا در ناظر بود از همت مولود بی شرم بود و پوست روی سخت
بود نمود با بقده **باب** **اشرف شکر کنی** و اما شکر کنی
هر گاه که مشتری در طالع بود و یا مشتری بطلع ناظر بود و یا شکر کنی
یا مقارنه در برج نیز زمین بود و دلیل آهستگی و شرم بود **فصل**
و چون قمر در طالع بود در حد زحل و وجه در برج در جنوب بود و شتری ماب
نظر او در دلیل بکن و بی شرم باشد و اعلی علم **باب** **اشرف**
اشرف خویی و اما بکن خویی هر گاه که ماه در وسط السماء بود یا زحل
از چهارم ناظر بود و یا در دوم مولود بکن خویی بود **فصل** و چون آفتاب

در خانهای زحل باشند مولود خوشش دل و پاکیزه نفس بود و خندان و
یکونوی **مفضل** و هرگاه که عطارد در خانه آفتاب بیاید و ولادت
بروزانسته مولود را وصف یکونوی کند و گشته روی **مفضل**
و چون عطارد در خانه ماه بود مولود تازه روی بود و یکونوی و یکونوی
دیدار **مفضل** و چون آفتاب خورشید زهره باشد مولود یکونوی بود
و بخشایشگر تازه روی با مردم یکونوی کند و العلم عند الله لا اله الا الله
بماند **سلب ک اندر دروغ گفتن** و اما دروغ گفتن هر که که
میخرد با عطا و متعادل بود مولود غافل بود از راستی و دروغ زن
بود و از خویش حدیثهای دروغ کند که هلسش بود و زبان کمیدت دروغ
کرد از چنانکه خواهد **مفضل** و هرگاه که صاحب رتبه لارض در چشم بود
دروغ زن بود **مفضل** و خداوند تاسع و ششم بود دروغ زن بود و
هرگاه که آفتاب زهره در چشم بود دروغ زن باشد **مفضل** و هم که در

طالع یا وسط السما سواره از کواکب بیابانی خداوند تشریف از مراح بهرام
و عطارد مولود دروغ زن بود و کسکه خوار و دروغ از جهش کویید
دوید بود و بی حجت **مفضل** و چون عطارد در خانه خورشید بود مولود
دروغ زن بود و کسکه خوار بود و قدر نماند از خویش تن و دروغ چون
تر زنده و عیبها بر مردم گوید بدیشان گوید و بی کویید و خیر نمانی که در
ایشان نباشد و از روی عیب دارند و کویید **مفضل** و چون ماه
از برج عطارد شود در هر دو شترتی باشد مولود دروغ زن بود
و خداوند مکر و مکر **مفضل** و هرگاه که بهرام و عطارد در رتبه بی باشند
و هر دو یک درجه اند و هیچ سده بدیشان نظر ندارد و مولود دروغ
زن بود و سخنانی گوید که نماند و هر که کویید بی حد **سلب ک**
اند در رتبه گفتن و اما رتبه گفتن که تر زهره هر دو چشم باشند
در وسط السما مولود درست گوی بود حق گوید و چون تولی گوید بگویند

بیکوی وینکی کردن در است گفتن بهر جای نامش **مفصل** برین
و مولودی را که طالع خوش باشد و قدر شترتی بوی او طرا باشد از
تخلیست رست گوی بود هر چه در کتد بوفارسانه **مفصل** و چون
شترتی در طالع بود و عطارد و مریخ یک شفاع مولود در است گوی بود
مفصل و چون عطارد یا زهره بود در طالع یا عطارد است اما مولود را
گوی بود و با او خواریم التماس آن گوید که کینه دحق گوید اگر زدی بود
با دیگری **کب درین دست** و آما این وزهره در است
هر که که شترتی بود در تاسع بود از طالع مولود کجای غرضی بود در دست
کند و این کرامی دارد و برین بزرگ دارد و تقطی کند درین را پیش پادشاه
در میان مردم **مفصل** و هر که که زحل در مثنی وی بود مولود ضرا
ترس بود و عابد و برین کار و شکسته تر است غار بسیار کند و کرسیده
بود بر کناه خویش و از بهتر بود که شترتی بوی او طرا بود و خوش گس از

برچی که در وی بود **مفصل** و هر که که ماه در طالع بود و فرم بود
مولود زاهدی باشد خداوند بر صدقات بود و مادام در مساجد
کند **مفصل** و چون افتادیم طالع بود در برچی ماه مولود بود
خدا کند و از لذت دنیا دست بردارد از ترس خدای عزوجل و هر که
که زهره در تاسع بود از طالع بخت شاست بود در عبادت خدای عزوجل
و ملاقاتش طلب کند آنچه نزدیک خدای عزوجل بود **مفصل** و اگر
عطارد یا آنست و زهره در تاسع عبادی بود کم عابد و چون خدای عز
و علا او را یکی خواهد داد و خوب پسند **مفصل** و چون زهره فرم بود
بیج تاسع عابدی ناه بود مشهور نام برده زهد باشد که سیاح بود
و اگر عطارد شترتی بود در تاسع مولود دینک و فاضل بیکت بود
مفصل و چون قدر تاسع باشد در حنوت در حوالیه شب عابدی
وزاهدی بود بر باری و کسانی که مرایی بود تا آریا و مرای هر که که

مشترک با بیع در سیم بود بشرطی که زود مولود مرالی بود ظاهر زهر
نمایه روی کلاف آن باشد باطن **فصل** در چون زهر و در بیع هم بود
بیع حوضت و خرم باشد بجا بیکه در حوضت نباید است و ایامی
منکر بود و میان چشم خمره بردارد مرالی و دروغ ملک بود چون هم
العیوب نمکس بود و در وقت بود و در حوضت مقبول بود بی سدا بود
ناظر باشد و آن بری باشد از کوس مولود خلق را بیکه دعوت کند
و صلاح ظاهر دارد و وقت خویش و آن کند که موافق بینی و غیر بود
باب که خویش را بر نیز دستن اما بر نیز و صلاح
گفته اند که چون سیم العیوب و صاحبش از کهنه بری باشد مقبول است
کند بر نیز مولود و نیکو میباشی و اگر تفرق استوار می ظاهر و باطن
وی **فصل** و اگر خمس بود صاحبش بری از کهنه دلیل آن بود که
نمایه مولود بهتر از ظاهر است و اگر هر دو سیم بودند در دو نمای مولود

مولود درین

مولود درین خود ثابت بود و ننگش نبود و اگر صاحب مقبول بود و
بجا بیکه در حوضت ناظر بود تو بنی صاحب را در بیع و سعادت **فصل**
و اگر صاحب سیم را چو بود دلیل آن کند که مولود درین خود نیک
بود و از آن بر کرد **فصل** و اگر صاحب سیم در تاسع بود دلیل روح است
و اگر آن بود مقبول بود اگر دلیل احتیاط کند و زهر در دنیا **فصل**
و اگر خمس بود مقبول بود دلیل شد و صدا کند و درین و چنان که
در سیم بود و اما با زخم دلیل صلاح مولود در کار هر دو درین اعتبار
بود چون سانش را بیکه و جلیش نزدیک رسد **فصل** و اگر صاحب
سیم از کهنه بری بود ننگش بجا بیکه خود بود غیرش زیادت
کند و اگر مقبول بود غیرش نیز باید و هو اش همان حق و در حق بود
فصل و اگر سیم در جایگاه ساق قطب باشد دلیل کند که مولود با
زشت بود و اگر صاحبش ناسد بود نمای مولود چون استنکال بود

باب که اندر مردم کافر اما مولد اهل کفر از شرعی
در طالع بود و قمر حرم نبی مولود کسب برسد **فصل** مهر که زهره در
دوم طالع باشد دیداری از زهره شمع غریبی مولود تب پرست باشد
فصل چون زحل در سیم یا چهارم مولود تب پرست و کفری
تعالی حاجی باشد **فصل** و چون قمر در نهم بود و برج نمونش بود
مولود قرآن ازین در زحل بزور حاجی شود **فصل** و چون زهره میان
زحل بر لم بود در یک برج و هر دو کسب ناظر باشند قمر و عطارد از ترسیع
مولود بت پرست و صورت نقش که در خانه کرده بود و اگر بر اهرام
طالع بود و مشتری در مقابل از بت پرستان بود و مولود بی غیر
از خدای تعالی بود استغفر الله العظیم **فصل** در عطارد با وی باشد
رایجی بود **فصل** در زحل صاحب طالع بود و صاحب خانه افسار بیای
سم الساده یا استقبال اجتماع در نهم باشد و نوازش مشتری بوی بود

مولود راهبی بود یا استغنی و چون عطارد در خانه نهم بود و میرنج و با او
بود از ترسیع معطلی بود هر **فصل** و چون قمر و عطارد در یک
برج بود و حرم بدین باشد مولود شوی بود و خاصه که چون بهرام
ناظر بود آن جایگاه از ترسیع و با مقایله **باب که در این**
دانش و اما دانش انشدان هر وقت که زحل غریبی نماند
مولود از تبلیغ مولود دانا بود و حکم رای زن و اندک نهم در دست
در شمار فیلسوفان هر چه پیشیده بداند و علمش درست بود از کارهای
مشکل خبر برد و از کند اگر آن دانش شانس بود **فصل** و چون
میرنج و عطارد ناظر باشند از ترسیع یا از تبلیغ مولود حکیمی بود فیلسوف
و علم کونین و آثار کار بار پوشیده دانه غنور و اندیشی وی دور بود
و نظرم چنین سخن گوئی که از خود مضیف کند و بجا جمع آورد و سخن
گوید از عجایب طبایع و کبار **فصل** و چون عطارد با افسار بیاید

مولود و دانا بود یا حکیم و فیلیوف و منجم و بزرگ شاعر **فصل** چون
عطار با قمر ناظر بود از صفایه یا از ترسیح و ای در وسط السماء بود
مستقیم البصر مولود حکیم بود و دانا و عاقل و منجم **فصل** و چون
عطار در خانه خویش بود مولود خداوند گشت بود و علوم جمع کند
و دانا باشد بخیر و کارهای پوینده **فصل** و چون عطار در
طالع بود در اصل در وقت مولود منجم باشد و علم دانه بگوید و باریج
بزرگی و ریاست و مال رسد **فصل** و چون عطار در اصل قمر
با آفتاب در طالع باشد یا در وسط السماء مولود فیلیوف بود و منجم
و کارهای منجلی برانده و رنده باشد در وی **فصل** و اگر قمر
در حد عطار بود مولود عالمی بود منجمی حکیم کارهای پوینده برانده
فصل و چون عطار در کسب بود دیوار از زین شجاع در برجی
نزدانی بود که مال و زجر دانه و از آن سبب زنده گانی گشته و خیر

و خواسته از آن بدست آرد **فصل** و اگر منجم ناظر بود و دانا بود **فصل**
و اگر منجمی بود دانا بود که کما بها کاند و پرمای پوشیده و معقل
و دانش خویش بیرون آرد چه با داند بی تعلیم **فصل** و اگر زحل در تاسع
بود بی نظیر منجم مولود پتیر خوب گند و همچنین چون زهره بی نظیر منجم
و چون آفتاب عطار در تاسع باشد و دانی بود که پتیر خوب گند و
خال و زجر دانه **فصل** و هر که که عطار در تاسع باشد شرفی بود
مال و زجر دانه و شمشاد و بی دانه بر دین بکار یا چون سهم حاکم
در سهم الروماتیه در تاسع بود و سهم طالع و سعدا ناظر باشد و کسان غلام
کنند از زبال مولود گشت کار بود که با پوینده گوید و چون طالع
و عطار در سهم طالع باشد پتیر خوب گند و چون ماه و زهره بکار
در طالع باشد مولود علم نجوم دانه و خواسته باید ازین علم **فصل**
و اگر عطار در از زین شجاع دیدار بود و چهارم مولود علم نجوم دانه **فصل**

و چون زهر را بنیاید در سیم طالع باشد و فرم بود مولود جا دو
بود و نجات داند و چنانکه کبیرا کبیرا که مانده بجهت بود
و اینها آرد و سخن آن بود که کوب مادن بود و زحل بوی نافر **مفصل**
و چون زحل و عطارد و طالع باشند یا در وسط السماء مولود علم جا دو
داند و چون زحل و عطارد نافر بود از ترس یا از عتاب یا از خوف دانی
و بد بخت و درینش بود و از مملکتش سود نبود و چون عطارد در خانه زحل
بود مولود دانا بود و پیشه کبیرا داند صاحب سوز باشد فال اینو
داند و سخن کوی بود تیر زبان و خطیب یعنی با فال و زجر داند و در جوهر
و چون سیم قوس یا جهت بود و عطارد و زحل در وی بود کار باقی آم
داند در روزگار بیلا معنی دارد سخن کوی نیک بود و چون عطارد یا
در برج چهارم بود مولود محبت کرد و خام بود بین و در جلد کند و بوی
تکافران بسیار در اشتراکی درین جا کبیرا هشتاد و پنج بود

بروز صاحب برج سیم بود و اندر برج ز بود مولود آخر شناس بود
و دانه در اشتراکی درین جا کبیرا هشتاد و پنج بود و در این
کند **مفصل** و اگر ماه از آفتاب گشته بود و ببطارد متصل بود
مولود و حکیمی بود و دانی و پیری شمار گیری و آه م **مفصل** و اگر خنثی
و عطارد و آفتاب در میان باشد یا در نیم برج است مولود را
فهم نیک بود و امانتی چون عطارد در وسط السماء بود نیز نزل بود و سخن
یکند با قلم **مفصل** و چون عطارد در خانه مریخ بود مولود را قهری
نمود و همچنین که هر که عطارد در خانه آفتاب بود و زحل در انجمنی
نیک و دینی تیر بود **مفصل** و چون ماه متان زحل بود تیرتی قهری
نیک و پیش ما عا جوشست **مفصل** و چون ماه از مقارنه نهر
ببطارد شود و است آن نری باشد مولود را دمی او نیمی تیر بود **مفصل**
و چون مشتری مریخ را قبول کند یا بر و نافر بود و از ترس مولود را می

بود **فصل** و چون آفتاب در خانه مشتری بود مولد سیکوری
بود و نیم درخشش و هر وقت دارد و اگر عطارد با وی بود مولد و قضا
و احکام داد کردن **باب** که اگر **منظ** و اما حفظ هر که
آفتاب در خانه مریخ بود و زویر که در چون زهره و مریخ تیره باشند مولد
حافظ بود و فریبند و کوه کید و چون عطارد و مریخ با تیره نظر باشند
مولد و راضی می شود و قهقی و ذیاتی تیره در مشتری با وی بود
مولد و قهقی بود یا قاضی و اما علم و حکم **باب** که
انزاعی و اما نادانی چون عطارد در دم بود زویر شایع بود
بود یا عقلی ضعیف ادب بنیز بود و چون عطارد و عطارد و نه سم
بود دلیل بر شناختن مردان کند و چون مشتری مطلق بود نادان
باشد که هیچ نداند سگی زبان دانند عقل و دانش و بیرون شکل و
چون آفتاب خانه ما بود مولد نادان و اما ایستند نظر بسیار

ریش ضعیف بود و ریشناختن کند زمین **فصل** و چون عطارد
و عطارد در حال باشد مشتری در مقابل ایشان مولد نادانی
بود که اصلاح خبر ندارد **باب** که اگر **عقل**
و اما عقل هر که مشتری با نظر بود ببطارد از منته مولد عاقلی بود
یا روی بسیار مریخ با موزو زویر یاد کرد **فصل** و چون مشتری
بطارد از تریخ نظر بود مشتری در وسط السماء مولد درالی بود
درست و عقل بر کمال و چون عطارد زهره با نظر بود از چهارم در وسط
السماء مولد در عقلی تمام تمام بود و چون زحل مقارن عطارد بود
عاقلی بود سیکوری یا ادب **فصل** و چون آفتاب زهره و عطارد
تیره نظر باشند مولد و عقلی تمام بود **فصل** و چون عطارد و
مریخ تیره نظر بود مولد عاقل بود **فصل** و چون عطارد زهره
و مریخ تیره نظر باشند مولد عاقل و سیکور اگر شش و ملبس باشند **فصل**

و چون مشتمل در طالع بود و عطار در وقت بر موی او نهد تیر بود
 و عقلی تمام و چون فصل عطار در مغرب یا وسط السماء باشد موی
 عاقلی بود و غیبی در آنست و فیوقان و دایان و انا هم **باب**
کذا انرا معنی اما معنی هر که که قدر در حقان بود و از مریخ
 بریده موی و اتمی بود و چون قرص ساج از مقابل آن تاب کشد موی
 بر مریخ بوی نخل بود و اتمی بود **مغفل** و چون هم سعاده و خزان بود
 و هم و چنان بود و اتمی بود و چون زهره باز جل مریخ در جلیخا جهر
 و عطار باشد موی و حق باشد بر مریخ و موی که از آن جهمی
 موی بود که مردمان بوی موی کشند **مغفل** و چون فصل عطار
 در طالع باشد مشتمل در مقابل ایشان بود موی و جابل و حق بود
 نموده باشد **باب** **ل** در موی موی موی موی موی
 چون عطار در مریخ در مریخ بود و دلیل که مردمان را خستاد و اگر آن

بیج که مریخ و عطار در موی باشد و اوقات بهر دو موی بود موی
 باشد که پادشاهان را خندان و ایشان را بوی فریح خرمی باشد
 و سخن وی و آنچه وقت را بگوید از لیل و مزاج و سخن خندان و او را
 نامی باشد در میان خفا که کویان **مغفل** و اگر مریخ و عطار در
 خانه فصل باشد بر مریخ ساقط و مریخ موی بود ماه را خورد و در دم
 خندان و چون زهره موی با عطار و موی شود و موی شیرین گوید
 که موی را عیب آید و چون عطار با یکدیگر باشد صاحب نوره باشد
 و طرز زن بود و اتمی **باب** **و اتمی** و اتمی
 و اتمی و اتمی چون زهره در وسط السماء بود موی در روز
 بهتر موی با اتمی باشد و موی یکدیگر نگاه دارد **مغفل** و چون
 مشتمل با عطار بود با اتمی بود و پادشاهان و مریخ و
 بزرگان بوی همین باشد و چون مشتمل بر طالع بود و مریخ موی موی

مردی مستور و با امانت بود آنچه بوی سپارنده بجای بازو **فصل**

و چون شستری در دم طالع بود مالهای عز با نگاه دارد بوی این

باشند **فصل** و چون زهره بود بجای خویش خرم بود مولود با

امانت بود که زینهار نگاه دارد **فصل** و چون عطارد در پنج طالع

و در پنجش مولود با امانت بود پدر و پسر هر کار و با امانت بود

و منفی یا بد و بهره سیک چون عطارد در دم طالع بود شستری شود

این بوند و غرسان و از اعلا علم **کتاب لب فی القیانه**

و الاضیانت چون عطارد در پنج ناطر بود از وسط السماء و قدر چهارم

خیانت کن و تنگ و خسته مردم با غارت **فصل** و اگر پنج یا قدر

در سیم بود خیانت کند و خسته مردم بقیس ستاره بود بود مردم

خیانت کند **فصل** و چون عطارد یا قدر در سیم بود و وی خداوند طالع

بود و در فرج بود مولود خیانت کند و بی امانت نباشد شرا و از بیا

در بود

در بود با سبب لجه موالیه در مردان

و اما مردان که مویست باشند بزوی هر که که قدر و بر هم و عطارد در دست

از و تیر باشند رسد با پیشان ناطر باشند مولود و زن بود چون زحل

و یقیم طالع بود و ناطر بود و تیر و عطارد بر هم مولود و زوی بود و کجا

عاجت داشتی کنند **فصل** و چون سیخ در دست باشد و نظر زهره

و شستری بود و زرد بود **فصل** و هم چنین چون زحل و عطارد و

میخ نمیز باشند زوایا ناطر باشند پیشان این پنج یا ستاره زد بود

که در دست کنند و بیان کجا نگاه بلند بکنند او را **فصل** و اگر بر هم

و عطارد در دست باشند در یکی درجه و زهره پیشان ناطر بود و ما

مولود که در شگاف بود و مردگان را گمناست نه نمود با ناطر غنچه

ما سبب لجه انور زنا مردان

و اما زنا مردان چون عطارد و زهره و شرف باشد یا وسط السماء

او از زنگه کودگان باشد **مصل** و زهر و بیج چون در صندل یا بیس
 السما بود زانی زمان کاره بود **مصل** و چون بیج و زهر در وسط
 السما باشد با در وقت افش زنگه بسیار کند **مصل** و چون
 زهر در وسط السما بود و قتر زحل ناظر بود زنگه کند **مصل** و چون
 بیج و زحل در ششم باشند زنگه در دست زنگه با بیج باشد و چون
 زهره بیج بود یا در سما بیج یا در بیج زنگه و چون زهره در خانه
 خورشید بود زنگه **سبب** که اکثر زنگه زنگه
 و اما زنگه زنگه چون زهره یا بهرام بود یا در سما بیج یا در بیج و زحل آو
 بود زنگه **مصل** و چون زهره در سما بیج یا در بیج یا در ششم نظر
 کند و صاحب منگنه زهره در وسط السما بود زنگه و بزنگه کردن شهور
 بود زیرا که با پرشای شتری در زهره و اقلیم و زنگه شکر بود **مصل**
 و اگر زهره در سما بیج یا در بیج بود شتری و بیج ناظر بود و صاحب منگنه شش

در وسط السما بود بیج زهره ناظر بود زنگه و یا در سما بیج و زنگه
 شتری تمش بر آید بزنگه کردن و از جهت خداوند منگنه کرد در وسط السما
 باشد و شتری با بیج از شش تا بر منگنه باشد **سبب**
لو اکثر غلام بدکی اما غلام با یکی چون بیج ششم زهره بیج
 زهره در سما بیج بود و اگر زهره در خانه عطارد بود و شمس در
 برجهای سابقه لوطی بود و اگر شمس سعاده عطارد آمده باشد و عطارد
 در و تکی در برجی زحل بود **مصل** و اگر عطارد در برجی زهره بود
 کند تا خانه زوسی لوطی بود **مصل** و اگر خداوند سهم برادران عطارد
 بود و اگر عطارد به سلم الحس بود با خداوند سهم الحس زهره در
 جایگاههای زحل بود **مصل** و چون قمر در برجی زهره و اعدا شمس
 بود ناظر باشند از برجهای زهره و از آنجا باشد که برده مان میشوند
 و چون عطارد در برج ختم بود و زهره و تمارن وی غلامی دارد و غلامی کند

مفصل در چون عطار در برنج همتم بود ز نهره از وی ساقط و
 صاحب طالع ز نهره بود لوطی بود و عطار با بهرام در وقت لوطی بود چون
 ز نهره در خانه عطار بود بی لیکه نه نیک لوطی بود **مفصل** چون عطار
 در بهرام و زحل هر یکی از ایشان در خانه دیگری باشد لوطی بود **مفصل**
 در چون سهم لوطی در خانه عطار بود در برنج ز نهره تری از او که طالع بود
 لوطی بود نمودن با عطار **باب** از زمان بازمان
 هر که در عطار ز نهره و تری در طالع باشد زمان بازمان تری در وی
 گشته در نهره و در وقت بود و تری در طالع بود و در دستار زاده بود
 برودن مانده باشد و زمان را ز نهره پیشین گشته و چون لوکب با او
 برجه و در چهار جای از نهره گشته در لوطی و تری بود و سلام در ایقام
باب در غنچه در خانه عطار
 اما ز نیت و غنچه چون عطار و زحل در طالع باشد ز نهره و طالع است

باشد گشته و چون آفتاب ماه در برنج مانده باشد همان بود و کار ز نهره
 اگر آفتاب در برنج تری مانده باشد تا نهره زمان بود و کار را و سخن گفتن و
 اگر صبح بر آفتاب نظر کند شود **مفصل** در چون آفتاب ماه در برنج طالع
 باشد و تری در برنج بود با جمیع مانتها ماه بود و اندر شش اترام زمان بود
 و از این سبب ز نهره گشته **مفصل** در چون ز نهره در برنج بسیار علققت
 بود و آن حمل و نهره در جوی و حوت است و نهره آفتاب در برنج ز نهره
 بود و مولود ما چون بود نهره شهورت نهره و دست **مفصل** در چون تری
 در خانه زحل بود و زحل در خانه نهره یا در وقت الارض یا گشته یا
 در از هم مولود کار زمان گشته و مانتها زمان بود و چون زمان در گشته
باب در نهره بر طالع کاری
 در چون نهره در خانه شش تری بود دلیل بر نهره و تری گشته و چون نهره با
 مشرتی در طالع بود یا در وسط السماء یا بوی سپهر و از جای لیکه های کردی را

بیتل کشد و بر روی ناظر باشد مستور بود که بر زمین نشیند و زنا
کنند بر زمین کار بود **مفصل** چون کوچکی از کواکب با بالی خدو لونه ترست
اول از نزع زهره و شرمی و طالع با وسط السماء باشد مستور پاکیزه تر بود
نهی درست و نیکو تر از کیش نام نیکو دارد و در علاج و غیره مفصل شده است
و خرم بود و اقل علم **باب سیم سنی**
چون شرمی و زهره و غیره باشد از وسط السماء که در کیم بود منبری
که با کیش مال فوئید و در چون برنج یا قناری بود از نزع و کوشه را
هلاک کند آنچه در لود و کیم بود **مفصل** و چون برنج یا سهم السعاده
بود و خدو از طالع در روم خسته خدو زهره زرد بود **مفصل** و چون
زحل بر ششم طالع بود و مولود تا بدان حدی بود که خسته همه بر
در پیش کرد و چون صاحب طالع ناظر بود بکار و نیت لعل از نزع
و متا بدی بود **باب چهارم بنیسی**

و با کیمی چون نهره در طالع بود یا آفتاب عطارد بر نیل بود و چون عطارد
در روم بود شرمی کیمی بود **مفصل** و چون زحل بر زحل بود
بود کیمی بود **مفصل** و چون صاحب طالع صاحبی ناظر بود از
تکلیف بود و سی مولود خسته درست دارد و آنچه درست می نگاه
دارد و تلف کند و اقل علم **باب فی حد**
اما حد چون عطارد شرمی بود در ایستاد روم طالع خود بود
و چون عطارد طالع بود و هر ارم بودی سینه و شرمی بودی ناظر بود
بود **باب چهارم کبر آوردن** اما کبر و نیت
نارانی چون زهره و زحل با قمر باشد یا موی ناظر باشد حکم و باران کیم
باشد سخن زیاد است که در نفس خویش خود اعظم دارد و چون عطارد
برنج یا ماه ناظر باشد حکم و فضل کوی بود **مفصل** و چون ماه از زحل
پاک شده و بر سبقتن عطارد و زهره یا زهره اعظم کند و چیزی گوید که در روی باشد

و چون ماه از نهم بجا افتاد باشد مرد خود مجرب بود و گری از خنده
باب هکتم در رو سیله چون زهره در
 طالع بود و بهرام از تیشیت و یا از تسلسیل تا نظر بود دلیل گشاده رویی و
 نیکویی بود و در نعتین و چون زهره در وسط السماء طالع بود و عطارد
 بوی طرز بود دلیل گشاده رویی شیرینی زبان و ظرافتی گشته **مفصل**
 و چون زهره در طالع بود و چه خوشی تن و بهرام از خانه خویش به و ناظر
 گشاده رویی و در سینه و سخن باشد نیکو و در و چون قمر طالع بود در زهره
 بوی نیکو گشته از تیشیت و زحل تا نظر نمودن روان روی و نیکو و بیار بود
باب نهم در رو سیله اما در زهره رویی
 روی بار کینه استن چون زحل را گوئیم از دو الیه بسیار باشد و در زهره
 طالع بود در زهره روی باشد **مفصل** و چون بهرام در رو سیله زحل بود و در طالع
 زهره به و ناظر باشد در زهره روی بود **مفصل** و چون زهره در زهره گشته

و طالع

و طالع نیکو گشته بهرام بیزحل می باشد باشد در زهره روی بود یا گری
باب هجدهم در رو سیله و اما نشا و چون ماه
 متعارف می بود و در وسط عالم و در روی یک مولود نشا و در کامل و
 بنود و چون قمر باشد در طالع و زهره باشد با مداد ان و دلیل نشا و حرکت
 گشته در هر کاره چون عطارد در زهره قمر بود یا ماه استنش بوی نشا
 بود و سبک حرکت و بسیار آمدن و نشدن و حرکت و تیرت کردن است
 در **مفصل** و چون عطارد در وسط السماء طالع میا یا زهره با چشم
 بود و آفتاب و ماه بوی طرز باشد و خداوند خدایانسان و ماه در
 شرف می باشد در این نشا و عطاردی و چایکی گشته در همه کارها بصورت
 باری است **باب بیستم** در رو سیله اما کسلافی
 چون عطارد در وسط السماء بود و هر یک یا وی مولود ضعیف بود و عاقل
 و کسلان و چون ماه در خانه های زحل بود کسلان و عاقل بود کارها

پیشتر **فصل** و چون قمر غالی الیور بود و کهنایا بود و کسلان بود
کازنوا کردن **مفصل** و چون ماه معمارن زهره بود و برج و
وقت آفتاب زو سندان بود کسلان بود و زنده در کاکار **فصل**
و چون ماه معمارن برج نبطار زو شود و اینان شرقی باشد و ایوان
کسلان و ما وجود **باب** **فصل** **مختصر** **موردن**
و اما تخت خوردن چون برج کز در و چهارم بود و زنده بود خوردن
میرشش نبود و از آن سبب بی رسد و عکلهای تخت و چون طالع
بود از حد شده خورد و بزرگ شکم بود و چون بهرام صاحب طالع بود
و در دم بود و برجی آتش فراخ خوار و بزرگ شکم بود چون زهره در آ
بود و اول صورتی از وی در جایگاه نیک بسیار جزو جزو تواند کردن
باب **مطالع** **مختصر** **چینی** **فصل** **فصل** **چینی** چون
بهرام در نظم بود از شتری و زهره ساقه سخن چنان بود و چون ماهان

کوکلی

کوکلی از طالع یازگسته بود و کوکلی سونو در وقت قوی در چهارم سخن
چکن بود چون طالع عترب بود سخن چکن بود و قمار وقت ساسند
بر مردمان مسلمان نمود با **باب** **فصل**
امزگان **بودن** اما به کانی چون برج و آفتاب یکدیگر باشند
به کانی بود و چون عطارد در ششم یا در وسط السماء بود به کانی بود
و به نظر بر هر کسی با پیش **باب** **فصل** **مختصر** **موردن**
و چون زهره بجایه ماطر بود از مملکت یا فرخ خرم و یکسوره وی و یکسوره دیدار
بود و چون شتری بر زهره ماطر بود از رابع با کز تهن بود و باز نیست
و چون قمر چهارم از زهره یا چپ زهره صاحب نیست و لبان
بود و خوشین را بناز دارد **باب** **فصل** **مختصر** **موردن**
و اما **سکی** در جای بودن **فصل** **فصل** **مختصر** **موردن**
یا در وسط السماء شتری بر بنیان ماطر بود ساکن در جای بود چون

مشرقی و طلوع بود و در حال بوی نافر و برام از طلوع ساقه از حجاب
 طلوع بر جای بود و در بسته و بوی نافر و برام از طلوع ساقه از حجاب
 و برام نافر بود و بهتر آن که در و تندی بود بر جای خداوند مولود بود
باب **بخت شایسته دل** و چون برام در
 طلوع بودی نافر مشرقی شتاب کار بود و سنگ عقیقهها پندارید و
 چون قره طلوع بود و طلوع از برجی ناری بود مشرقی بوی نافر بود یک
 بود و طلوع و عاقبت نه پند **مفصل** و چون برام در برجی طلوع بود
 و قره بوی نافر بنشیند طلوع و سبک بود و بلا کوشه بکشید که در این با بهارا
 تا مل کن یک بوی نافر بنشیند آید و اندام علم با الصواب
باب **نه علتها و در و نافر و کله رستند**
 اما کفاری تی و عیبها که بر اندام بود بر آن که خدای عزوجل او است و
 و آخرت علم که بخت با نافر بر مثال بزرگ و اندام هر آنکه اجمالی از آندها

وزن

در کجی از از کانش و طبعی از طبعش بر مثال فلک بزرگ بود و آنچه فلک
 پوسته است از زمین و شب و آتش و هوای این کشف و در زمانه که در
 وی است بر مثال منقش کمان بر بزرگی و بیداری و چنانکه نظر اکتفا
 و ما در روشناسی و مفاد و در چینی مانند زهر و بر نژاد یکی ایشان از
 فلک آفتاب که دلیل نافر و عقلمت همسایه وی **یک مفصل** و در طبعی
 مانند مشرقی و زحل با در وی فلک ایشان و کواکب بر ایشان
 باشد پوستن بر ایشان هر دو جمع مانند کرده است نجات آنچه
 بوی اتصال دارد از بانک نزدیک و دور و سخن آشکارا و نانی
مفصل و زبانش مانند عطار کرده است بزرگت و سبکی و نسیج
 کاری و استقامت و رجوعت و نهان ننداشن پسند آنتش و چون
 که شرفی بود و نژی بود و مانند زبانش کرد و کوه که تعریف سبکون
 و سخن گفتن و دیدار شدن و تمان بودن **مفصل** و آنست

که آنکه کار و ظاهر است ازین وی پوسته کرده اند بر آنچه با این و
نهایتست و تقدیر کرد بر مثال جایهای که گشتن نشان و جانها
چون که طیل برزقن آوی عمل کند که اول بر جی است که در فلک برزقن
داند ایوی که در نجوم سابقه پنج **مفصل** و شرف آفتاب است که
بوی قوی که در دو کره ملبوس بوی قوت گیر و فلک لایحه و قوت
و اولالت آفتاب نیز است که جایگاه خاطر است و زمین در بر عقل
که چرخها بر این نیز گشته میان کین و بد فرق گشته در میان از خود
بازد آنگه که نور آفتاب و ششی بر این چرخها را پند و آنچه حرکت بود
حرکت گشته و فری گشته میان صورتها و مانند صدورها و شکلهای و خانه از
بر جهان است که قوت و است و جایگاه زیر یکا در این کفر حق
مفصل و از پس عمل نور است و شرف طاء در وی است و بالاکر شرف
و ماه را حلق و طعوت و جای نفس زدن و بجای نوحش در سر طائف

که خانه

که خانه وی است یه است گشتن و جایگاه بر کون نفس و خانه
مفصل و از پس شرف ماه جوهر است که شرف است و است و قوت و
درست و معطر در از خانه های سنگ است و در از اندرون مردم زهره
و جایگاه کین و حقه و مکر و فریق **مفصل** و از پس ای سر است
که شرف شرفی است که نفس نهایی و است و باد که اندر اول نهایی است
مفصل پس نیز آن است شرف فلک جایگاه طیل که صدف نم بوده
و نمی است و خانه زهره است و در است که که خانه جاع و خلقت
در صورت است و جایگاه بهرام را از سر است و در از اندرون تن بگرد
جایگاه و نجاشه و غلبه و سیر کماهی و سبکباری **مفصل** و از پس
آن نفس است که شرف و نیست که دریا است رود و ملک زیرا که
را فی است و تن مردم مانند زمین است تفاوت نبات و حیوان
انها و خشکی استخوانها در می گشتن در استن لوی چون زمین

x

کوههاي خشک بود ناک نرم و شکافتن جوها و اختلاف آنها
کوشش نماند خاکت ز نفس مانند آب و کماش مانند ماده و ش
مانند نبات است و جایگاه که گیاه فراخ باشد و آنچه در سبب است
از آنچه موی تر است مانند بیابان و طایفه ای که نبات و عمارت
نباشد **مفصل** را خلاصه کرده ای است از هر دو علم و سخن و با
چهار فصل است بهر آستان از همان از ستان و چون آفتاب که
آن را در هم زمین بگذرد و بر بالای زمین آه مانند کوه نشین
چند هم چنین گیاه و درختان که در الجبله می مانند آن لطافت کرده ای
باشند و همچنین معدن بخت که آن غذا کرده ای شود و آنچه لطیف
بود بیکر آید بجای است صخره ای بگری رگها که در بدیل دوزخ سرد
حاصل تا هر کیلویی تمهید بر خود بر گیرد و نقل در صله همانه ملا و هر
عجین و اهرن در زمین همانه معدن که نبات آنچه حاصل است بر گیرد

از کجاستانی تر و لطیف تر و هم چنین قسمت معدن و اقیانوس را کرده اند
فصل وی در دنیا و از آن مانند معدن است و در آن آنچه قسمت کنند بر
از غذا که بوی سوسن و بتقدیر خدای عزوجل که عاقل مردم است و عاقل
بقوت خویش را با دشتای حکیم و پرست **مفصل** چون در دوزخ کجا
کمی که کواکب است را این ظاهر و باطن هر چه بالای زمین بود و سخن
و در زمین دیده بود حکم طالع کن که کلمات و کلمات بود و که قسمت
کواکب کلمات باشند و هر چند از زمین سخن است و با هر چه باشد کلمه ای و
علت بود بر قسمت کواکب ظاهر بود و هم چنان که آفتاب لیل ظاهر است
بر چشم است و از باطن بر زنده معدن چون آفتاب بالای زمین بود
و از کواکب باطن سخن است بود کوهیم کلمه ای تین مملود در چشم است
بود چنانکه کجی چشم بود یا اصل یا سلب بر سجده و آنچه برین مانده **مفصل**
در کوه سخن بود و زیر زمین بود دلیل کند که سخن از معدن است و سخن

بر اندازند هر آن کسی طبعش مسود و قوتش در تعفن **فصل**
 در ایجابی آفتابا بود و محسوس بود بالای زمین دلیل علت چشم
 چپ کند بر اندازند هر آن کوه که او را محسوس کند و زمان آینه
 در آن زمین محسوس بود دلیل در کوه که در آنجا طبعش زمین و
 در و کوه در پیشش باشد از طبعش و سردی و خشکی اگر عطار و محسوس
 بود و بالای زمین بود دلیل کند که علت بود و محسوسش نرمان بود
فصل در آن زمین محسوس بود دلیل علت نرمان کند هر دو
 پستی چنین می کند در کام زنده و دلیل سده بود از گرمی و سردی
فصل و چون هر دو نیز زمین باشد دلیل در دو کوه که در آنجا
 و بای کلان و شهرت **فصل** و اگر زحل و مشتری محسوس باشد
 بالای زمین با بطا و در دو محرق و یا ایجابی که نیک بود دلیل کند
 که محسوس است از جهت گوش بود چون کسی که شنید آنچه برین

مانه از غدا و زمینهای که گوشش نیک و ضعیف کند و بجا بود چون هر
 محسوس باشد نیز زمین دلیل در نفس زمین باشد و در و بای که از
 کار با زنده و مضطرب کرده و خوب بجای زمین محسوس خود بهم آید آنچه
 برین مانه از در و بای روحانی و معنی حکما گفته اند که چون ماه در بالای
 زمین بود و در اول شبی اولت چشمش است بود بجا ایجاب یکند قوت
 و پادشاهی و این جمله کنیت کسی که در آن زمین نظر کند و شنیده کردن
 در اعتبار و قیاس لیکن و اما این در کتب و مصنف کرده اند دلیلها و
 احکامها برین حکاری و علتها که من باز خواهم گویم در هر بای هر جا
فصل بلکه محسوس چون در وقت تابا باشد رسد بارشانیان باشد
 و کوهایی نهفته دلیل حکاری و سپها و در و با دو دراز و چون نیز قمر
 کوهی از کوه که سپه تابوی مانه باشد دلیل در و با و علتها و حکاری
 در میان تن بود **فصل** و چون خداوند بزرگ ششم در طالع بود

و هیچ سدی سوی فطر باشد و سابقا باشد از روی اطلاع برج مقرب بود
دلیل بسیار بسیار کما شدن بود **مفصل** در چون ماه بر حمل
مقتضی بود از آن پس که از اجتماع و امتلا برده شود دلیل بسیار بود
و عارضها بود که در الحاکم کند و چون صحیح در میزان بودی که اولی از شترتی
وزیر و دلیل کند بن بر بسیار و نکار شدن و چون قدر اطلاع بود و کما
ناظر باشد دلیل نشاد و دور و ناچار بسیار در از کما و بسیار و نکار شدن
چون کما در وقت تاب بود و بافتاب و ماه ناظر باشد تن را بسیار بسیار
و نکندش و بوی زبان کند **مفصل** که کما در و باشد دلیل
بسیار بود در کما و در کما باشد دلیل کما نشاد و در کما شدن
و صنف حال و ماه همچون کند که بخبر ما چون در دلیل زد بود و نکار شدن
و منتقد و پس از صفتش اطلاع بود در برجی از برج مقرب بود و کما
بچشمش بود و در کما و در کما و در کما و در کما و در کما و در کما و در کما

در طوبی

در طوبی بود **مفصل** در کما و در کما و در کما و در کما و در کما و در کما
ناظر بود بسیار بود از کما و در کما و در کما و در کما و در کما و در کما
حاجب ششم بود از شهورت و بی صفت یکجا **مفصل** در اطلاع
بوی چماری زبان و کوش بود و کما و در کما و در کما و در کما و در کما
بود و تغیب و در کما **باب** در دلیل تباهی کما
کما و کما در کما و کما و کما و کما و کما و کما و کما و کما و کما
میان و کما و اطلاع و کما و کما و کما و کما و کما و کما و کما و کما
از روی سابقا باشد دلیل کوی و تبا شدن چشم بود **مفصل**
در کما و در کما و در کما و در کما و در کما و در کما و در کما و در کما
بوی می چون در از کما و در کما و در کما و در کما و در کما و در کما
برج دوم باشد از انابت با ماه و در کما و در کما و در کما و در کما
و کما و در کما و کما و کما و کما و کما و کما و کما و کما و کما و کما

مفصل چون آفتاب برج ششم شود و در درج طالع ششم شود
و سود ناظر باشد دلیل چشم شدن و کوری بهر آن که در او چشم شود و از
طالع و خدایه طالع در برجی منسوب بود و سود ناظر بود دلیل کوری چشم شدن
بود و چون بهرام بر ماه بالا وارد و مضم از طالع دلیل کوری چشم شدن بود
مفصل و چون آفتاب ماه در سیم باشد از تر باشد و چشم شدن
بود **مفصل** در کهنه آفتاب باشد با سود ناظر باشد از ترس
مقاله و چسبید بر ایشان ناظر بود دلیل چشم شدن باشد **مفصل**
در کهنه با ماه و آفتاب بر جایگاه سابقه باشد دلیل کوری چشم شدن
بود **مفصل** در آفتاب ماه در برجی باشد از بهر جهاد دلیل کوری
بود و کهنه ناظر باشد به ایشان و سود در هر دو سابقه دلیل کوری
چشم شدن باشد **مفصل** در کهنه آفتاب ماه در مضم طالع باشد و در برج
از پس ماه بر کهنه باشد دلیل چشم شدن و بنای **مفصل** چون

آفتاب

آفتاب در مضم طالع بود و در آن خانه زحل باشد و آفتاب خدایه
سهم السعادة بود با خدایه طالع کوری و چشم شدن شود و از سود
پایه نو دلیل ای کی چشم شدن
چون تقریباً زیارت روشنائی بود و بهرام ویران شود و در میان
روشنائی بود و زحل او را نحو کس کند چون آفتاب به جای سعاد
سینک بود نشان آن بود که چشم چپ برود **مفصل** چون آفتاب
در موالید روز شوک بود بالای زمین و ماه سود و از آفتاب سلا
نشان یکی چشمی بود **مفصل** و هم چنین ماه بموالید شب هر گاه که
ششم شود بالای زمین دلیل بود که چشم چپ کور شود و چون
صاحب برج ششم آفتاب بود و سود و از در بدل سود یکی چشم بود
مفصل و همچنین ماه چون خدایه ششم بود دلیل یکی چشمی
بود که سود ناظر بود **مفصل** و چون بهرام صاحب اوس و طالع

بود که مشتری یا نه بر بوی ناطق بود دلیل یک چشم شدن بود
 و علت هر دو چشم بود اما نکته که در چشم بود چون زیر آفتاب در
 مولد بود و در کوی بود و خاصه بهرام با عطار و دلیل کند بر آن نکته
 در چشم مولود بود چون زیر در طالع بود و در حد که چشم
 بود و کهنه با و ناطق بود و دلیل کند که اشک نیز در طوبی چشم
 بود یا قرص یا سینه یا نکته که چون ماه ممتدی کرد و کهنه با و ناطق
 بود و دلیل کند که چشم مولود که بود **باب نوز**
چشم اول قریب منقذ نض بود شرقی دلیل کند که چشم
 زبان کند و دلیل کردین چشم بود و اصولی معنی آن بود که نظر است
 مکنه و چون آفتاب با و در ج مغلب بود در طالع ساطع
 باشد و نخبها پیونده و سعد یا پیشان ناطق باشد دلیل اولی بود
 کردین چشم و در **مفصل** و چون ولادت بروز بود

و تپ

و آفتاب تا بود از برجی از برجهای مویج و خاصه که بهرام ناطق بود
 دلیل اولی اسلها بعدن و روی وی بر کشن و اول علم بالعمه
باب نوز یک چشم شدن چشم
 ماه چون در وسط نور بود باید در وجه نهم از سرطان یا در وجه نهم از قوس
 مولود چشم تا یک بود **مفصل** و همچنین چون ماه و طالع بود
 در طریق تقریر بود و یا در برجی بود از برجهای مغرب **کاکب**
 و در قوس **ککب** که در وجهی **باشه** و در دل و **مصد**
 و آفتاب چون بالای زمین بود از شعاع نرسد زحل دلیل تا یکی چشم
 کند **مفصل** و چون در برجی بود از برجهای که در چشم درجه ای بود
 که دلیل کهنه شدن بود و یکی از آن درجه ستم و در ستمانی باشد
 بود دلیل تیری چشم کند **باب نوز ضعف** **مفصل**
 چون قمر ناقص بود ستمانی بود و زحل بوی ناطق بود و مشتری دلیل

در این کتاب
 در این کتاب
 در این کتاب
 در این کتاب

بهر بود چون کس در برج دوم بود از آفتاب و قمر از مقابل نام بود
یا وسط السماء دلیل که در برج ضعیف بود و ناقص **فصل** چون قمر در
تک بود میان نظر برج و سما بوی نامرئی ضعیف بود **فصل**
و چون قمر زحل نامرئی بود از برج یا از مقابل و ناقص نوس بود دلیل کند
که در ضعیف و ناقص باشد **فصل** و چون قمر زحل و برج نبوده و چون
از اجتماع و امتکاب برین شود دلیل تا بی چشم و ضعیف بنیانی کند **فصل**
و چون قرار و شمائی زیادت شود و کجاست نامرئی باشد در ضعیف
بود لیکن ادنی توی در بود و چشم تمام نشود و چون باه باطل جمع
شود در برج نوس چشم باه بود و در ضعیف **فصل** و چشم
هر که آفتاب در برج در و نه نمیشسته و برج تفرقی بود ضعیف
ضعیف کرده و چشم در هم زده بود **فصل** و کله بر است که چون
آفتاب باه در وقت باشد در جای معلوم تا یک زیر شعاع زحل زحل

در فلک

در فلک تا بط و بالای هر دو بود خاصه بجای نهای زده دلیل که کرب
در چشم آید و العیاذ بالله و می باشد که چنانی بر بود چشم بر جای
فصل و آن نیز بود که آفتاب نوس بود و در کفره از بهرام
دلیل کند که لعل چشم نشود و صدقها بروی زده دلیل العیاذ بالله
باب ششم اما شنوایی
چون عطر در چشم نشود و در حاکم روی بود از طالع در ضعیف
نظر از برج و برج سادس از مقابل کوشی کرده و چون باه معلی بود
از نور در برج کوشی چشم طالع بود مولود کرده و نشود **فصل** و چون
عطار در برج ششم بود از طالع در مواجید شب و از شعاع و بیار
سنگی کوشی در بود **فصل** و چون زهره در طالع عاشر بود کوشی سنگی بود
فصل چون صاحب چشم صاحب طالع بود زهره کجاست نامرئی کند
رصدان نامرئی مولود کردی که هیچ نشود **باب هفتم** در تباهی زبان

اما تباهی زبان چو عطار در بی بود که او از نه ارد و آن سرطان و
عقرب حوت و در زیر ضاع بود بقره نازل بود و چون عطار در حیات
نشتم بود و در طالع بود او از مولود تباہ بود و بی ثواری سخن توان گفت
و چون عطار در صاحب ششم بود از طالع و کشتن بوی طراز متباد و کا
در بر جایی بود که او از نزل لال بود **فصل** و چون عطار و متعارن
زحل بود در حلا و کشتن نام نازل بود دلیل لالی و تباهی زبان کند
فصل و چون طالع متصل کرد و از طالع و از روشنائی مسکلی بود بلی
لالی بود و تباهی زبان بود و چون عطار در حقه نزل بود سخن نخواستگی
فصل و چون نهره در عطار بود و عطار در اودی ساق کشتک
زبان بود **فصل** و چون عطار در زحل نازل بود از حیات سخن بوی
و خایب که بید و زبانشین بود **باب** **حباب**
و چون قران اول در ج در برج بود یا با فر در ج بود و کخی بوی با فر حقه نزل

مولود

اضرب بود **فصل** و چون قمر سیم سیم طالع بود و زحل با آرای
بود و با سوطا و در خاصه چون برج زبل و در ص بود **فصل** و چون
زحل متعارن بهرام بود و زحل کابل باشند و بهرام صاحب طالع در ج صبح
کو کج باشند در نخست سیم بود مولود در ص بود و کوا باشند و اندک علم
باب **سج** **سجلی** اما کخی با چون
از آفتاب کشته بود و زحل متصل بود و ناقص مسد نام نازل بود مولود
کل بود **فصل** و در کماه در نهر یا در زحل بود و در ج و برج نا بوی
باشند مولود اما سید اندام بود و کل **فصل** و در کر زحل و برج و نا
و نهره در حوت باشند یا در عقرب یا در سرطان دلیل سرفی و سرطان
خوره و کخی بود و هر دردی سخت از سودا و اندک کیم کند **فصل**
و چون مشتری صاحب خانه نشتم بود و کختا بوی نام نزل و نشین اما امید
کرده و در ج باشند از تباهی **فصل** و هر که زهره در حال مشتری بود دلیل

آنگاه میدن روی بود و سرخی **باب**
درین سنه با غله و اما پس بر آن نهره فقر با کجما باشد در هر جا
 آبی نمی بود **فصل** و چون قمر با کجی در یکی برج بود پس و حاکم
 باشد در آن که در آن شنب **فصل** و چون قمر از رطل نحو شمس بود
 در رطل باشد یا سرطان یا جدی یا ثور یا حوت یا حمل پس و بقی بود
 و آنچه برین ماه **فصل** و چون طالع یکی ازین رجا بود و رسم الخسب
 یا سسم ساده در روی بود نشان پس این بود **باب**
نیت های دیوانگی چون مرغ در وقت لایق بود و آفتاب
 ناظر بود از ترنج یا از ستاره دیوانه بود **فصل** و چون ماه یا رطل هم
 باشد در طالع و عطارد ناظر بود از ستاره و سه ناظر باشد دیوانگی بود
فصل و چون عطارد با رطل بود و بر ارم ناظر بود از ستاره عقل
 نباشد ترش و دیوانگون بود **فصل** و چون مرغ میان آفتاب و ماه

در یکی

در یکی برج باشد و هیچ بونه دیوان بود و عقل شده **فصل**
 چون قمر از رطل عقلی بود و از رطل با کج باشد بود دیوان و عقل را کشته
فصل و چون قمر بر ارم در وقت طالع بود و عطارد از رطل مقابل یکی
 بود دیوان بود **فصل** و چون کجما با طالع ناظر بود و در آن شمس
 و سه ناظر سوبه دیوانه بود **فصل** و چون قمر تحت الشفیع بود و از
 بر ارم با کج کشته بود دیوانه بود **فصل** و چون آفتاب بر روزه ماه
 نسبت مقابل خدایندان مثلثات هر دو باشد دیوانه بود **فصل**
 و چون رطل بخبر او تیر اجتماع و امتلا موازی بود یا نقصان قمر و ستاره
 سه ناظر سوبه دیوانه بود و بر ارمش احو باشد **فصل** و چون
 بر ارم تیر ناظر بود در وقت شمس از رطلی دارد در توس احویت بخون
فصل و چون قمر مرغ در طالع باشد و رطل در رستم و سدران
 ناظر سوبه دیوانه بود و هم عقل **فصل** و چون عطارد پیش رطل شود

و انسان چون بود که ترقه بود و صاحب طالع در منتهی دیوانه بود و
بی خبر **فصل** و چون عطارد از صاحب طالع بازگشته بود تا شب
بود **فصل** و چون آفتاب که درین حکمت بخوس بود از هر دو گشت
و بعد طالع در بود در صورت بخوس و خدا و برش با فرزند بوی دیوانه بود
فصل و چون قمر صاحب طالع بخوس باشد از هر دو و عطارد در میان
آینه که دیوانه باشد و دلیل دیوانگی بود و شدن عقل **فصل**
و چون آفتاب با جمیع باشد در یکی در هر از برج ششم از طالع و کهنه
بر نشان تا فرزند زسدان ساقط بهوش بود و دیوانه **فصل**
و چون آفتاب ماه جمع باشد در یک برج از منتهی دیوانه بود و اول علم
باب سو فایح اکانت
شدن از فایح چون ماه از زحل و زهره و بیماری بود در تن مولود و سر
و زیاده کردن در تنها سستی و سستی آن نیده مولود و دور ما از فایح

بهر

باشد در طوبیت **فصل** و چون ماه ناقص بود بلیغ بود و باشد
که در سلبه بر آید و فایح باشد چون متارن زحل باشد در سیخ از ترقه فایح
مخرفا بود زیرین مع نشان بسیار چه تا بود از این شش اندام بود و
اضطراب فایح و بلیغ **فصل** و چون برج ششم بخوس بود و حار گشت
بیزیر بخوس بود در دم طالع در حال نظر بود بیشتر می تا نظر بود است
بود از بلیغ و طوبیت و کالج رسیدن و نیمه تن سبقت از فایح دست **فصل**
باب سز بیماری دل
چون آفتاب در ششم بود و بخوس بود و رسد تا از روی ساقط بود
نشان در و وصفه دل بود و چون شتری بخوس بود زیرین حاصه
از زحل نشان کوفتن دل و بیماری دل بود و چون شتری چهار سبای
که از سردا بود یا با و نامی سرد و خشک **فصل** و چون شتری قلم بر لم
وزل در چهارم در مولید روز و دلیل صوف دل بود در برین دل و برتن

و سبب حقیق خون کوی **باب سبب بیماری دیگر**
 چون ششم طالع خانه ششم باشد و از بهرام نحوس بود بنظر یا پوستن از
 تسبیح و یا سقا بله دلیل در دیگر بود که می و بی که دام باشد از زردی
 و اندام **فصل** و چون خاونه ششم ماه بود و کهنه گوی دهد و
 ساقه بونه و گوی بهرام در نخست توی باشد دلیل در دیگر بود و بیماری
 و سستی بسبب وی و چون بهرام در موالیه روز سبب بود دلیل در دیگر بود
 و خاصه چون زبازین بود و در طالع شی چون ماه و صاحب طالع مختص
 باشد به بهرام در دیگر شد و خون از وی چکه بیماری رقان بود و در
 و در ما بود از خون و سزا **فصل** و چون آفتاب در خانه ششم بود و جمع
 المقاصل سببش و در دیگر آن امکان بود که در توب بود موالیه روز
باب سبب سقا و در سپهر نو اما در دیگر
 و چون ماه خاونه ششم بود و کهنه بد و تا ط بود بی نه رطل و سقود تا غرضاً

در طالع

در طالع **فصل** و چون صاحب طالع نحوس بود دلیل در وی بود از
 رطوبت و طالع **فصل** و چون رطل نابه بود مخرج در موالیه روز
 یا یک یا یک یا بی نیک یا از بهرام نحوس یا در توالی دلیل فساد
 طالع بود **فصل** و چون صاحب طالع زحل باشد و نحوس بود و خاصه
 کوی که در رضا خویش بود بیماری اگر از زرد طالع بود و سستی
فصل و چون ترقاق عدو بود روی و خاصه نای رطل بود و خاصه
 در سقود شمی بودنشان بیماری تن دردی در ما و جمع و سستی طالع
باب سبب در دستش چون ترق
 نحوس بود و رتبه الاضی مولود را شش نابه شود **فصل** و در ران
 جالیگان یا بهرام بود و سستی ترقان بود که در و ته چهارم بود شش بر قوه
 دارد و رطوبت بلغم خنده و سستی بود شش از قبل شش و چون زهر خاونه
 ششم طالع بود و از زحل نحوس بود در بی از بهرام شمی دلیل کوی

خشکی او در شش بود **باب عا در شکم**
 و چون ما نیز زمین بود خوش معادن خلی یا مقابله تا از تهر دلیل
 که که ضعیف النفس بود در شش چون خداوند ششم در طالع بود در
 برج مغرب و خداوند طالع سرچین است که در بستان نام بود دلیل
 تباری و کناری تن و چون در شکم را بجز بزمین مانده **فصل**
 و چون حمل در صدد زهر بود علتها گشت بود و در ما در شکم در کبرج
 ششم منسوب بود و در شش شش اشاعه از ششم یا در ششم دردی بود که
 شکم تیر که در شش چنان چون سر لیس ده یا ماه یا خداوند طالع منسوب
 در جرم منعم دلیل در شکم بود بر قدر جواب آن درج و شش **فصل**
 و چون سهم کناری تن در شکم بود دلیل در شکم بود خاص چون
 یا گشت خاطر بود و ما ساق **باب عیب است**
علت صده چون بهرام باطل در خانه ششم یا در او از هم باشند

از طالع

از طالع علت مولود از صده بود اگر در سرطان بود بیماری مای منکر
فصل و چون آفتاب در اول شب منسوب بود زبان سیده
 زیر زمین بجا شود از صده و چون ماه در خانه آفتاب بود سخته
 در صند بود و بسیار علت و غیره علتها این حکم بود و صده و اولی علم
باب عا در تقصیب چون قمر
 تخریب بود ما از طالع بگشت بود و در طالع منعم از تهر ما بود و قمر باقی
 در شش مای بود گشت بگرد و سر ما در شش تقصیب **فصل** و چون
 قمر ناقص بود و در طالع بود بر روز تقصیب بود و سر ما و چون کنیا
 در تهر ما بود و ماه و آفتاب ساقط باشند اندر جای که زیر لیل و کیکلی
 و در تقصیب و سر ما بود **فصل** و چون زهره در طالع بود و قمر
 بود خاطر بود ما بوی بوند و دلیل یک دوری خشک که تقصیب بود
 باشد و نگاه کن که در جرم ششم که چو طبع دارد و که ام که کب بوی ناز

۱۰

و دارد و کلام محبت است در کرامت چشم معنوی باشد و جوهرش
تری بود و جوع للمعطل است و در قیاس از کوه بود و الله اعلم
باب عدد برین از جمیع اجماع
چون زهره با زحل بیچ تو بود و برج وسط السماء جمیع ستاره کردن و تبار
روی را عین کوه **فصل** و چون قمر با زحل در دو طالع باشد
و زهره از تربع تا غیر باشد چنین بود و چون زحل در برج ششم بود
یا در دو از دو طالع و آن طالعی تری بود و شش تا بود و در جمیع
تواند کردن **فصل** و چون زحل در صراط زهره بود افعی تعیین
سواد و رسید و عین بود و کما میست تواند کردن **فصل** و چون
قمر از زهره بگستره بود و بافعال عطارد خواهد شد و هر دو تری باشد
و لیل میبوی کساح بود و بهر و مباشرت با زبان و جمیع و نشان
آن بود که نشاء جماع بود و جمیع تو اند کردن **باب عدد برین خایا**

برین خایا و چون زحل با آفتاب در دو طالع الارض بود و افعی
کوه باشد و زهره و عطارد بوی باطر باشد ضعی بود **فصل**
و چون قمر و زهره و عطارد بوی باطر باشد ضعی بود **فصل**
و چون قمر و زهره و عطارد بوی باطر باشد ضعی بود **فصل**
باشد و مولود ضعی باشد **فصل** و چون زحل با لای زهره و ماه بود
و بهرام تا فرج بود بیشان نشان آن بود که کش یا من بر بند ضعی
باشد **فصل** و چون در حوالیه روز بود و طالع اسد بود و زهره
در وی باشد ضعی بود **فصل** و چون آفتاب و زحل و زهره در
عطارد از چهار رتبه باطر باشد آنچه و تهر چهارم بود ضعی بود **فصل**
و چون کوهی نه در برجی ماده بود و وی در کست بخش جنبه و با وی
کوهی بود و زهره و نشان و از آفتاب تری بود بعد و نشان و شش جزو
خضی بود میان زن و مرد و بر فرج زمان بود و ذکر مردان و افزون تری

بیخ و اسفند کلم **باب** عطشهای متعدد و بواسیر
 و چون نظر در دوازدهم طالع باشد دلیل بواسیر و در متعدد بود **مفصل**
 و چون هیچ در جای جمیع و اسفند بود بواسیر بر پیش از در کوفت
 بود و خشک و کله نهفته **مفصل** و چون صاحب طالع در وقتیم بود یا عالم
 آرزو تر پیش دلیل بواسیر و در متعدد بود خون از زیرش آید
مفصل و چون هیچ در عقوب بود بی کواهی از مشرخی و زهره و
 نه چنان خاصه که طالع بود دلیل ستم متعدد بود و در رد کانی
مفصل و چون زحل در طالع بود و هر ام در ته منوب در دکانی بود
 از باد کابواسیر و خون روی در وین کید و در و جستن با چو متعدد
مفصل و چون صاحب طالع کس بود و در وقتیم بود و هیچ صدی تا غلبه
 مولود را روی برترین رسد **مفصل** و چون زحل در وقتیم بود و روز
 مولود را خون از زیر آید و در دی و جستن بود زیرش را و اسفند کلم

باب فتره که یا در دکانی بود
 چون هیچ در عقوب بود بی کواهی مشرخی و زهره و خاصه که در طالع بود
 دلیل فتره و تیبای رود کانی بود و چون برام در مولود روز بود یا
 زنب و هیچ و تملارض با کرده زیر زمین بود دلیل در رد کانی بود
 و باد کای سب و خشک و در سر و تنها و قولنج و اسفند اعلم بالصدق
باب نعلتای پوتهای خایه
 چون قمر دوم بود در برج نوزصل باوی باشد تا بط نوز زمین یا در
 در دکانی کمان بود **مفصل** و چون زهره با هر ام بود در وقتیم قیمت
 و خاصه اتفاق آن بود که منوب بود **مفصل** و چون زهره نیز نزدیک
 زمین بود مولود را فاخته نازک شود **مفصل** و چون قمر و زهره و هر ام
 در برجهای نوبته دلیل علی سحت در خایه و قضیب خاصه که چون زحل
 بر آنجا نظر بود و مشرخی از نظر ساقط بود **باب** قتب

کوتاهه با چون تفر در آن برج بود که در وقت

و آن چهارم طالع بود و زحل ناظر بود هر کدام جای که بود مولود کوتاه
بالا بود از حد گذشته و همچنین در برج چهارم در قایم از اول درجه
تمام نبود و زحل ناظر بود کوتاه بالا بود از حد گذشته و هم چنین تفر در
برجهای کوتاه بود و طالع نشان مولود کوتاه بود از حد گذشته یعنی
بهای آفرینش ناقص از کثر تا بطور زیر سطح آفتاب دلیل کند که مولود

کوتاهه بود ~~طالع~~ **موسی سر کشته باشد**

و چون طالع اسد و سنبله و مغرب و قوس بود مولود اهل بود مویشی از
افتد و چون سم الساعده و کم الغیب و ارباب خفای هر دو بوقت ولادت
در محل باشد اهل بود **فصل** و همچنین قوس و صیبه و حوت و سرطان
ولیکن آن کسانی که اینهمه از ادوی افتد اصلع باشند و موی سرشان
نجاته **باب** **فصل** **فصل** **فصل**

چون

چون زهره و زحل نهایی زحل بود که نهی بود و کینه گزیده در برجی بود

و عطارد صاحب ششم بود مولود را دنان کند و بوی گنده در درد
صفت **فصل** چون زهره و زحل ماه بود بوی گزیده در
و بخش کند و چرکن بود **فصل** و چون تیره در حدود زحل بود
از زیبایی پرورش یعنی نسبت دلیل کند بر گزیدن بوی ناموست

فصل و در کثر با زحل انطالع بود و اتفاق حاصل بود

دنان کند و بوی گنده دارد **باب** **فصل**

متصفین و چون تفر تفرق بود ناقص رویشانی و از خشم باز

گشته بود و در نزدی مادام بجا بود و ضعیف هیچ نتواند کرد **فصل**

و چون آفتاب در طالع شریب بود یعنی بیش از درجه در خلک و زحل
ناظر بود از ترسیع یا از مقابل ضعیف باشد که اکتفا باشد و چون ماه
در طالع بود و طالع حمل بود و ماه زحل متصل بود از برج منطوق ضعیف بود

کم تر آنکه کرفق **فصل** و چون آفتاب طلوع ساقط بود و بهرام در
 وجود عطارد زایل و ماه در تریج زحل مایه قاطبه دلیل بود کم که دو
 کران بود **باب** **قوت مغناطیس**
 چون قمر و سهم خمار شدن هر دو در نامی باشند و بهرام نافر بود از
 مغناطیس از این که در بندایش تها شود و چون در برجی بر این مقام
 بود و میر کج نوی نافر بود در وقت خفا بود و چیزی از آنجا نماند
 و چون قمر با بهرام بود در وقت طلوع یا در طلوع بهرام آن غم بودی نافر
 اگر اجناسی بر بریزد در مغناطیس نافر بود **باب**
فرزنده مایه ریش چون طلوع عمل بود یا سلطان یا عتوب یا جدی
 یا جوت و سهم السعاده در وی باشد آنک مایه ریش بود کوچک
باب **فخ خمار شدن پاپیا**
 چون زحل و میر خود عطارد با مشتری و زهره در چهارم بود آن خمار شدن

بدست با پاپیا و چون کهنه بوی نافر باشد و وی بر او از دم
 ششم باشد نشان آن بود که مستجاب بود یا لکن **فصل** و چون
 بهرام و زحل در هر دو آفتاب در برج ششم بود یا پاپیا نشان خمار بود
 بیم سهم السعاده و سهم روحانی بود و خفا و نماند نشان در وقت
 جدی یا دلو یا جوت یا پاپیا از قمر و سهم السعاده و با خوره اقدت
فصل و چون قمر متقی بود در برج ششم و برج هفتم در آنجا است
 پاپیا خمار بود و کوچک و صفا توانه نیست **فصل** و چون زحل
 میر کج ماه در برج و او از دم بود دلیل خمار شدن پاپیا بود و در
 بیای بود **فصل** و چون سهم حکاری در روز از دم افند و کهنه بوی
 نافر باشد پاپیا خمار بود و مستجاب بود **فصل** اگر در برج متقلب
 بود رب بود **فصل** اگر صاحب طلوع در روز از دم بود یا بخمان
 یا در تریج یا از مغناطیس پاپیا خمار شود **فصل** و چون آفتاب ماه

در فصل دوششم بوند زبانی رسد شش از قبل سردی خوشی یا نغمه سخن
 وی افسه به تهاویا یا بهیا **فصل** و چون میخ در ششم بود همگوار
 یعنی سدی یا بهایش کما شود **فصل** و چون میخ مغلب بود
 بود یا کنگر یا بهایش مخالف یکدیگر **فصل** و چون فصل در المرح
 بود مملود از سردی خوشی که خرقی و بلایی سرد و در توتی بر آید
فصل و بهتر آن بود بخت از شب و طراد اما ترسنت و بنا آ
 و پس ازین کما کن چرخها که زبان کندی یا خود یکدیگر اندام با پاشی
 بود چنین حکم کن که کفاری و تخت کمن بعد از ان میخ دانند از آن
 بر جای کماش از قبل تا یانی آنجا که کمن سادوی بینی و آن جانب و اگر
 کما نشدن در وی بود بدان از میخ وسط السماء که گفته شد در
 و شوش کما کن یکم طالع اگر چیزی ازین معنی در وی بود از جانب
 بود و اگر ازین معنی چیزی نبود از جانب سب بود **فصل** و یعنی

طایمان گفته اند که کما را باید دانست که کجا اید اوقات فکلب اگر با
 زمین باشد در جانب چپست و اگر بالای زمین است بود در جانب راست

باب فصل وقت نکار شدن

و آن از میخ بیجا و تهنه نشا سخن اگر سم کفاری و کما که دلیل آن
 گفته شد طالع باشد که کما شود و چون میان طالع و میان وقت
 الارض آید در آن جوانی کما شود و اگر میان طالع و وسط السماء بود
 آنکه برای آید بادل جوانی کما بود **فصل** و اگر در وقت مغرب بود
 آن وقت کما شود که هر کجا شسته بود و وقت اعلی آید چون درین
 نکار شدن و طمانی زیر زمین آن چیز برین تممت و برین معنی کما

باب فصل مندر مشیما

یا آن که مستقی بر کما و پنهان که کما باشد بهرام و عطار و زهره
 اما از سبکی و حرکت و کما نشا و وقت و صبر و با یکی **فصل**

اما عطار را ارباب بود پیری او ذهن در رسیدن گرفتار احکام کما
و پیری **فصل** اما زهره ازین که ویراست است و دستگیری و
و صورتها که تبعی باشد و مدارا و لطافت و صلح هیچ پیش از پشیمانم بود
اگر طبع این سر کوب یاری یکدیگر همند زیرا که کار کردن از اجلی است
نیاید و حکمت نهی بر تون گرفت و ذهن بر لبه ختم و جمع آوردن و
حکمت اجتهاد و تعزیر و تالیف تمام باشد و نبات اجتهاد و فساد و غیره
و اما آفتاب جنی حل و مشتری ماه و بیلی صنایع سودا لایاری یکی ازین
که کوب مسعدت که درش این را ازین که آفتاب دلیل بادشاهی آرد
در روزگار و شرفیافان و وزیرستان و دوستان و کما که نیز باشد
و زبردگی و کسی که از پادشاهان فرمان دهد و فرمان نبرد و از خدمت کند و
خدمت کند و بنحکان را خدمت نماید و کارهای دوزن او را بناید کردن
فصل اما اهل صلا و نه بر است و نومی و رسیدن و بیکی و سکاری

و زدن و کسلائی و آن کس که طبع حس دارد دل برود کبر و دستگیری
بر حیا میکند و بر است خود کسسته بود و بخواری بخوشین کبر و دستگیری
و عاقبت اجتهاد کند بکار کردن زود خیر بود و ازین که کوب یکی یاری کند
نیاید تا یکدیگر بودن زمینها آبادان کند و چه با کندن فرمایند و مرد
بکار بودن و کار بر زران و سبکمان و زمان کند و مشتری خرد
زهد است و عبادت مستر و بر کس یاری و زندی کند و آن کس که
طبع حس دارد روزگاری سیونزد و دنیا بسیار و با خردت شمول کرد
و کاری نیک کردن همان روزگار بر او پیشی بنیکه نشود و اما ماه عطف
ضعف و غمناک سبکی روزگار باشد و در خبر برسد خبری تو
داد و حکایت کار کردن و از خود قوی را چنین نتواند کفایت و از
خویش استخراجی نمید و بیشتر کار کردن وی آید و شدن و پیش شدن و
یاد پس آمدن و شفقت و عاقبتش را غمناکی بود و مانند که قوی بود و چون

کوکبی نوار و کوسه و کایاری و در کار و در براتر از نظر وی فیاض
بر کار کردن چون شتر بر لب و مکاری و ملاح و پیک رسول و دیدمان و نماز
و سخن چینی و مگر کسی که کار در شمار کند چینی برنج افتد و بیای ناپیش رفتن
و بیخواری و بیخ چون چکان و انسان که در دم بر جها نصف آنه یعنی
باشند که ساعت مضطرب بود سخن گفتن و آواز و بعضی کار بهت کند
چون ببری و در دروی و در وی و بعضی نوبه که عمل معاش ایشان در تجارت
و در دین و در دین و در وقت بود **فصل** و بعضی آنکه عاقل و خردمند هستند
بناجیه انطی بهت و منطق و در وقت و حیلت بود و کوکب باشد که بیای
عالم باشد و بیکیهای صانع و بیکیهای بازرگان و بیکیهای معطل و بی
کار و من درین تعیفت که یاد خواهم کردن قدر طبع کوکب و کار کردنش
مغلی کوکب که باوی باشد و وی نظر در آن چه تا نیکند و چون نظر کنی در
باب شمار شدن و این باشی از آن و مولود ماضی که از آن و سلامت

و انهمهای بیای خویش که سر بجزئی از مناعت کشند به آن چنان که
باز دست آری و طلب کردنش و در وقت چهارم بود طلوع وسط السماء
و در الارض و در وقت لیل و در وقت کسوف و در وقت انوار و کسوف
و انهمها پنجم و دوم و یازدهم بود **فصل** و مکاره کنی به برنج ششم و
مندا و نیش و هم العاده و صاحب مدوی و قمر شرفی بود باغری از نیش
روز از رادت مولود نگاه می کنی تا خود کوکب عمل از خانه های عمل کنی
ببود و در آن برج خانه وی به مصلی و در میان از انقال بزرگ و اگر در خانه
خود بود تنها و در وجه خویش از عمل بالاتر از آن شرفت و در وقت دهر
و اگر در شرف بود و او را قوتی و شرفی بود از جای و مصلی و در بزرگترین علمها
و پیشنها و شرف نام برده و در جای بود از این خانه راجع از آن بی کمال
و در رجعت وی و در شرف بود و مکتب بکار بود اگر راجع و خیریت محرق بود **بناجیه**
از همه عمل بکار به مولود از عمل بر از نام خود چون کسی که بر آن نشیند بی

که بوی خیره و فرزندت و میر مکیه و بدان که دلیل ساعت جوان بی نه خویش
 بود و دلیل ساعتی بود که چه مران هیچ رامانه و جنس می در جوان در بی بی بود
 که او در خطی در آن بود و هر که کوب بچو بر بروج یا میر ذر و ک دلیل بر ساعت
 در خانه های شرقی بود و دلیل پنجه های بر رک و نیز لقی بود و اگر در خانه های ل
 بود و دلیل علی بود که در وقت نشستن را بیان میکند و هر پنجه که در دغاری
 نقصان در آن باشد و اگر در خانه های مرغ بود دلیل علی بود بزرق و
 و هر پنجه که در آن بسکی است شبکی بود و اگر در خانه های زهر بود دلیل بر کاکران
 زمان بود و هر پلی که اندران تنم و خوشی و غماری ز سیت بود **فصل**
 در کر در خانه های اقطاب بود و دلیل علی بود که اندران سبب است بود
 عامل را در زیر فرمان بود و ریاستی بود و بزرقی در کر در خانه های ماه بود
 ساعتی بر بروج بود و هر ساعتی که کب مولود اندران رای خویش و رفیق و
 بود و اگر کواکب عمل و طالع بود پیش از درجه طالع بود عمل مولود کاه مقبل بود

و گاه هر دو در زایل بود یا به او از در علمش در ادبانه نقصان و سیت بود
 و اگر در وقت وسط السما بود علمش نیز بود که کس بر تو آمده رسیدن بزرقی
 و لندی دارد **فصل** در کرد و از درم بود دلیل کند که مولود را سبب
 عمل غری و غنی و غنی و ذلی رسد و اگر کواکب عمل در فرج بود دلیل کند که از
 علمش خیر و خورجی بود و اگر کواکب عمل بود در خانه های تو علمش نامحوش بود
 بر آن تازه فوت آن کواکب و ضعفش و کفنی **فصل** در کواکب عمل
 مربوط بود متن عملی دهر و کس و ضعفش و بزرقی مودت و در غماری و اگر او را
 در آن جایگاه ههری و فرمانی بود علی میانه دهر و اگر مربوط بود غریب
 سستی کند بکار و خود را هیچ ندر و در بیان کند و در غماری مبتدا کواکب و اگر
 سدا کواکب عمل نامر باشد مولود عمل دو دارد **فصل** در کواکب عمل
 بونه خاصه رطل و غماری در عمل آورد و نامحوشی دهر ایستاده است و در
 و پنجه بجای میکند و در امارح علم خزون آرد و نکته در وقت و طبیعت و متن

غزیر پشتن عقل بجای مانده و دست نرارد و تخم کبر و عقل آن بود
که بر وی بود و او را سوزید به آن که بر جای آتشی دلیل عقل آتشی باشد چون
آهنگری و زرگری و سبکری و آگینه کاری کردن و آنچه برین مانده
از آن خبر با که باشد گفته در برج خاکی و یلما علمای زمین بود چون کلگری
و کوزه کاری و کج گئی و آن کسی که که ما برود و آسیا با کاش و شک و نفع
دلیل ترض و سرد و دلو و یازی و حکایت بود **فصل** در برج آبی دلیل
علمای آبی بود چون بر ریافتن و تقایم کردن و ملاح و کار و صیقل
و گئی که برین طبیعت بود **فصل** چون کوکب عمل در برجی بود بر صورت سیخ
دلیل بر زارد و بوزینه دار و سگ دار و کالی که تیر کینه و کاک و شک و گئی
و دان را صورت و این که بر صورت مردم بود دلیل بر نجس و طبیعت تقیم و ولایت
و جودت **فصل** در برج بیابان بود دلیل بر ریاضت و سیاست هر چند
که سبک نموند و فریاد و فروختن آستان گفته و سچار بود در هر برج که سفند بود

دلیل

کسانی بود که مرغ و دانه و شبان و قصابان و سر و دار و شیر و خوش و آنچه برین
مانده از آن کس می گویند و در آن **فصل** و زهره که چون درین برج بود
بر صورت مردم دلیل عقل بود ازین سبب کوکب یکی بود و ما نظر بود ازین
چهار دم دلیل بر دو و طرح بود و بازی بود و آنچه برین مانده که چون در
برج بود بر صورت مردم دلیل عقل بود ازین سبب کوکب یکی بود و ما نظر بود ازین
چهار دم دلیل بر دو و طرح بود و بازی بود و آنچه برین مانده **فصل** و ک
در برج بادی بود و در فضیلتی خوش است و میوه را خوش **فصل**
در کبر برج خاکی بود دلیل کس بر فریاد و فروختن در مردم و اید و صدقها
بجی **فصل** در کبر برج آتشی بود دلیل زرگران و تاج کردن بود
و زو خوابیند کردن بود و جیلهای بیع و اکر در برج چار بود دلیل ازین
آهو و خرگوشان و نوزان و کادان کوی **فصل** و دم جنبی بهرام بود
دلیل عقل بود و یعنی ازین کوکب که دلیل برین است بوی نظر بود **فصل**

در کار برجهای آتشی بود دلیل علمای آتش کند قوی چون آنکه می افروزد که گفته که
در آنچه برین مانده **فصل** در کار بروج خاکی بود دلیل علمی بود که تا پیش کن
چون آنچه بخت و بسویخت و کوزه و سبزه و شویج و کج و نوز و ک **فصل**
و کار بروج آبی بود دلیل علمی آتش را بجهت که ما بکان زبید فرست و طبع
بیشتر و ما در کوه صابون که در آنچه برین مانده از علمای آتشی در آبی **فصل**
و کار بروج هوایی بود دلیل کند که کان کوه نمند و نزع کیم در برقی و
آنچه برین مانده **فصل** در کار برنج بود بصورت مردم در جایگی بود که اول
خطی بود و فرمانی دلیل طلب بود **فصل** در کار در جای همسود و فرست
بود و کونست دلیل کار کردن و خسته کردن و کار در خانه می بود دلیل
بطاری بود و کونست و در درسا قضا و غریب بود دلیل کند که مردار شد
در بخت کند چون کور و آنس که بافت کند و کلار و کارهای بلند و فرست
و چون عطار و دلیل عمل بود در برنج بود بصورت آدمی و بیستی از کوب

صناعتها

صناعتها بر زمانه بود دلیل باوب و تعلیم و سخن و سرشت آخن کار با و برنج
اینان و کت و فلسفه و طاعتها در رساله **فصل** در کار در برنج آتشی بود
دلیل خرب بر برنجی و همه کند **فصل** در کار در برنجی خاکی بود دلیل
پایست مساحت و این همچون و شمار و کت و همه سه **فصل**
در کار بروج هوایی بود دلیل کند که مرغ کیم و بکلیت و اولم کن بود **فصل**
در کار بروج آبی بود دلیل بود بر جوهرها و ساختن کار بزرگ و کوهستان و
چون بنیاد و ما و هر می که در آن شمار و تاریکی بود طلب کن هر شب کاری
آن مولود و هر کاری آن مولود که یا کرد در آمد از نسیم حاد و لاله غنچه
و خدا و شش سوسن ماه و با کشتن و آن بر می که اندر روی سوزند
حدود آفتاب و ماه و خدا و نه جانها نشان و کوب و دلیل می مانده باشند
و خنسا هر روی بود جوهری که می که نماز بود یکوی از برنج و دلیل آتشیست
و بر اقوی کند و سعادت دهد صری از جمله اش بر غنبت کردن در آن و

چون صدی باشد این کوکب **فصل** و اما نظر تریب عمل روی تا کند
 و زاهد که انش بوی در ویران کردنش که بجای ببلد خاصه چون کن
 بود عمل خلیش خرمی نه پسند که بدان غم بود و در تعبیه و شماری
 بود و هم تا از وی صبر آید و بدان که ما در چون با قناب سینه دار و روح
 السماء در جانی خلیش بود و خورشید و با یکجا همایه و نظر کند بر پیشان
 کوکبی که دلیل عمل بود دلیل عمل سلطان کند در راست و لورنی و آن
فصل پس اگر بهرام نظر کند دلیل آفت لاری کند و سیاست
 سباه و قیاسش که پیش روی لنگر کردن و تدبیر هر چه با حاجت شهری
 وضع کردن بی ارستان و در زمان و معلوکان **فصل** و اگر بجای
 بهرام عطا بود دلیل ولایت خراج مانه **فصل** و اگر بجای عطار و شتری
 بود دلیل آتنا و حکم کردن و داد دادن بحیثیت و هر چه عمل با پیشا بود
 که انزلان حق و دادی و انسانی بود **فصل** و اگر بجای مشتری

زحل بود بجای بود که دلیل عمل بود مشتری را با بوی گواهی نور سنا
 بود دلیل و گیلی و قهرمانی و دیدار شدن و تبعه کردن و مرمت کردن
فصل و اگر زهره و سیوه در از بی سمت و هر دو در طالع باشد باج
 و سحاه السماء ان برج بصورت آدمی بود دلیل سود کند و تالیف آرد
 و طریقیهای خوشی و طرب که عطار در بهر لیتان نافر بود دلیل کند بر حساب
 زود تا در برید و جنگ زودن و آنچه بدیرمانه از آکات مطربان **فصل**
 و اگر بهرام نظر کند دلیل رتقی و رهن بود و بر دست بر شدن و صورتها
 و با زیرها سگ سبک دستی **فصل** و اگر بجای بهرام مشتری بود دلیل
 قرآن خواندن و طریقیها خواندن و نهادن و آواز نیکو کردن و با یک
 کردن بخیر می و در و عبادت **فصل** و اگر بجای مشتری زحل بود
 دلیل بود بوجه که بر و هم نمی کند سینه پی و هر که نصیب **فصل**
 و اگر قرص عطا در سیوه بجای زهره دلیل شمار و کتاب بود و اگر انش

بوطار و مخرج جنوبی باشد با ادبیت طیب بود **مصل** در اگر آفتاب
ناظر بود لیل یا پادشاهان و خط اطوار ما بود **مصل** در اگر بجای آفتاب
شترتی بود دلیل کند بر مصاحبت نوشتن رفقه و صد تیرها و اهل فصل **مصل**
در اگر بجای شترتی زهر بود دلیل آن بود که از هر زمان شتر تا نو رسیدنش
و ادبها بر زمان نماید در اگر ماه ناظر بود خصومات نشینند و شرطها و قوی بر معرو
در اگر بهرام ناظر بود و از چهار یک کس تا پنج و آتش **مصل** در اگر بجای بهرام
زحل بود زهره نماید و سنگهای بزرگ بجای وی بگشاید و معویه و شتر
و بادوی **مصل** در اگر اتصال زحل بود و زحل خد بر جی خاکی بود دلیل
سایه بودن بسنگ سنگهای بزرگ **مصل** در اگر بجای آفتاب شترتی
بود مساجد بنا کند و گنبدت ترسایان و جایهای نماز و عبادت
مصل در اگر بجای شترتی زهر بود دلیل بنا بود با جود که و بهر بنای
لطیف که چشم را لذتی نمود و یران آن **مصل** در اگر بجای زهره بهرام بود

دلیل

دلیل تو نهاده و گاهها تو سوزنا بود و آنچه برین مانده و اگر بجای بهرام عطارد
بود دلیل است بنا بود و اگر مخرج آبی بود دلیل خانه نازنی کردن بهر چه
از بی بود و اگر بچ کوکب نگر گشته دلیل نافرست و کل بود و اگر بهرام بودند
در بهرام مخرج آتشی بود دلیل گامای بود که آتش بود و اگر آفتاب ناظر
بود دلیل شمشیرگری و آلات سلاطین بود و اگر بجای آفتاب شترتی بود
دلیل آن بود که رود کرد و اگر بجای شترتی زحل بود آهنگ کرد و اگر
بجای زحل زهره بود زنگ بود **مصل** در اگر بجای زهره عطارد بود
خراب بود و دنیا بود و اگر نظر ماه بود نه زنگ بود و اگر اتصال ماه
و شترتی بود و شترتی در مخرج حیوانی دلیل کند که فقیه بود در کارین
مقوی ده **مصل** در اگر آفتاب ناظر بود قاضی بود و اگر نظر عطارد
بود قاضی یا مؤذن بود و اگر نظر بهرام کند طیب بود و اگر بهرام
نظر کند از مخرج همایی تصاحب بود **مصل** در اگر از مخرج موم نظر

بود و چون سید بود با راجع باین رسید به جام بود **مصل** و اگر
 از قوس نظر کند بی نظار بود و اگر نظر زهر بود در نظر فعل در هیچ
 کور کن بود در کور ذریع بود بیا بی بود کوشند کشش و میدکش بود **مصل**
 و بدان که چون کوبی کوبی نظر کند قبول و مانند این استادی در هر
 در قوت پیشکاری وی در کور کوب کوب بر ایل عمل نظر کند در پیشها
 بسیار و در قوت کند کارهای بسیار **مصل** و اگر یکی از این کوب
 او را قبول کند عمل آن کوب از آن مقلها و دست در دایره کوب
 هر کدام که قبول بود آن کار کند **مصل** و اگر کوب زیر شعاع بود شعاع
 اوقات خرق بود عمل تا کند و ضعف دارد و بسیاری در خدمت آن
 و کاشش آن مصل از اعطای رو خامه که اگر با وی بود پسری دیوانه که
 شیرینترین پیشاست و بلند تر و بزرگتر **باب ما جلا همی**
 چون عطارد و دین ضاعت بود با بطایر راجع دین جولا همی کند و اگر افتاد

روی نظر بود پلاس با و بر با سلسله بسیار و نمون با **مصل**
 و اگر زهر بوی نظر بود علم با **مصل** و اگر نظر با نظر بود یکا سها
 و بر دنا با **مصل** و در از آن از موی **مصل** و اگر شری نظر کند
 با **مصل** و جبهتهای صوف پیشین با **مصل** و اما درزی بود جوبان
 در و در رابع ضفا بود و چنین که شرح که عیلم زیان رسیده و نحو سس
 بود در زنی بود و از نظر شری بود و خاصه از هیچ حیوانی فرود
 و کوب اگر اوقات با او بود کلاه و شب او زود و مقلها و آلات
مصل و اگر زهر نظر کند بی بود و اگر زحل بود پاره پنجم
 و زود و اگر کلاه از چینه دوز و اگر کوب با وی نامیزد و زود
 کر بود و اما سر برده و بالانامه و ختن از این چنین چند ستاره بود
باب ما جلا همی در و در آن
 چون عطارد به برام نظر کند از جهت عمل و آن برج از هر جهت است

درود که بود در کارهای که باهن و چرب بود در زهر و ناطق بود

در روز که می فهمانند و شفا روز نهما و طهارت با چوب و آنچه بود

مانه **مفضل** در اوقات با ناطق بود خارشش بود و پیر نادگان

فینزه و بختیق در او و بر ازین آفات سلاطین در امر شری

ناظر بود آفات ملاحان کند و مملها و آفات دین و عبادت **مفضل**

در کار ماه ناطق بود و لایب کند و سفینه و جبر تا و الای که آب بکار آید

مفضل فینزه از زحل و مریخ زهره یکدیگر را بینند و در وچ نوز

خاصه در زحل و اسد و قوس و میزان ترشیدن جو بهما و اعتدال علم

باب **محبوبی** و اما بهرام

چون شتر می را پسندد و یکی از چهار تریکی از بی هر دو در وچ آشتی

بود و دیگر در وچ حیوانی در یک کند که پوستها پاره کند و از آنچه چرب

پاره کند و وزد **مفضل** در زحل بهر دو ناطق بود شکر بود و در

عطارد

عطارد باوی آید زمانه صحفه و وزد که نان از وی خوردند

در کار ماه باوی آید و مشکهای آب و او به و عطارد نام و وال دوزخ

مفضل در زحل بهر دو ناطق بود دلیل کند که در یک کند و بخت

مفضل در زهره و ناطق بود و نعلها سنگ دوزخ و بملها سنگی خندان

و مصلی و وزد و آنچه برین مانه **مفضل** در اوقات با باوی مشتاید

بوصفت نهاد و متوجهان و صفت شمشیر و آنچه برین مانه سازد و اعتدال علم

باب **صدتاش** و **مکارگری**

ماه چون در عطارد بود و عطارد ناطق بود از جایها سنگی دلیل

نقش و صورت بود و آنچه برین مانه **مفضل** در زحل زهره کند دلیل

صورت کرمی بود بر نگار الوان مختلف و در سیرام نظر کند دلیل نهانی

بود و آفتاب بر کندن **مفضل** در ایجابی بهرام زحل بود دلیل شش

و کتله کرمی که بود و آنچه برین مانه **مفضل** در کار کجای زحل آفتاب

بود دلیل صورت بر ز بود و نه قشعی که نوزاد فیکومی دارد **فصل**
 و در بجای آفتاب شتری بود دلیل که ز قشعی آصف و قشعی
 نما زو جیر ما که بود بر وی کسند **فصل** در بجای شتری ماه
 بود دلیل قشعی کونه بود و آنچه برین ماه **فصل** و هم چنین جری
 زهره در جانی عطارد بود در وقت یا در مایل الوتة متارن ای
 باشد و دیداری بود از قشعی جرنک دست و صورتها ظرفیت تواند
 کردن **فصل** و اما عطارد دلیل هر قشعی که بشن در وی باشد از
 نما زو که ما در هر چه معلوم نویسند و با هر کسند قشعی هم و دیدار **فصل**
 و پیشه زنگری زهره و در هر ماه چون در جای بجای باشند با آفتاب
 یکدیگر باشند با یکدیگر نظر کنند کار زنگری کند و خاصه که در بجای آبی
 و آبی بود **فصل** و در زحل بر نشان تا فرود جامهای سیاه از
 و هر چه سیاه کنند از جاما و آنچه برین ماه **فصل** و در نظر آفتاب

باشد دلیل رنگ اصفال و بز که و کده زهر زکی که او را نوری و روشنی
 بود **فصل** و در بجای آفتاب عطارد بود دلیل رنگ با آفتاب کند
 در کهای نیز و بز و زه کون و در بجای عطارد شتری بود دلیل رنگ
 زعفرانی کند و هر زکی که زردی در وی باشد و در بجای شتری قرمز بود
 دلیل رنگ سبز بود که هر چه از وی کسند قشعی و آنچه جیر جی دانی از
کسند با سبب که کسند زمین
 بهرام چون دلیل علی بود و انورج عالی بود دلیل کسند و آسمان بود
 اگر آفتاب بجای نظر بود دلیل آن بود که کسند زرد و سیاه کند و کانی
 و با قوت و هر چه در وی فاقه و بز که **فصل** و در شتری تا طر بود
 دلیل خندق کسند بود و کده از هر کار در آواز دشمن این باشند
 و در زحل تا طر بود دلیل خنجر کسند بود و بلوغه و آنچه بجای
 چون و تارک **فصل** و در بجای زحل زهره بود دلیل کسند چا

آب سرد آب بود و خاتمی **مصل** در کجای زهره عطارد
بود دلیل گندن جوی کوهک آب بود در کجای عطارد قمر بود دلیل گندن
صحنه و در کجا بود و صحنهها و جابهها و کوهها و ویرانهها بود و اعتدال علم
باب صواب ملائی
عطارد و چون با زحل در وسط السماء بود دلیل ملائی و صاحب گندی گندی
اگر آفتاب هر دو نماز بود دلیل ملائی و در وقتی کوهک گندی تا پادشاهان
بود **مصل** در کجای آفتاب شتری بود دلیل ملائی و گشتیها از
بهر جهاد و خزا و آنچه برین **مصل** و همچنین بود که میخ گشتیها
بود **مصل** در نظر میخ را بود کجای شتری دلیل سلطان بود
که آتش آینه زنده گشتیها و مرکبها **مصل** در کجای بهرام زهر بود
دلیل ملائی بود و هر ملائی که آواز ویر الطیف و فرین در بود **مصل**
در کجای زهره ماه بود دلیل زور قها بود که فی بر و در آینه از پیشها

مصل

مصل و همچنین ماه جون در منور بود و اتصال فصل در هر دو
و خاصه آن تا حیت شمال دلیل ملاهان و خدا و آن گندی بود و صاحب
بادبان **باب صواب ملائی**
چون بهرام از فصل هر دو دور تر باشد در کجای آفتاب صاحب برج و صاحب
دلیل گندی بود **مصل** در آفتاب برین نماز بود و مویش گندی
در زهره و سمان و در شتری هر دو نماز بود زنده گندی و کوههای صحنه و
ظرافت حین **مصل** و اگر قمر نماز بود براده گندی و کوهک از زهره گشتیها
و آنچه برین **مصل** در کجای ماه زهر بود صندوف گندی و آن تی که
زمان خبر با دردی استند در کجای زهره عطارد نماز بود کار و نماز گندی بود
و ستایش و گسردن بود و سوزن نماز گندی **باب صواب ملائی**
صواب ملائی چون ماه عطارد با میخ و زهره در وقت باشد
و بیکو گشتیها باشد دلیل بر او صبح زدن بود و چون کتاب زیلال الوتق

باشند دلیل مهره بازی بود و اگر عطار و زهره در حد و در حد خویش باشند
 یکی یکی از مهره دور حد آن دیگر بود دلیل نفس ارضی بود و خاصه چون در
 برج جدی بود **فصل** در ایرج و عطار در رتبه الارض بود و دلیل نفس
 در این شدن بود و اگر زهره در خانه مهره بود با عطار در مهره دور و در
 باشد دلیل ضعیفی انماي نردن اولو بازی بود **فصل** و چون عطار
 نزد مهره بود زهره دور و در بود یا در برج عطار و هر یکی از این هر دور
 در آن دیگر تا مهره و مشتری باشد و هر یکی از این هر دور خانه بود یا در
 دلیل نیست خوش و چنین بود و در طب دبا بازی و نفس ارضی و در نردن
باب صفا الطب چون ایرج و
 زهره متعارف یکدیگر باشند یا در برج یا در کسری یکدیگر بود و در نردن
 نایل باشند دلیل طب و علاج طبیبان بود **فصل** و چون ایرج و عطار
 در خانه های زهره باشند دلیل ضعیفی و نفس ارضی بسیار زمان است و در نردن

کران و بادویی نیز نجات بود **فصل** و همچنین چون هر دو دلیل عمل بود
 تقریبی متصل بود برج جنوبی دلیل علاج و حکمتی بود **فصل** و اگر کسب
 کسب نامز باشد دلیل علاج در نردن است و در نردن و در نردن بود
فصل و اگر زهره در نردن بود دلیل که با باین و آنکاش دون بود
فصل و اگر نردن بود دلیل علاج بود و هر دو در نردن و در نردن
 علتها عورت **فصل** و اگر زهره مشتری بود دلیل علاج کسب با فسونها
 و آنچه برین ماته **فصل** و اگر یکی مشتری عطار بود دلیل نردن و همچنین
 و هر دوری که باشد بجا است و مدارا و حکمت و هم **فصل** و اگر یکی مشتری
 آفتاب بود دلیل کمالی بود که علاج چشمها دانه کرد **فصل** و اگر یکی
 آفتاب یا بود دلیل کسب و نردن بود و علاج بود و شام و کسب و در نردن
فصل و اگر کسب یا غلبه در برج حیوانی بود یا در وسط السماء بود
 پخته و دلیل است از آن خبر کسب و کسب که اندام شکسته است و در نردن توانه کران

باب پنجم در بیان

چون زصل در طالع بود و بر ابرام بوی ناز از دست مزب و لیل سیادی بود
آنکس که دام اندوخته و شکر از بهر دام و دودم جبین چون عطارد در سیم
بود و در سیم خورشید و لیل ایجاب میدهد بود و آنکس که سگان داشته که آغوش و چون
عطارد و قدر سینه باشد یا در اول درجه از صومت لیل با داران و بود
داران و سگ داران بود و هر کس که پنجه می کند **فصل** و چون قرص منگی بود
در شهر یا عطارد و لیل خدای تیران یوز و یاز و جرک بود آنکس که بر ابرام خرد
و بیرون و چون قرص عطارد و بروج آب شسته و لیل مای که خراج در آن پیدا
کردن بزور قهر و دامهای مرغان بود و دامهای مای و اعداد اعم با کس
با کس

باب ششم در بیان

چون زصل در خانه ای عمل بود و بروج ذر و حسیب و ازین کوک که دلیل
مناقصت این یکی بوی ناز باشد و سن باشد و اگر ابرام نوا کند لیفتند **فصل**

در ابرام

و اگر زهره نوا کند قنبل باشد **فصل** در اوقات ناز بود و مستعد
اسبان باشد و اگر سستی نوا کند رهنمای گشتی باشد **فصل** و اگر
عطارد نوا کند موی با خردی و کرد لالت تمازصل را بود و این برج
حیوانی نوبه رهنمای با خرد موی **فصل** و اگر ناز بود و رسی با خرد
فصل در اوقات ناز بود نوار شتران و با سینه با عدوا هم

باب هفتم در بیان

چون زهره در طالع بود و یکجا خطیش فرم بود و انهر بر بی بود
و بر صورت آدمی مولود عطارد بود **فصل** و چون زهره دلیل کار بود
و در برج کار بود صورت آدمی مولود عطارد بود و آن نیز نسبت در زصل
بوی ناز باشد از جوی مولود عطارد بود و سنگ عیبر از شهر با آرد **فصل**
نیز که زهره بر نخل ناز بود در خانه خورشید است و شرف نخل و بر ابرام است
خیش بود نام کرده **فصل** و اگر زهره نوا کند ناز بود از نور مولود در روی

فروش بوی آرد در زمین چربی و منج قزنجی و آنکه در آن زمان طبعی بود

فصل در زهره دلیل عمل بود و آنکه در بی بود بر صورت زرد بود

عظا بود **فصل** در چون زهره با زحل در برج عمل بود و آن جدی است
مسلو و عطار بود و صفا و سم و قضا خردی با زحل کانی کند و اندک علم است

باب **تجدید سیوری**

چون طالع یا بی بود مشتری در زحل در دهم الارض باشد یا در هفتم و دوازده

فروش **فصل** در چون بر اهرام زهره دلیل باشد بر عمل و یکی بر آن دیگر

نظر کند از تریج دلیل از وقت عقیقه کند و دارو ما **فصل** در چون

بر اهرام در جایی عمل بود و تا فرود آوردن صبح آبی و ذی در برج آبی بود هر دو از

در سه روز است از روش و آنچه بدین نامه از دارو ما **فصل** در اگر بر اهرام عمل

عمل بود و نواز زحل دارد از زهره و سبکه زرده جوهر بر ترم و در قضا است

انار و چینی که به نیت را کجا آید **باب** **تجدید**

فردی و فروخت میوه تر چون زحل و مشتری بود مشتری بوی نظر

از سرطان سیب و آنکه روش **فصل** در مشتری از صفت نظر کند

آنچه در میوه یا بی ششین فروشند در نظر مشتری از نور بود با زحل کانی

سیب و لعل و کند و بر و دیگر میوه با طریقی کند **فصل** در اگر مشتری از

سرطان تا فرود زحل مشتری که در راری سجد فروشند هر میوه گوشت

و عذیف **باب** **تجدید زردشی**

و آنکه روشی چون زحل در جدی بود و قمر تا نظر بود از سرطان تره خردی

کند **فصل** در اگر عطار در برج آبی بود و قمر بوی تا فریادند و ابرج با

بوی بسته بود دلیل تره روشی بود و آنچه بر این نامه **فصل** در اگر

قمر سیطارد و نظر بود و عطار و در طالع بود در برج ثباتی و قمر در دهم

و اگر مشتری از و شلغم فروشش بود و هر تره که در این بود و قمری که در

باب **تجدید زردگی و گند دزدی**

چون عطار در وسط استا بود در برنج خاکی و زحل نافر بود بوی از بر جها
 خاکی یا آبی دلیل بزرگی بود و کار زمین **مفصل** و چون زحل در برنجی
 باشد دلیل عمل بوی شوند دلیل بزرگی بود **مفصل** و چون نهم
 دلیل عمل بود در برنج اورا بلند و میرغ از آفتاب است تا باشد دلیل بزرگی
 بود **مفصل** و چون زحل دلیل عمل بود وجه جای رمان کار بود
 قمر بوی متصل بود از بر جهای در دلیل دشواری بود در برنج بدون و در دل کشید
 و در لو با بزرگی از جبهه بر آوردن **مفصل** و تره در وقت ن ملاک است
 کردن و کاری که بوی بود و منعت است و چون نحل در نوره بود موهو در میانی
 و عمارت منقول بود **باب** **قرن بازگانی این غم**
 نهمه چون دلیل کار بود در زحل نافر بود از عورت یا بر طمان بازگانی کند
 و چیزی که بوی خوش دارد **مفصل** و چون زحل در نوره بود و نهمه در سینه
 بود و زحل نافر بود از بر جهای آبی و بر حوت بود که خانه مشترک است موهو در نهمه

غم فرو شده پست کرد **باب** **قرن بازگانی این غم**
 چون زهره در طالع بود یا وسط استا بود بر جها ثابت بود و عطا و نیز نافر
 بود از بر جها ثابت دلیل جادو در می بود **مفصل** و اگر یکی در بر جها
 آبی بود و یکی در بر جها حیوانی بازگانی بجایهای علم کند که پسته در شش
 باشد و فراتان **مفصل** و چون زحل در صبی بود و عطا در از
 سینه نافر بود و جادو زکیلی فرو شده زیر عطا در خانه خویش
 و نرف خویش بر سر دلیل او در نوره بود و هم چنین زحل در نوره بود
 و عطا در نهمه نافر بود پس اگر عطا در با زحل بود در صبی که باس
 بطانه و طاهر استری از دست **مفصل** و اگر مشتری از میزان نافر
 بود بازگانی بجایهای جود و بهریشم کند **مفصل** و اگر یکی در زحل
 نافر بود از میزان دستارهای فرو شده زیر یک دستار و هم جادو
 قمر پست و اگر زحل در دلو بود و عطا در میزان بوی نافر بود دستار

فروشته جا بهای رگین و نافرقت **فصل** در گشتری بارضی
 جمع بود زصل از جوی بود خلتان ازوشند **فصل** در زصل در تورو بود
 و گشتری بارضی بیچ بود زصل در جوی بود نافر بود بوی رسته جا بهای
 جانی دستر فروشته و بار ناکن **باب**
تکلیف فرزند بپوستین در زصل در لعل علی چون در بروج حیوانی بود و گوی
 از بروج بوی نگر کردن کوکب خرد و نه پت الموت بود حیوان بود
فصل در گشتری بارضی کند پوستین فروش بود **فصل**
 در زصل نافر بود و بلاس فروشته و هر چه از موی بود **فصل**
 در گشتری بارضی نافر بود که دلیل علی بود و آن کوکب زهر و سببهای
 بتفش فروشته **باب** **قی با رنگی گشتری**
 عطارد چون صاحب علی بود و مصلح باقی بود و زصل بوی نافر بود از بروج
 باقی گشتری فروشته **فصل** و چون زصل دلیل علی بود و در جوی

بود و موی نافر بروج گشتری فروشته بود **فصل** و چون زصل
 دلیل علی بود و جوی و موی نافر بروج گشتری فروشته بود **فصل**
 و گشتری بارضی نافر بود و هر چه فروشته و دانها و بنه و آنچه برین **فصل**
 در زصل دلیل علی بود و در تورو بود و آنچه کوکب برین نافر بود دلیل مری
 فروخته بود زیرا که نه در خانه است و نه در شرف **فصل** و چون گشتری
 باوی بود و دانها و گشتری فروشته و در زصل نافر بود گشتری و جوی
 و هر دانه که در جوی و لطیف بود **فصل** در زصل نافر بود و موی نافر بود
 فروشته و دانها کوکب و جوی در زصل نافر بود و در زصل نافر بود
 و هر دانه که در جوی و لطیف بود **فصل** در زصل نافر بود و از
 صیدی جوی فروشته و آنچه مری نافر بود **فصل** در زصل نافر بود از جوی
 گشتری فروشته زیرا که آفتاب از جوی مینول بود **باب**
قی فروخته پوستین زصل چون در بود و دلیل علی بود پر گشتری

در زصل نافر بود و موی نافر بود
 در زصل نافر بود و موی نافر بود
فصل

قزوین کا فروشد **مفصل** در کجای ماه آفتاب بود اسپان فروشد
 در کجای آفتاب مل بود بزوشند در کجای کجی مشتری نظر کند
 میش فروشد **مفصل** در کجای صاحب ششم صاحب موم بود کوشند
 فروشد و فرج دارد **مفصل** در کجای صاحب دوم صاحب نهم
 یا سیم درج چهار بود کوشند ان کیسا از فروشد یا کوشند ان بگیر
مفصل در کجای موم مشتری پونہ یا مشتری بوی پونہ و
 یا صاحب چهارم سک کبر فروشد و دوران را آموزد و نواز طلب
 معاش در کجای راب **سبب قید رخ زوختن**
مفروضت چون مشتری دلیل عمل بود و عطارد بوی نواز بود
 از ج میوالی نمران فروشد **مفصل** در کجای ارم نواز بود و بز
 بزرگ شاپین و از اکثره فروشد و اگر نمره نواز بود کور و قری و
 درج و کس و نمران باکت زن فروشد **مفصل** در کجای نواز

ماه بود دلیل رخ عالمکی فروشد **مفصل** در کجای درجی از جی
 آبی بود نمران آبی فروشد **مفصل** چون رخ آبی و بطور کجی برین
 از هر چه زن عالمکی در کب بود و در کجای قرا آفتاب بود نمرانی بزرگ
 فروشد که لایق ابدشمان بود **مفصل** در کجای آفتاب زحل بود
 زانج و بجای و کلاخ و کس و مشتری فروشد و اگر کجی برین مانہ نمرانی کوشند
 بود **مفصل** در کجای دلالت عیاد را بود تمنا و خاصہ چون کوشند
 بوم نمانی کجک فروشد چون بختک و غیره
قیما فی زوختن چون دلیل عمل بود نواز نزل کند از نمران آبی
 فروشد و در کجای دلیل عمل بود و ابرام نواز بود از جی آبی
 فروشد و در کجای دلیل عمل عطارد بود قریب نواز از جی آبی میان خود
 فروشد و در کجای عطارد بود و در وقت قربان نواز زمانی فروشد
 و مشتری های **مفصل** در کجای مشتری بود مای بزرگ فروشد و اگر

تدریج عمل بود و ناقص بود و مستری بود و با نظر بود از هیچ حیوانی و غیره بود
 مایه نوزاد و نوزاد شد **باب سیم** **تیسویس کردن و توتها**
 اما چون زصل در نور بود مستری از سرطان نافر بود و در هیچ آنی
 بود کاسه و سبزه و شاد و صین در آفتاب از سرطان نافر بود و بهرام
 در هیچ آنی بود چیتها و سبزه ناکند **فصل** در ابراج از سرطان نفاذ کند و
 سرطان خانه بسط و سیت کاسه های بزرگ است و عطا فرود شد
فصل در ابراه از سرطان نافر بود چیکای نراب زدند و از سر تا
 از جوی و زصل نفاذ کند و در هیچ نفاذ **فصل** در ابراج از زصل از زصل
 نافر بود رغام نچسبند و آسیناب **فصل** در زصل و زصل بود و زهره از
 بدی بوی نافر بود نوزاد نیر که زهره خود را پاکیزد و در سرطان
 زصل از زصل نفاذ کند و آسیناب **فصل** در زصل و زصل از
 کوکب است و نافر بود از وی مولود نشی تون کند **فصل** در هر که حساب

عمل

عمل در برجی نادی بود و بهرام نفاذ کند از هیچ آنی **فصل** در زهره نفاذ
 کند از نشی تون کند و آه ام **باب سیم** **تیسویس کردن و توتها**
 زهره چنانچه عمل بود در زصل مولود سیتها کند و آلات عطا کند
 و بزرگ که یک عمل دارد و چون زهره نفاذ کند از آسیناب نافر کند
 و دیگر آلات کسبند و چون زصل در نور بود و زهره نافر از سرطان و بهرام
 از هیچ آنی کسبند شامی کسبند و چون عطا در سرطان نافر بود آسیناب
 نفاذ کند و هر که گشته نفاذ عطا در سیت **فصل** در ابراج نفاذ
 نفاذ کند مولود ان خداوند ان لا اینی نیکو کن بود و پاکیزه کار و مضمین کار
باب سیم **تیسویس کردن و توتها**
 چون زهره دلیل عمل بود و با آفتاب بود و در جوام دست دارد و در
 هیچ نیرود و نافر بود کسبند و در صاحب عمل آنی بود و هیچ بوی نافر از
 بهر چه آنی در و در ابراه و جوام بازرگانی کند **فصل** در زصل و در هیچ آنی

بود در صل دلیل عمل بود زهره بوی نظر دلیل مرادید دون از وقت
بود **فصل** در کار زهره دلیل عمل بود و جوز بود با صل یا زنگالی از وقت
میان کند در صل در برج آبی بود از زمان که روش بود **فصل**
در کار صل در برج آبی بود و پنج کوکب بوی نظر بود بصدا و مانند ش
یا زنگالی کند **باب** قواعدی کردن
چون آفتاب دلیل عمل بود و صاحب دوم از طلوع از برج آبی بوی می
پسوندی می بود و اگر قمر بود تا نوید جدید پادشاه بود و در صل در
عمل بود و آفتاب بود تا از شمس دست در زویم دارد **فصل**
چون صاحب آبی با صل بود و در عمل سیم از معدن بر آرزو **فصل**
در آرزو کسی بود که کم بالاید **فصل** در آرزوی نظر کند سیم سیکه در آرزو
رنگ **باب** تک مقصباتی کردن
چون میخ در خانه صل بود در برج حیوانی دلیل مقصباتی کند **فصل** در آرزوی

نظر

نظر بود از برج حیوانی هم مقصباتی کند زیرا که شتری سعادت و میر است
په صلابی **فصل** در کار زهره بهر دو تا نظر بود از نور مقصباتی کند **فصل**
در کار نظر بود از برج شمس بطلار بود و اگر قمر نظر بود از برج مردم قائم
بود و اگر عطارد نظر بود در کت بود **فصل** در آرزوی نظر بود در
پادشاه بود **فصل** در آرزوی دلیل عمل بود از برج حیوانی بود و صل
نظر بود از برج آبی بود یا طلوع در کار در برج آبی بود و در غن زود
نور از وقت دید که خبر
چون شمس دلیل عمل بود و در صل نظر کند از نور تا نور شمس بود و در چینی
شتری در برج بنایی بود و نظر شمس بود بهر گاه که صاحب عمل بود و در
نهره بوی نظر بود از برج بنایی **فصل** در کار آفتاب در صل نظر بود
از سنبله زیتون فرود شد و در کار صل در صیدی در برج بنایی شتر فرود
و هم چنین چون قمر با صل بود در صیدی هیچ آره و ثوابی کند **فصل**

و اگر نهمه بهر دو نظر که از برج حیوانی مان زوشت **فصل**
 و چون آفتاب زحل تا نظر بود از زوشت و نهمه یا بهرام در طالع بود طغ
 و درون تاب فروشد و اگر در شرف بهر دو نظر که درین کفر و دقت بود
فصل و چون زحل در لیل عمل بود در جدی بود و بهرام تا نظر بود
 تا در از دم چهارم تواند باشد **فصل** و چون بهرام و زهره در طالع
 باشند و قمر بهر دو تا باشد از خانه عمل همان بود و اعدا علم
باب تکبیری فروختن چون قمر
 دلیل عمل بود در برج آبی و عطارد تا نظر بود از برج آبی تا زوشت بود
 و اگر بهرام تا نظر بود نیز فروشد **فصل** و اگر بهرام تحت الشعاع عطارد
 بود یا چون نیز از شد و فی نیز **فصل** و اگر در برج آبی بود عطارد
 بودی تا نظر بود از برج آبی و تحت الشعاع بود دلیل حیوان زوشتن بود
فصل و اگر عطارد نظر که زحل از سرطان و زحل در جدی بود

تیر زوشت

تیر زوشت و نیزه و عطارد در حوت بود فی دلیل زوشت **فصل** و اگر قمر
 زحل تا نظر بود از مقرب دارای خوب زوشت **باب تکبیری**
بسی و حکای و چون آفتاب بهرام تا نظر بود و وی در هر دو بود
 یکی بود که کتاب رود و اگر عطارد تا نظر بود تا بهرام **فصل** و اگر در برج
 چهار که عطارد و خاصه در توسس حکای بود **فصل** و اگر قمر تا نظر بود
 از برج چهار یا بیان حال بود **فصل** و اگر قمر تا نظر بود و قمر **فصل**
 و اگر آفتاب تیر تا نظر بود و وی در شرف بود صاحب برید بود **فصل** و چون
 زحل در لیل عمل بود در سرطان کار بود **فصل** و چون زحل در دلو بود
 نشان بود و چون زحل در حوت بود جو لاه بود و اعدا علم یا لعین
باب تکبیر سعادت و کین نختی موند
 به آنکه حال موند سعادت ممالیه مختلف بود و دلیل بر آن کم و بیش میکند
 بضعف و قمره اکنون کس است از مردمان که سعادت و کمال تمام می

و تمام با او با او از غیبت باشد از خیر و از گرفتاری باشد که در طبع قیامت بود
سعادت و حال وی معتدل بود پوشیده از اول روزگار تا آخر آن
که با فرزند و در نوم غم و ایراد نفعی نبود در خوشی میگذرد و دل نازم و
بهر چیزی نهد و رای ضعیف بود و تفرقه افکنده باشد که بالای کینه و با
بزرگ بپایه عالی از بس خوار می بود و ذل **مفصل** و باشد که از فراخی
و غنمت بیفتاد و بود شقاوت و غنمت و در وی غنی و فقرا و کسی بود از بزرگان
که سعادتش از آن بود و باشد که سعادتش از بابتی بود و باشد که سعادتش
با در بی علم و حکمت و معرفت بود و کسی بود که سعادتش بسیار کمائی بود و بود که
عمل دوست دارد و باشد که سعادتش بکلوی و جبر قهری و قوت بود در
و کم آزاری و مردمانی و باشد که سعادتش بر پیشانی بود و باشد که از جلالی
که کوشش نمود و پسند از سعادت و خیر و بزرگی رسیدش **مفصل** و کسان
باشد که سعادت ایشان بکوهی سبوع و بیک وقت از دست نماند

و باشد که سعادتش در میان عمر بود و با اول و آخر رویش بود **مفصل**
و باشد که زنده گالی میکند و روزگار در روزگاری بود و نامش
نبودش بر مع قوت اجل که غر نطق خواهد شد خیر و فراخی و غنمت روزی بود
مفصل و در میان سعادت مولود نظر بجا بیگانه کند نموده از آن
مشکلات الشمس بروز و قریش و جابجا و آفتاب ماه و وسط و خدا و است
و جابجا زوم انطباع و از نعم سعادت و در این جابجا سمود بود و قوی ادا را با
مشکلات ایشان ثابت و قوی و درست **مفصل** و سه ماه با و آفتاب
تا فریاد شد و بطالع و سهم سعادت خداوند خانه شش نوی نام بود باشد با
و در طالع وسط السما کوی از کوب سپا با تیز و لیل سعادت مولود دیده که
بهران و کی نیک در بزرگی و غیر **مفصل** و جرن کلا و در طالع
که در اند با نزه و صانع کوب از کوب آنچه عهد و در
در حقیقت باشد از سعادت میان تیر استخوان از در و لیلی است و ذل و شتر

و مغرب و سیاه زندی و سود منتر سعادتها و بزرگتر عطیاتی چون در خانه
باشند آنها یاد رسد و یاد روجوه یا در مثلثات و در وقت مقبول بود
از خداوند ان خانه مستقیم و بیاری از شمع نه زایل و ته که درین حال
چون دهند افزون دهند و چون دلیل کند حیثیت باشد و چون سعاد
دهند رست کوی باشند و چون تنگ کند و شامه سود کند و بزرگ کرد
نورمان خدای و قدرش **مفصل** با بهای سعادت و قدر و این شرح
باب جدا که در برین کار نیکو بران انشا **مفصل** نخستین چیزی
سعادت پادشاهانست چون آفتاب بود در وجه طالع و شری از میان
روی نظر کند قوی مولود ملکی نام برده بود نیک بخت و موی و مظهر و در
دیگر ملک کند و بجای درین دار و خداوند ترس و پاکتره بود **مفصل**
چون زهره در طالع بود و خدای طالع بود و خداوند به سعادت با
و در ج خورشید بود شرفی از آفتاب و از شمشیر بر درن شده با و خدای

بزرگ

بزرگ مطلق و مستقیم و از آن خوشی و رحمت و دست دارد و امن و سکون و
مغرب و طالع حیات و رحمت کند **مفصل** و چون قدر وسط السماء بود
شرعی بود با طالع بود و میرنج و زهره و عطارد این همه مستقیم است بود و وصل
تیمنا طالع بود پادشاهی بزرگ بود و میراجست شهر باشد و شرف قوی
مفصل و چون آفتاب طالع بود و قدر مغرب ملک بود که او را بر کارها
قدری بود و مغرب قوی در پادشاهی **مفصل** چون شرفی و زهره و عطارد
در طالع باشند یا در وسط السماء آفتاب بودی طالع از تکلیف است و محبت است
ملکی بود بزرگ پسندیده و همه کسی او را دوست دارند و فرمانش در ولایت
خوبی روی روزها بود و مظهر نایب و مظهر نیکت و قوی در روزگاری در نیکت
مهر خورشید در نیکت بود **مفصل** و اما چون زحل در خانه محاسن بود
چنان بود که با کار و هشت در حال زهره مولود ملک بود مولود بکر در دست
و بکر در اندر نجیشتا بر قوم راجل مملکت و چون شرفی در وسط السماء بود و مستقیم

البیر در زیادت از آفتاب بلکه جانب نشاء و کهنه ساقه بود از ملکان
 و بزرگان در میان شهر با بود و تکلیف بود خستش تنیک دارند و ترک تبار بود
مصل و چون آفتاب ماه در وسط السماء بود و کهنه بایشان نواگشته
 و سدان نماظر باشند ملکی بود یا استبدی یا رئیس مردم شهرهای خوش
 بود و زمانش رونده بود و او را توابعی بود و در وقتی **مصل** چون آفتاب
 و زهره با شتری ماه باشند یا نواگشته بهر دو از برج وسط السماء ملکی
 بود و عظیم و تهری بود از روسای عظیم و شهر با زنده گانی که در هر دو سلاطه
 و ارامت و خفته روی و سعادتش و طغش از پس وی می نوزند و شمشیر و
 قمر با آفتاب نماظر بود و در جل و در میخ از وسط السماء ملکی بود و تاج و تکیه
 و بر خفته و در کارهای وی بر او شش بر آید سیدی بود در ولایت بر خفته
 نظر نماید و چون اتم عاده در جایکی نیک بود و نورش ظاهر بود و قوی بود
 کهنه نماظر است و مولود ملک بود **مصل** و چون زهره با شتری از محل

نماظر بود

نماظر بود از وسط السماء با شاهی بود از اهل بیت مملکت نه پر کار خوشی
 بود که گشته و سنی و سیکونی و کار با شش بر لود و او را با رخدای بود و طر نیاید
 بر دشمن **مصل** و چون کوکی از کوکب با باقی آنچه نرفت دوم بر باشند
 از برج شتری و عطارد در طالع یا وسط السماء و آفتاب ماه مولود ملکی بود
 که مفاقتش در لینه و بزرگ در ای باشند او را و زمانش روا بود پس نیز
 رای بود تیریش رونده و بسیار شش بر فقی و مدار بود و کز خستش بر خفته
 و قوی سیک و از رضای رسد و اهل ولایت خویش رعیت او را دوست
 دارند و فراخ و سنی بود و در اکثر و مختلف و نجیبانیده بود و اول اعلم
باب مکه سادت و صاحب سلطان
 و اما سادت و اهل چون شتری و شش نماظر بود بنویسند پادشاه بود زمان
 ده و او را امر دینی و ریاستی بود و چون آفتاب وسط السماء بود مولود را
 با بزرگ بود و در سرت شریف و پادشاهی و ریاست یا بود او را تاجی

تکلیف سادت صاحب سلطان

و طایفه بود و شهر خرمین و چون قمر را نور زیاد است بود و عدد و با صدی در
برج هم بود و نیز شمشیر سزاد با بود و صبح و زحل بودی از اجابت بزرگ بود
نام کرده و دالی بر کوه کاهها و شارسا نهاد با دستان بوی این چنین است
در کارها و علمها **فصل** چون صاحب غنمه آفتاب اول بود بر روز و خدای
مشقه قمر اول بود شب اول برج که در شمس است تا قاضی نیل از آن
برج مطلق دی در تندی بود مولود و نام دور باشد در برج بزرگ باشد
در سلامت عالی و ولایتها دارد و اورا فرمانها بود و اورا عدان و بیوسکتان
و در آن بود و از پیش روی و علمها بود و کارش رونق بود در فراخ کردن
در عیبت داشتن **فصل** چون آفتاب در رتبه مزین بود و در آنها بود و آثار
نباشد و سعدان نظر کند و پیش بود بزرگ شریفیت و ولایتها دارد
لشهر وی سلطه و رتبه و ولایت وی پسندید و بود و نام برده **فصل**
و چون بهرام با شتری و میریخ و زحل بود و قمر مانا باشد در وسطا می مولود

اولیایان

اولیایان و امیران بود و زمان رواد شهر مانی که در وی بود **فصل**
چون قمر با شتری و مطلق یا در وسطا می مولود و دالی بود یا مایه بزرگ
میگردد بود بر پادشاه نیک بخت و در کیم بود و شتری بودش نزد پادشاه
آن اقلیم جرمی و انقی بود **فصل** و چون آفتاب و ماه در مطلق
بود خانه در وسطا استی و سعد با بوی آثار باشد و هر دو در مطلق
دالی بود و شترهای خرد و غریز و کیودار و در کار زدی سیکو می کند
کسی او نیارد و چیدن و ولایت بهتر و سلطانیت کیم و در آن است
وی کشاده بود و همچنین کنس را که خواهد باشد و کنس را که مستو کت
فصل و در شتری با آفتاب نظر کند آن مشقه و دالی بزرگ بود یعنی
و نیک بخت و هو شیار پسندیده و چون شتری در وسطا استی بود و در آنها
نمونه باشد مولود از اولیایان و خرمینان و بزرگان بود و در مکاری
بود و تازنده بود و امیر بزرگوار و خرم او را شرف بزرگ دارند و با بزرگ

ساجه لایته و سلطنت بود و زمان پادشاهی در **مصل**
چون عطار در وسط النما بود و مشتری بوی از بود و مجامه از قاضیان
و از کسانی که کسوف و نظام نیشینه و اشارت و حیت را وقت و رحمت
و انصاف کیوی و داد و اندر زوق بلبل بود **باب تکرار**
اسف لاریان شکر چون قریب از بود و در مرغ و مشتری پستان
نماز باشند از منگنه بهتر سپاه بود و دیگر کار خوبیش کردی و لاوری
کنند نام یکس جود و شرف طلب کنند بکار کردن و خوب سپاه است
نزدیک است پستان او را قدری و جایی از مشتری بود چون مرغ در وسط است
و مشتری بوی از بود و مجامه و سر نهکی بود خسته در کار از نام زرد
او نیز که در نه و نظم با نیزه ملک بیابان مشتری و قدری چون در کل مشتری
و عطار در مرغ و در وسط بود و سپاه السامیسی بود که لاریان بزرگ است و نیزه
ای خورشید سپاه و پستان و روزگار او را سعادت بود و او را روشن

مصل بود

توتی بود و مغزوی و چون برام طالع بود و در از آنی بود بجای خوشی است
بود و پیش می علمها بر نه و به بود و به کارهای بزرگ کند و او را بران
بانی و جایی بود مشتری بزرگ **مصل** و چون مرغ و در وسط است بود
و مشتری در وسط النما بود سپاه لاری بزرگ و شریف بود که او را بسیار
شهر بود و سعادت و شرف که در کار از کردن و چون مشتری مجامه نماز بود
منگنه نشکر دارد و سر سپاه بود نیزه کس بزرگ کرامی بود و خاصه که چون
در برجی ز بود **مصل** و چون آفتاب مجامه نماز بود و از منگنه و می
بروج ز بود ویرانی بزرگ بود در کار زار و او را مشتری کسند بر در آنی او را در
و پیش رو کند و در نه و به کارها و کسند و عیشت او را نظم بود بر دشمن و یکدیگر
و از نه ساعت بر دشمن مسلط کرد و قهر و قوت **مصل** و چون مشتری در خاک
بود و وی خداوند خانه حیات بود و سهم الساده در وقت است و خاصه
بجمله و شب لکتری اوله که نامش دور شود و در پیش وی علمها بر نه و کارها از

دان کردن و بکارهای بزرگ و بیشتر بر مردم مسلط بود و کشتن و پختن و غیره
و چون زحل در برج ثور باشد و در کتب متعلقه به بسیاری بود و نظر سهم
السعادة باشد و هم در طالع بود معلوم بزرگ قوتی بود پس ای فکر و کاران کرد
بسیاری کارها و در حد حاجی بود مخالف بود برده و متها دره **مضیل**
چون برج خورشید و وسط السما بود و شب نخل زاده بود و از کانی دور بود و در کانی
بزرگ بود و قوتی بسیار کرد و کندی و کندی بسیار بود از کانی کانی ملک و کانی
سبب او در ریاستی بود و کوی از کوی بسیار باقی ماند او نه آن گرفت اول
مراجعه هم و عطارد در خانه های معلوم از پیش روزان کانی بود و کانی کانی کانی
و کانی کانی و دانسته کردن و کانی کانی بزرگ شود و نامش نبود و کانی کانی کانی
وی پسندید و در ترقی بود و کانی کانی کانی کانی و باطن روز و کانی
بر روشن دست یا بکاروی پیش مینه و برای کانی کانی کانی و روز بود
کارزار و لطیفت دیبا بود و این موالید شب بود فاما موالید روز و کانی

کار بود

کار بود و کانی در و پسند او کانی کانی کانی و کانی کانی کانی کانی
میان برج کانی کانی بود و کانی کانی کانی کانی کانی کانی کانی
کانی کانی کانی کانی کانی کانی کانی کانی کانی کانی کانی کانی
تکرر پای مولد اما سادات سپاسی مردان چون برج خورشید
السما بود و صاحب طالع وی باشد و به خاطر بود و در آن جایگاه معلوم از
سپاسیان و دلیر و نام برده بود و خود کانی کانی کانی کانی کانی کانی کانی
در وسط السما بود و آفتاب در طالع وی بود و کانی کانی کانی کانی کانی کانی
و کانی کانی کانی کانی کانی کانی کانی کانی کانی کانی کانی کانی
چون عطارد و برج کانی کانی کانی کانی کانی کانی کانی کانی کانی کانی
بوجیب کانی کانی کانی کانی کانی کانی کانی کانی کانی کانی کانی
و کانی کانی کانی کانی کانی کانی کانی کانی کانی کانی کانی کانی
بوی کانی کانی کانی کانی کانی کانی کانی کانی کانی کانی کانی کانی

و بزنگان و عامه و از در بران دیوانا بود و اورا بان سبب قوری و مایه بود
 و پاکستی بود **فصل** چون قمر در تریج اذتاب بود و شرفی نازل بود و موی
 بود از نخلها و عطارد موی نازل بود و عطارد بعدی بود و موی و زیری بود و غیر
 نیک بخت و نام وی بزرگ بود و موی نازل بود و عطارد موی نازل بود و سبب تمام و شرف
 بزرگ **مفضل** چون شرفی عطارد نازل بود از تریج شرفی در وسط السما
 و پس بود و تمام **مفضل** و همچنین چون شرفی مقارن عطارد در یکی چ و غیر
 با دشمنان بود و از ایشان او را جز سعادت نبود و ریاست یا به **مفضل**
 و چون عطارد در شب در مطلع بود بجای خویش بود و بعدی نازل بود مولود امر را طه
 نگاه دارد و از اولیان دولت بود و پیری بود عامل و محمد اعدت یا به خسته
 جمع کند **مفضل** و از عطارد صد او پنج دوم بود و شرفی با وی بود و نخل
 بوی کند از بعضی جاهای قوی صادق دارد و پیری و موی و یوانی و ارد و استخرا ل
 کند و نام او را بود و درین کار و خسته نیک سبب است **مفضل** و اگر عطارد

و جانم بود

و خانه نشین بود و در وجه خویش و پیری بود و با پیری سعادت دارد و منطقی
 نیک دارد و در حقیقت کیم بود و در نیت که در کوه فاحه که دیداری نمود از نخلها که
 و شرفی و شرفی موی نازل بود چون مشتری صاحب وسط السما بود و پیری ملوک
 باشد و اسرارها و از نوکاری پوشیده را تا پیر کند نیکو کارش کرد و با سیاست
 بود و امانت گذارنده بود و همیشه سعادت بود و بسیار در مایه حکایت
 و چون صدا و نخله ماه اول شب در آفرینج بود بمطلع و قمر در تریج بود از
 و بزبان او پیران بود همیشه در از بهر نخل کردن و در پیران و نخله و انظار
باب **تکلمه مولیه و کلیل و قمر مان**
 چون شرفی با مفضل بود و قمر مان بود از دست ملک و بزنگان و بان و از نخل
 کرد شود و منطقی بود و کلیل چون زحل در برج سیم بود و در آن برج خضادی بود
 قمر مان بود با کیم و کلیل و کسی بود که شمار کند؛ بستقصای تمام **مفضل** چون
 زحل در مطلع بود و مولود روزی و در خانه نخله شیش بود قمر مان مایه که بزنگان

بود و از شرفیان بر سر بود و قوه عظیم یابد چون زهره در خانه مشتری
بود قمر مان بود و او کیل زمان **فصل** چون زهره در دوم و عطارد بود
در دوم و عطارد در ثانی بود و زهره بوی تا قمر مان بود و او کیل **فصل** و
چون زهره در دوم قمر بود شنبه سیسم مشتری بود کی بود که در اول کما
زمان که سستی بود و حکم که از ان زمان بود **فصل** و چون
تبریح تا طریقه از در درجات با در بود قمر مان بود **باب** **فصل**
ساعتی که مشتری خورشید و زحل چون مشتری ناله بود از غلظه مشتری
اهل بیت خویش بود و بهتر از هلاک اهل بیت خویش **فصل** و چون
آفتاب و زحل در مشتری بهم نماند باشند زهره مولود در مشتری و ریاضی و کما
قوی باشد و بهتر از نزلان و اهل بیت بود **فصل** و چون آفتاب در عطارد
بود و مشتری بر او نماند و ریاضی و پادشاهی یا بود مرتب از پادشاهان که
و خشم بود و بهتر اهل بیت خویش **فصل** و چون آفتاب بود در مشتری

و سعادت

و سعادت دارد و بخند از وی ساقط بود مولود سید اهل خویش بود
و اگر عطارد و عطارد بود و بخند بوی نماند و مولود بود یا باه نظر کند
مشتری در علم و ادب با بد و مشتری اهل بیت خویش کند **فصل**
اگر آفتاب با قمر در رتبه بود مولود سبب و بهتر از پسر بود و چون مشتری
زهره نظر کند از رتبه سبب از اهل بیت خویش بود **فصل** و چون
مشتری عطارد نظر کند از غلظه از اهل ریاضت و سعادت بود و
بستگی یا بد و مشتری اهل بیت خویش کند و اهل علم یا لیب
باب **تلاعات بخواستند**
و چون قمر آفتاب طریقه از شنبه و مشتری بوی نماند و خدا و کما
بود و مشتری و سعادت با بد و چون زحل زهره نماند از شنبه و مولود
روزی بود یعنی بود و پسندید حال و نواحی روزی و از زمان و خرم
روزی یا بود یعنی **فصل** و هر که که صاحب سهم السعاده السعاده

تا ظهور دوی و پنجم بود یا از دم غمی بود بسیار خفته بود ز غم کانی
خوش گشته باشد **مصل** و چون هم الساده باشد او نه نشی و طالع بود
درستی بود از تحت اشباع و کما نظر گشته بود غمی بود که خسته بسیار
اندر و سپهرمان گند و چون در او دریا ز غم و طالع بود سود زنده کانی
یک گشته بسیار خسته گند و چون هم الساده آفتاب بود و باد
بود و دیداری از زیر اشباع بود و در خسته بسیار غمی بود و بسندید کانی
مصل و چون بهتر شتری بود در بعضی و تنه از غم کانی گشته باختر
و سعادت و غمی بود غمی و شتری چون در خط خویش بود در تنه
بود از تن و تنه از غم کانی گشته خوش شتر غمی بود که خسته بسیار در
غی بود و در اینگونه غمی گشته بسندید و چون آفتاب زهر و عطارد در
بود و در وسط السماء بودی که گشته مو لو غمی بود در غمی غمی غمی غمی
از ایشان ساقا بود غمی گشته و با ملک و اثرات و بزرگان او را غمی

در غم

و به تنه ز غم کانی گند و چون شتری و طالع بود و در حال بود و در حال بود و در حال
باید و زنده کانی او را غمی و غمی بود و در غمی و در غمی و در غمی و در غمی
از آفتاب بود و غمی غمی از غم گشته غمی باشد و طالی بزرگ دارد **مصل**
و ما دام با دست گناه بود و غمی غمی گند و بهری از آن بود که در لادت
برود بود و آفتاب بر جی ز غم و کما غمی از غمی ساقا بود و کما بود و غمی غمی
مصل و چون آفتاب ز غم با غم در وسط السماء بود غمی بود و غمی
در غم ز غم غمی و بزرگان او را بزرگ در غم و چون آفتاب غمی غمی غمی
تا ظهور بود از وسط السماء غمی بود و غمی غمی غمی غمی غمی غمی غمی غمی
و غم ز غم غمی بود و غم غمی غمی غمی غمی غمی غمی غمی غمی غمی غمی
و غم غمی غمی غمی غمی غمی غمی غمی غمی غمی غمی غمی غمی غمی غمی غمی
و غم غمی غمی غمی غمی غمی غمی غمی غمی غمی غمی غمی غمی غمی غمی غمی
و نام برده بود و روی حسد بر غم **مصل** و چون آفتاب با غم گند

از طالع یا از چهارم و پنجم ساقط باشد آن غنی بود و سود نام برده و او را
 بزرگ دارد و همچنین سهم المال صاحبش چون هر دو در با شش از کهنما
 و سعادتا برینان طالع باشد و هر دو یکجا یکجا هفت و غری مولود و غنی باشد
 و چند کانه زنی گاهی گفته غنی بود و در قریب در است و فرخ روزی از بهر خود است
 و بر آختن دارند و چون صاحب طالع بصاحب طالع پیوند و در کتب است
 آرد روزی وی از جای آرد که گوشش هزاره و کانه روزی وی ای گانه
 طلب کند سهل بوی سسد **مفصل** و چون صاحب طالع بصاحب طالع
 پیوند و مولود و غنی است به تباری است آرد و در میان هر دو کوبی غنی است
 بر دست مردمان گفته غنی است به تباری است **مفصل** و چون صاحب طالع
 از صاحب طالع المال با زکته بود چه کند بطلب کردن و طالع بود نیز توکل
 زنی گاهی گفته **مفصل** و اگر صاحب طالع المال از صاحب طالع با زکته بود
 مولود چه کند و کار کند و طلب کند **باب قیاسات کجی**

نصل

نصل چون درج چهارم بود و آن درج ششمی بود و ششمی بوی فرم
 بود و ششمی باید که بنزدن نیز زمین و چون صاحب دوم از طالع کوبی سود بود و
 طالع بود و نوزده نیز در ششمی کوبی و او به باشد و طالع یا کوبی در وسط
 السماء مولود و سر کار با کند و به این نیز در آن آرد و خوب است است و کجی با
 و مالی گفته **مفصل** چون زهر و صاحب نامی بود و در وقت الارض بود
 و آفتاب ماه تا فلز بود و از بهای کل لایر باشد مولود تر از زمین بر آرد
مفصل و صاحب نامی عطارد بود وی در وقت الارض بود و مقل و وی
 خوشین کارهای پوشیده بر آن آرد حکم امر را در آن کردن و هر کاری که
 خواهد وی پوشیده بود با نیز شست که سود و تالیف تعینت کرد
باب قیاسات کجی که سعادت بجز این است
 چون قرانوز تمام بود در صواب و ششمی و وی در ششم بود افزون در ششم
 بهتر آن بود که ششمی با وی بود و صاحب نامی دوم بود مولود و از زمین

مالی پس که آید و خواسته مردمان او را بود **فصل** در خرد اندوختن
 بجز نامی در مال بجز بود و آفتاب بوی بود و آن وسط السما بود ما با زمین
 مولود مالی از قبل مردگان بوی رسد و نمی شود و بهتر آن بود که خانه اش
 یا ترش بود از ترش بوی دیداری و در شمار ازون **مصل** در کسب مال
 بود خسته از قبل مردگان یا بدان خواسته تلف بر دیر اکت **مصل**
 و چون مشتری در بجز نام بود در خانه اش یا مثلش یا اثرش و از قوتی
 دارد و صاحب سعادتی یا بدو خیری از سبب مردگان و بهتر آن بود که خالی است
 بود از نخل و مرغ و نه در وسط باشد از وی رجوع صاحب نام سعادتی
 و میشود که بسبب بیت المال بجز در سعادت بود از میراث و خواسته مردگان
مصل رجوع نخل بود در بجز نام بود و حدی بوی یا ظاهر در آن
 که او را داده باشد مالی یا بر او از سبب مردگان خواسته بود و چون مشتری
 وندی بود از دست با خرد مال رسالت و هرگز کسی بوی یا ظاهر یا در اصل بود

بود مادر و پدرش بجز خواسته اینان بجز می بر کرد و از ایشان
 خدای بود و در خرد از بجز نام در وسط السما بود خواسته سبب از میراث
 مردگان بوی رسد که که سهم المال بجز نام بود و خواسته سعادتی
 بالای تو صاحب ثانی و سعادتی وی مال و سعادت و نایده یا بجز میراث
 در کسب مردگان در کسب هم سعادت و نام بود و صاحب طالع بود که
 و نامی مولود از میراث بود و از سبب مردگان و اعدا علم سبب
باب **فصل** در سعادتی و بدو و سعادتی
 بدان که چون زهره در وسط الارض بود و سببها بوی نخل کند مولود و
 دارد و زمین و جایها و چون نخل از مثلش بطلع نخل کند و وی بجز سبب
 بود و نخل کرد و سعادتی دارد زمینها و جایها و از نخل نخل بود
مصل رجوع نخل صاحب بیت المال بود و طالع بود یا در نام
 مشتری باری متصل بوی یا نخل کند بوی از جایهای سبب و اکت دید

وزمین و ملک بود چون دخل مستقیم از تیر بود و بجای خورشید خرم حساب
زمین و مزارع و عمارت و بناها درست دارد و زمین سبب او را ساقی بود
مصل و اگر کوکبی از کوکب با بانی که شرف هم بود از مزارع بهرام
زهره و عطارد و سما با آفتاب بود و ماه یعنی بود یک و عمارت سینه
و ملک را و عمارت کند بجزئی طلب کند که ویرانان دخل نیز و چون کج
باشد از کوکب با بانی قدر او زمان شرف او را از مزارع شرفی در مصل
طالع یا وسطه السماء یا آفتاب می بود و غنیمت **مصل** و خورشیدی
عمارت ضیاع و کلکار آید و رستگاری و ویرانان ساقی و ریاستی بود چون
از آفتاب بگذشت بود و دخل مصل شود زمین بدست آرد و ملک آن روز
و عمارت فرمایند بسیار و بنا و زمین و دیهیم **مصل** و چون دخل از تیر بود
بود و آن رخ خانه شرفی بود و شرفی از تیر و ارض بوی می بود و او را
و ملک بود و در عمارت ویران ساقی بود **مصل** و اگر آن کس دخل بود

که

کنند و دیوار بکنند و اگر بهرام بود آتش بود **مصل** و اگر آفتاب
میرخ و مزارع و مزارع رابع باشد آن خانه ولادت می و بران باشد
و اگر مریخ دخل در مزارع چهارم باشد آن خانه ویران شود و چون با
ناظر باشد **سبب** **تکسادت بینگان**
عطار و چون در جای پسندیده بود از ملک عدان ناظر بود بوی خوش
ساقی و ویران بنگان منفعی باشد و درم خیر کان و چون هم العبد و
الجماع بود در ملک و اگر قه بود سده تا ناظر باشد و ناظر بوی ساقی
بسیار بود منفعی یا بد از ایشان **مصل** و اگر صاحب ششم بود و در
الارض سود و قوی ساقی بود بجهت کان و منفعی یا بد از ایشان **مصل**
و چون دخل در جای یکت بود سده یا بوی ناظر صاحب طالع بوی بود و ویران
سیدگان و پسرستان باشد **مصل** و اگر شرفی در ششم باشد صاحب ششم
با عطار دور و تیر بود از تیر تا ویران بنگان باشد که از ایشان قطع بود

در که عطار در روز دوم بود و عدلان تا غروب بود منقشهای مردمان بس
 نندگان و نفعی با جزئیات **مفصل** و برین فصل در جای نیک بود و سوزنا
 بری غم صاحب طالع بوی بوند و در نندگان و پرستگان باشد
 و اگر زهر در وسط سما بود مگر نماند و در نبت العید و رانندگان باشد
 از نین نفعی چند **مفصل** و اگر صاحب ششم در موم بود یا زیزین
 مملو در نندگان بجز **مفصل** و مچنین هر که در برج ششم بود دلیل ملامت
 نندگان بود و متصل ایشان و اگر زحل در دوم بود یا در دوم دلیل غم
 و اندوه بود بسبب نندگان **مفصل** و اگر زحل در ششم بود بسبب ویرا
 زبانی رسد بسبب نندگان و اگر عطار در طالع بود یا وسط سما در برج دوم
 نندگان از ننگه بسبب نخواست **مفصل** و اگر صاحب ششم در خاص بود
 میسری بر نیر و نندگان را برورد و اگر صاحب بیت الوله در برج ششم بود
 و صاحب مضم چون در پسران خویش و فرزندان را هم بر بند کند و بر نخواست

و اگر صاحب

و اگر صاحب بیت العید در عاشر بود صاحب طالع نندگان خویش را بزرگ کند
باب قسود سادت بجه پای
 چون زحل بر روز نهم نشسته بود و در اسپان باشد و اگر موم بود
 و خاصه که چون در برج چهار پای بود چون زحل در وقت غروب بود در برج
 چهار پای و مشتری بوی نماند بود با زحل در برج که در صورت چهار پایان
 بود مشتری نماند کند از برج صورت چهار پایان دلیل خیر و نفع است و بسبب
 ایشان و چون برج در برج رابع بود در برج صورت چهار پای بود و در
 ستاره بود و حرکت قوی باشد و کارکن اما زمان کند و چهار پایان را
 مغرب رسد حاجت از نندگان از این و یک سواران دهر که در برج مشتری بود
 موی در برج و برج بر صدمت چهار پای بود و خاصه بر جای ناری و اندوه و سقا
 السما بود اما در موم آفتاب مشتری بوی نماند در نخواست مملو در اسپان ارد و
 کوشندگان که او آن موی را از چهار پای روزی بود و سادت کین و ویرا

چاره پان بسیار بود **مفصل** اگر کس در وقتی بود یا صاحب آن برج
و مقبول بود از شترکی بسیار چهار دارد و سخت دوست دارد ایشان را
مفصل اگر صاحب برج دو از دم در برجی بود بر صورت چهار پاری شترکی
بانهزه بر کا حج بونه سماقی بود از جهت چهار پان دوست دارد پان
در جن طالع خوش بود و شترکی صاحب طالع این بود یا بومی ناظر بود این
چاره پان پان را دوست دارد و در جن بود بر ایشان چون قمر در برجی
بود یعنی در ارم با قبول کند **مفصل** در جن اسی شترکی
که یک فاضله آفتاب ماه طالع و هم سعاده و عذرا و نه اجتماع و هم آید در بها
اوقه بر صورت چهار پان مولود چهار پان دارد و چون برج خاص طالع بود
یا صاحب برج اجتماع و وی در جای یکای سینه افتاده بود از طالع و سعده ان
از جایهای توی موی ناظر باشند و قریباوی حج باشد مولود بسیار
چاره پان دارد و دوست دارد **مفصل** اگر کس در جای سینه افتاده بود

از طالع

از طالع دو در برجی بود از برجهای ناری و شترکی موی ناظر بود چهار پان
بزرگ دارد و در کوه بود یا بومی و یا چهار پان بود از انواع از سب
و از ترکان و کوه سهند و در کوه و در دم این برج آبی و زحل در جای بود
چاره پان وی پنهان بود یا نه پنهان باشد بر ایشان و اعتماد علم با نیت
باب **قلم سعادت تجارت**
چون شترکی موی ناظر بود از سعاده شترکی بود پس سنده در شترکی و
بزرگانی **مفصل** اگر کس در دهانه نهر بود و محدود سینه توی
حال شترکی بر آید در بزرگانی و فرید و فرخت و چون عطارد در جای
یک بود از فلک و یا چیزی در بزرگانی و کس بسبب چون نهر و در
طالع بود در برجی و جسمین و بجای خود ضم بزرگانی بود شترکی اول
در سینه و در سینه باید از جایهای کوه کون و دوست شترکیان بود و
کس بود و کس شترکی بر مرد بود در بزرگانی و پس سنده کار بود **مفصل** چون

عطار در ربط شمال بود شرقی بود و بیار تحت طلوع در موالی نشسته بود
بکلیکها میباشند یا زنگانی و خوشتره دیگران و معوی با بران بویک
سعادتی بود و حال بکلی **مفصل** و چون عطار بود در ششم بود شرقی
بوی تاز بود و خوش ساعه نمود یا زنگان بود صاحب حال و بیار در
در پسته نیده کار بود که شتری در وسط سما بود و عطار در برج تم بود
و خوش نظر بود و با یکی از جمله سواد شرقی بود یا زنگانی بود در کجاست
مفصل و چون عطار در پست لوتر بود یا زنگانی بود پسته کار در
در خانه نهم بود یا زنگانی بود غنی و بهری بزرگ بود و در کجاست
و چون عطار در خانه زحل باشد یا زنگانی بود و در کجاست و پسته
خویش موصوف بود **مفصل** و چون عطار در خانه شتری بود و مولود
پسته کار و یا زنگان و او را سعادتی بود در فرید و خوشتره و نفعی نیک است
اندرین کار **مفصل** و چون شتری نظر بود و در از حد قابل یا زنگان

بود و او را خلی نیک بود و او را آخرت و اوله علم باغبی
باب سب قلم سواد یک کالی که خوشتره میباشند
و چون سواد سواد سواد بود و از سواد این نظر بودی دارد از جانی
و آن سواد قوی و نظر و شرقی و موالی و نظر بود مولود متوسط الحال بود
و زنگانی میباشند بود **مفصل** و حال خویش شست سواد ساخت و
اندرخت در حاشی خویش کند و کار باش بکلیکها میباشند و قدا و نه غلظه نامه
و آفتاب در درجه آخر آن برج بود که در حاشی است و آن جای و تم بود
حال او میباشند بود و سواد خویشش دارد و بصلاح زنگانی که در طلوع
بود و در دست بچگی که شست و زنگانی بیدار کند **مفصل** و چون سواد
بسیار سواد تا فرا باشد و حیرت می میباشند بود و از آن حال بیار شود
اندرین خبری نیاید بجز از آن که در کوشش بود **مفصل** و اگر این دلیل
ربط الطالع و ربط السما و ربط الهادی بشر بود به نفعی نمود و نفعی نمود

بود حال میانہ معتدل بود **فصل** در صاحب سیم السعاده چون
 بود در جای نه یک از فلک سعد تا غیر نظر بود و صاحب طالع و شرقی باشد
 نیز و جای یکاه خود فرقم حال بود مولود میانہ بود **فصل** و چون گوی
 بروز بمولد نهاری تا غروب بود و گویش میانہ بود **فصل** در صاحب سیم
 در صد مولود بود در جای یک بود از فلک منظر سیم السعاده و در طالع
 گویش غریب یا راجع یا در جای صیفت حال مولود میانہ بود و بجهت زنگار
 کند که یک کفایت قانی باشد و اول علم غایب و حکم البصواب
باب قطعاتی که برنج دستک کنند
 بدان که صاحب سیم چون راجع بود یا خرق یا غیر سیم خوش بوی ناظر باشد
 و در جای بود از جایهای نه یک مولود در برنجی و قعی و در ناری بود و از سیم
 دروشی بود و غیش منتقل کند **فصل** و چون خوش سیم لالان ناظر بود از
 قرص مولود برنج و در ناری بود و علم غریب را باشد **فصل** و چون صاحب

دوم خوش بود صاحب زحل و صاحب طالع بوی منتقل خواهد شد و آن
 خوش دلیل قبول کند و نور و تندرستی باز و بد مولود و مادام در برنج و توفیق بود
 و خود را از برنج نیز یک ملک بود و هر که بر زنگار کانی **فصل** و چون خدا
 منتقله شود در جای یک بود و خدا و نه منتقله آفتاب در جای خوش و در سبط
 یا در و مال یا جای نه یک خوش بوی ناظر بود و علم در برنج و توفیق و در برنجی
 زنگار کانی کند و چون سیم لالان در دو م طالع بود و صاحب سیم را قوتی و شهادت
 بد لالت خواهد بود و در برنج و توفیق یا در **فصل** و چون خدا بود
 دوم در جای بود و در برنج دوم خوش بود و صاحب خوش با انتخاب بوی ناظر
 بود از سلیقت در برنج و مقابل برنجی بود شسخت در کرب و نفقه طلب کردن
فصل و چون زحل در طالع بود و سیم مالش هر بود و از مقدم علم
باب تم و الیه سیم کانی در کانی که این را نیند کند از برنجی آدمی
از سیم آدمی و چون زحل در دو تری بود یا با آفتاب بر نفع مولود

بیز و نتر با منته تا تبه شود درم خیزه و چون قدر و تندر تا بود پیش
از تندر ماوی در فرج خود بود یا در دم طالع یا یعنی از کجوس باوی
بشنده مولود را سبها بود و قش رسد چون از سبها چون آجا بی سبها
پرده کنند **فصل** و چون شتری و زهره تا نظر بود این حال را منع کنند
و از بندگی با کوه **فصل** و چون زحل با آفتاب بود در و تندر الاشی و امانت
گرفته بود از آن روز که از شکم مادر پرورن آید و بر پرده کنند و از حوشان
بیرند **فصل** و چون قمر در سیم بود و مولود روزی بود بند بود
و گاه بندگان کند خاصه از کجوس تا نظر بود خود را بر بندگی بر و شد
یا ناین شکم خود را بند کند **فصل** و اگر خدا و تر طالع در و در و درم بود
و کجوس سومی تا نظر باشد و آن تیر بود که زحل باشد مولود از اجزای
خوشی رده کنند و دشمن بر وی غلبه کرد و سببه بود و چون قدر در کجوس
بود یا و از و درم و اتفاق چنان بود که صاحب کجوس که قدر و دی است

در جایی

در جایی تریک بود بنده شود و چون قدر تا نظر بود و لیکن با کجی بود در
یا با کجی و تندر و سدی بوی تا نظر مادر پرورش در راه بگنند و بند کنند
و در دم بوی بر گمان نشوند و چون مولود در و تری بود و صریح و زور تندر الاشی
در راه بگنند و سبها بگنند **فصل** و چون مولود شیب زحل بود و کجی
حال کرد و صریح کجی کردیم مادر پرورش در راه بگنند و بند کنند
فصل و اگر شتری و زهره در و در و درم طالع بود و مولود از بندگی
رسد شود عیش و شادی بندگان و درون حکمت و دلیل بود
باب تا مولود کجی که با تندر نشوند
چون صریح کجی در طالع بود و قدر تا نظر بود و کجی و در شواری پند و موکبش
یکروز و در سبها بگنند و زهره تا نظر با نظر **فصل** و چون قمر تا
شتری بود و بهرام منقل شود کجی و عذاب پند و شواری در سبها
و عقیدش کند تا همین و کجوس کرد **فصل** و چون زحل و قمر در کجی

در بی زمین باشد یک بیکر نادر بر مولود تسهیل رسد و کند و
 و اندوه و غم بسیار و فرزند و جراتها و شکافتن آیین و تنب و زندان
فصل و چون قمر با شتری میخ و فصل در یکی برج باشد بلا کفایت
 پست و سب و زندان و شیش و زخم سر رسد و چون شود خیر نماید **فصل**
 و چون قمر با نهایی میخ بود و فاصه بر او زبوی کند و یکینما **فصل**
 و ضمه مات و زیمان بود و سب و زندان روز کاری در **فصل** و چون
 عطارد میخ معده در غریب است و الاض با شتری مولود را عذاب بود و
 عیش منتض و زندان عاقبت کار بخران نماید **فصل** و اگر زهره در مثل
 و میخ و طالع باشد یا بسط السماء کبیتی رسدش و زندان و در و شش بود
 تا آخر عمر **فصل** و چون عطارد و قمر با نادر بود از تریج و کتی بالای باشد
 دلیل سب و زندان بود **فصل** و چون عطارد و قمر میخ در وقت قمر
 باشد نیتها پند و غمنا زن و فرزندش بود و سب و زندان **فصل**

و چون

و چون قمر در صلیح بود و کفایت بود و مولود در دما و کفایت رسد و زخم
 نیتها و سب و زندان **فصل** و چون میخ در خانه شتری بود و بوی
 نیتها کند و سب و زندان **فصل** و چون ماه و آفتاب میخ باشد
 و یا بوی نیتها نیتها رسدش و سب و زندان پند و غمنا با عده
باب سب و زندان و مسکینان
 چون کفایت در او تا داشته و سود زاید نبوت میخ بود **فصل**
 و اگر با زهره و سلم سعاده نیتها باشد از مردم سوال کند **فصل** و چون
 زحل میخ در وسط السماء بود با قمر و سود بر نیتها نظر کند در وقت بود
 سیاه **فصل** و چون قمر با نادر بود از تریج و یا از عمارت مولود نیتها بود
فصل و چون آفتاب ماه و هم سعاده و طالع و ضد او نیتها نشان
 پند نیتها نیتها کفایت نیتها رسدش بود **فصل** و کفایت
 کفایت نیتها نیتها و هم و نیتها از کفایت نیتها نیتها نیتها

بگاه دارا و تاه ساقط بود در پیش بود **مفصل** و چون سهم سعاده را
جای بخش بود و بخش از برای از هفتم چهارم و هفدهم سهم سعاده که سهم سعاده
ناظر نبود و در شب تیر ناظر نبود و روز بافتاب بود و برای ناظر نبود در پیش بود
مفصل در گرفتار آن روز در شنبه بود و در شنبه بود و در شنبه بود
و از او تا ساقط بود و در پیش بود **مفصل** و چون بروج در سعاده
عالم بود در پیش بود **مفصل** و چون زحل با ماه بود یکی و در پنج
بروی ناظر بود در پیش بود **مفصل** و چون راجع جمع و الا ملاحظه ساقط با
خاصه در ششم در پیش بود **مفصل** و چون سهم سعاده در ششم بود و در ششم
بود و تیر ناظر نبود و بخش از او تا با قالی الا و اما ملاحظه در پیش بود **مفصل**
و چون فردگنی نبود میان دو بخش و یکی برای ناظر در پیش بود و در شنبه
مفصل و چون بیسلاج ساقط بود و در شنبه بود و یکی باشد در شنبه بود
مفصل و چون خداوند آن او تکرار و خداوند آن مایل الا و اما ساقط

بود

برسد دلیل هر دینی بود **مفصل** و چون قمر نخس با بگشته بود و زحل
بمفصل کرد و در پیش بود و چون قمر ساقط بود و از مریخ تا زحل بود
برنجی بود **مفصل** و از روم نخی بود و در حاضرت نخس بود و زمان رسید
و در جای بسیار نیک بود و در شنبه بود و در شنبه بود و ساقط باشد و دلیل
شمارت بود **مفصل** و هم چنین که سهم المال و خداوندش هر دو ساقط
باشد یا زرب دلیل به جالی بود **مفصل** و چون خداوند آن حدود کس
قمر ساقط باشد یا حرکتی یا زمان رسید و مسعود از برای ساقط اول
در پیش بود **باب** قمر در کالی که بر آن بود و در پیش
ساخته این چون هر دو بخش در و تر الا در ساقط باشد و در شنبه بود
اول ملاحظه حالش بر بود و با چنین بود **مفصل** و گناه که کجا او نه
شکستار که بناهای روی بر کشته و یکی بخانه آن دیگر بر آن به یکی
او فتنه و ما قریب است و سعادت بود **مفصل** و چون بروج اجماع نخس

بود و صاحبش در جای بی بود از بروج و سود نامزد بود دلیل دستگی بود
 مابول و با تو تو که بود **مفصل** در چون خداوند این برج که در روی بود
 از پس سوره نوره ولادت محض بود صاحبش سود و قوی و دلگشایی
 بود با تو تو که بود **مفصل** و همچنین اگر که محض بود بود بیگانه گشت
 ای واقف باز در جبهه صاحبش سود بود با دل و دلیل گشتی بود
 بود و با تو تو که کرد **مفصل** چون اجتماع محض بود خداوندی
 بجایگاههای سود بود در میان وی و میان آفتاب باز در جبهه بود
 مشرق و از جای است که اول ربا با وی است و صاحبش سود بود
 بجایهای قوی دلیل که از فروتنی بر بیبندی **مفصل** و چون
 یکی از دو بخش در طلوع بود و یکی در سبب با دل و عرق شماری بود با تو
 تو که کرد **مفصل** و چون شترتی در و تاملاض بود در طلوع گشتی
 مولود حاصل بود در جوفانی و چون پر شود تو که کرد **مفصل** و چون

نصل

این کتاب در شرح
 نجوم است
 و در بیان
 احوال
 و در بیان
 احوال
 و در بیان
 احوال

نصل شرح مقرر نامزد بر نیم مولود با دل غرضی ببند بس از ان با سیر آفتاب
 بزرگ شود **مفصل** و چون مذکور شد اول از آفتاب بود در از آفتاب
 محض بود و خداوند ان منکات این جایگاه را در تبه باشد و با سیر
 و سود در نشان نامزد با دل گشتی ببند بر ما حقیقت نیز بود و یکی نیز گشت
مفصل و چون نصل در طلوع بود و طالعش تا می سال در اول عمر بود
 و از پس آن نورانیست سعادت بود **مفصل**
که از غرضی شرف گشتی و در غرضی سیر از باب منکات آفتاب بود و
 ماه ربه است جایهای قوی بود و کوشش بر وی سلطه باشد و بود غرضی از
 جایها که اول قبول گشته دلیل آن بود که مولود در آخرت در غرضت تبار
 کرد و از بر نکت **مفصل** و چون ارد و محض در بر طالع باشد و با
 خواهند شد ان غرضت ای بگماهد و از نکت بیفته **مفصل** و چون
 معارف نصل خود طالع با وسطه السامیاسابع یارایع از سعادت نجات

انچه **مفصل** در کار مکی بود که رسته تابه کرده **مفصل** چون حج نکرده
 باشد با مکی الوتر از آن پایه که باشد باز پس خود حالش ببرد **مفصل**
 اگر از ملک و سواب و کارش فرستاده شود حالش تابه کرده **مفصل** و چون
 سهم سعادت و هدا و فرستاد باشد از آن قبیل فرود مکی بود **مفصل**
 و اگر سهم سعادت و صاحب خدایان تابه گوی باشد از کونسی اودی سطر کرده
 حالش ببرد **مفصل** و چون حج اجتماع و امتلا سعادت باشد و هدا
 خدایان در عیای تیکه نیل که که مولود باول عمر پسندیده تر بود
 از آنکه تا غیر **مفصل** و چون در جی دوم کسی بود یا ناظر بوی بود از رسیدن
 مقابله یا صاحبش بود و قبل تابه شدن حال بود و مقابله بر وجه آن حج
مفصل در کار مکی بود از بندگمان و غیر میان مردم خلد و هدا
 بود **مفصل** در کار شری بود و از آن بزرگان فساد بود و شریان و غیره
 و اهل دنیا و ورع و علم در کار سطر از آن بزرگان و اهل ادب **مفصل** در حج بود

از پیش

از پیش روان شکر و اهل خوب و خردوان بود **مفصل** و از آن تابه بود
 ف و حال دی از قبل بپران و هدا ان اصل قدرم و چون کحتی یا اوطال
 بینی و یکی را در حج العاصه در آن کجی شود که حال وی به بود عاقبت تابه
باب **فردک** **چی** که سعادت پایشان
 بر آنکه دانایان بر هیچ شرح گویم از ایاب سعادت متالی مخمرا ماته
 و گفته و جمله که گمانیت بود انگس را که عقل دارد و آن آنست که ایشان کوسید
 سکه کن بجای که دلیل کند بر سعادت که بشناسی با شکل ایشان و طبع
 ایشان و هدا و ندان سهام و بروج که موانع ایشان باشد پس چون بگو
 که خطمی بزرگ دارد و پهری یک دارد و مولد و بر اسعافی و اگر می آزان با
 بود که در وی نظر کردی بر قدر آن که کسب بر توت و صفت و سعادت است
مفصل که در خانه خلیفیش با شرف و هدا و در توت بود از تری
 درست و سود بوی ناظر و کونسی ساقه از وی شری آن بزرگ یا بدترین

جایی از آن دلالت سعادت در حال کوب میانند بود اصلاح وقت حال
وی نیز مقتدل بود میانه و در کزین بود ضعیف معنوس پریش بود از آن
سعادت و او را اندر آن هیچ منفی نبود در میان هر دو انصافی نبود و بر اسناد
نبوده پس آنکه در زینتی بود در حقیقت آن سخن کوی و اصلاح
باب **تو لکن هر آن در حال برادران**
چنان که معلوم بود که نخستین فرزندی بود مادر و پدرش خویش ما باشد
که برادری در برادر او وی و یا کمتر و یا بیشتر که نزد مادرش و پدرش با
فرزند خانه فروی نباشد و یا بیشتر که برادران باشد برادران و خواهران
و یا بیشتر باشد که او را خواهران باشد برادران نباشند و یا بیشتر که با
برادران و منشی کنند ایشان نیز با وی منشی کنند و یا بهتر وی بودی کینه
و ایشان در پناه وی باشد و یا بیشتر که از برادران سعادت و کرامتی باشد
که میراث برادران وی بر کرد و یا بیشتر که میراث و یا ایشان بر کرد و یا بیشتر که

برادران و مردمانی بوی با قدر و با بزرگ وجه باشند و یا بیشتر که کینه
و درون باشند و زنده گانی در خواهری کنند **مصل** و اما میان در کار برادران
نظور جایی کنند از نیم و معجزش و ارباب ثلثات وی و سهم برادران و
خداوندان خانه منشی و سهم سعادت و صاحب وی و افسان و وصل و منشی
و عطر و عیال و زینت و آن کوب که در حالهای برادران شود و اما سهم و صاحب
وی و سهم و صاحب منشی دلیل کنند برادران بسیار و یا مالکی زیاده
و نقصان و اما صاحب ثلثات آن خانه دلیل کنند که برادران باشند
یا فرزند نامبرند و بر برادرانش نبود و اما سهم سعادت و صاحب وی دلیل بر سعادت
و ثلثات باشند و یا بیشتر که بود یا درون از برادران و اما افسان و وصل
دلیل برادران منتران باشند و اما منتری و بر سهم دلیل برادران میانه و عطر و
دلیل برادران منتران بود و تقریر دلیل خواهران منتران بود و زینت و دلیل خواهران
بود و منشی را که گاهی ارباب منشی و بر این کار کن که معلوم است و یا مالکی

بغیب نمر در شناختن معلوم و مخفی

فرزندی است نخستین باید نگاه کنی چنانکه از منگنه اطلاع دارد اطلاع باشد
یا که نخستین فرزندی است در درو سلاطین باشد با آنکه می شناسند بود
نخستین هم چنین در سلاطین و اطلاع کوی باشد نخستین فرزندی باشد **مصل**
در درو اطلاع روز کوی باشد نخستین برادر یا پسر و نام به نرسد بود
و برادران که پس از وی باشد بجز نرسد و همچنین که در غایب در اطلاع بود نخستین
فرز نرسد و نفعان و کوی پسر در برادران و در خداوند خداوند برادران اطلاع
باشد معلوم و نه سایر برادران باشد و ایلیای چون خداوند
در اطلاع در برقی بسیار فرزندی بود و معلوم تا بوی آن بود برادران و خواهرانش
باید باشد و فرم باشد و چشم و شمع دارد و پیشان **مصل** و چون هم
الاخوة در او تا بود در زیادت بود قوی برادران وی توانا باشد و
مردمی در آن **مصل** و چون سهم برادران و نه او شناسد و شرفی باشد

بیار

بسیار فرزندی را برادرش بود و در درو تا الاضی بود برادرانش کوچک
بود **فصل** در بالای زمین بود بود و قوی حال برادرش بود
از وی **مصل** و چون شرفی و نمره و حصار در جاهای قوی بود و در هیچ
ماه خواهرانش بود **فصل** و چون در هیچ خواهرش بر هیچ صفت برادر
بود **فصل** و چون صاحب بیت الاخوة در جایگاه نیک بود شرفی
نعمتسا بوی نوان باشد برادرش چند باشد و چون خداوند منگنه بر او بود
در برقی بسیار فرزندی را برادران باشد چون قرصه و جرم بود برادر
بود او را عدقی و قوی بود برادران **مصل** و چون صاحب سهم و حساب
سهم برادران در اطلاع باشد معلوم و برادران باشد و اگر صاحب اطلاع
زهر بود و اطلاع برقی با ده بود و برادران باشد که چک ترازی
مصل و چون ماه از صلی بازگشته بود و برادران بود بهتر از قوی هم
و لیس گشته چون ماه از بهرام بازگشته بود چون بجای ماه زهر بود و اگر کوی

بود از وی کوکب تر و چون کوکبی جمع نهادند کوکب و اول بر لالت
 برادران و قولهم در جای خود سعادت افتاده باشند و بالا دارد و فلک
 دلایلی دارد بر بسیاری برادران آن کوکبی ایشان است که طالع عزیز
باب **مخ** آنرا که کس بدین برادران و کس
 چون رتبه شکر طالع اول در رتبه دوم در بر جی قالی الوتد باشد موکلود
 برادران نباشند و اگر باشند بجزند و از بر این نشان می یابند و چون زحل از لم
 و اقیاب در بر جی داده باشند در جایی زاید و مخفی دلیل حرکت برادران بود
 و چون صاحب سیم در خانه مرک بود برادرانش بجزند و کم کرده و خانه چون
 در اینجا مخفی بود و چون سهم برادران تقارن زحل بود یا در تریج یا در
 دلیل حرکت برادران بود و این آنگاه بود که هیچ سعدی بری تا نباشند و کجانی
 مسلط بود بر سهم برادران برادران بجزند و چون مسلط بود بر سهم تمام کمان
 خدایان بجزند و اگر زهره مخفی بود و ویرا قتمی یا ثناتی باشد در سهم

ظاهران

ظاهران کوکب بجزند و اگر ماه مخفی بود و ظاهران بجزند و اگر اول
 یا از جی مخفی باشد برادران بهتر بجزند **فصل** در کس شتری و بیهم
 مخفی باشد برادران میان بجزند و اگر عطارد بود برادران کهن بجزند و اگر
 بیهم کوکب مخفی باشد همه بجزند که و **فصل** در جی و جی مخفی بود
 و جی سمود و آنچه در سب کوکب مخفی بود بجزند **فصل** در جی سهم برادران
 میان طالع و رابع بود و آن جای نباشد الا مخفی هیچ برادران نزلند
 الا از شکر بقیته و چون صاحب شکر طالع باشد زمین بود و از جی نباشد
 مخفی باشد و برادران بجزند و چون کهنه در وسط السما طالع بود
 دلیل حرکت برادران بود یا اخذ او بخش در رتبه اول حرکت برادران
فصل در جی و جی و زحل سهم برادران تا نباشند و صاحب علم
 بود حرکت برادران کمتر بود و چون صاحب سهم شتری بود مخفی بود و جی
 حرکت برادران کمتر بود **فصل** در جی سهم الا جوه در خانه عطارد باشد

در تریج کهن متعالیه مرکب بود و چون شرفی یا با هم خن خن بود
 بود یا سهم رقابته این بود و ماه در سیم که بر لایق بود **فصل**
 و چون قرار ز صل یا بر کشته بود و شرفی متصل کرد و بر اولی که شرفی بود
 یکی ماه ز هر مرکب برادران کن بود **مفصل** و چون صاحب خانه برادران
 شرفی بود یا شرفی بود و هم طالع بود و هم بود و یا شرفی بر لایق
 بر کرد **مفصل** و چون صاحب سیم برادران در دوم بود و برادران سیم
 بود و صاحب شرفی بود و صاحب طالع یا صاحب شرفی بر لایق شرفی
 بر کرد **باب** **فصل** **فصل** **فصل** **فصل** **فصل** **فصل**
از تکیه کردن یا بر که خداوند سیم که خانه برادران است و جای یک بود و این
 بود و او را ز فرمانی بود و قرار مع بود و کنه از زدی یا بر کشته بود و از
 صاحب سیم که نفع پیدا از برادران و این نیز از زدی و ما دام نیز سیم که
 کنند یا بگیرد و چون گوئی بسیار شهادت بدالات برادران بسیار

مورد

مورد و نیز کشته یا گوئی که سیم یا دارد و در مورد ویلی که برادران
 متفق باشند و چون صاحب سیم و جای یک بود و وی از شرفی بود و این
 و جای که سیم سعادته سیم بود و این صلاح برادران بود و از یک برادران
 شرفی بود **مفصل** و چون سیم از شرفی بود بر صاحب بیت از شرفی بود
 برادران اول از یک که از شرفی است و بی بر نه **مفصل** و چون سیم برادران
 و خانه شرفی بود برادران کمتر در پناه وی ز شرفی گشته **فصل** و چون
 سیم برادران در سیم بود که خانه برادران می بود بود برادران او بر شرفی
 وی باشد و لوی ز شرفی گشته **فصل** و چون خداوند بیت المال
 و صاحب بیت از شرفی بود و در همه برادران خیال او با بیت است و این
 ز شرفی گشته و چون صاحب بیت المال می بود صاحب بیت از شرفی بود و برادران
 بسیار بی خود سیم یا سیم خانه که صاحب بیت المال می بود و قبول
 بیت از شرفی می کند و از آن علم یا بر سیم

اصطلاحات در کتب قدیم
 اصطلح در اصطلاحات قدیم بسیار برادران در
 اصطلح در اصطلاحات قدیم بسیار برادران در

باب نخست فصل در کتب معنی از برادران

چون خوانی که برانی که مکرر کدام است و کستر کدام از برادران نگاه کن که بخدا
مشکله برت اندوه اول و دوم و سیم و صاحب مشکله اول برادران بهتر
باشند و دوم برادر میان و سیم برادر بهتر کدام که حال میزند تر دارد و جایگاه
بیکو و بهتر و سهو مانا فکرم بر غیر کند و بزرگی و حال شیرین تر است برتر
برادران که از قیمت آن که کتب باشند و آنچه مخرج بود و بهر بود و قیمت
زیادگی و محسوس حکم شفا و توج و فسلکی و دودنی و فر و مایگی و اعلا علم

باب سیم فصل در کتب کردن برادران و افضلیت آن

صاحب بیت اندوه چون در روز دوم اطلاع بود برادران این سه مولود را
دارند و چون فصل در سیم بود و پنج نویسی که بود و پنجمی بود و از برادران
و ظاهر آن **مفصل** و چون در کتب ششتری و زهر در سیم باشند و مکتوب
بود از سبب برادران و از جهت ایشان از اعنما و سینه سارسد و چون اسم

برادران

برادران و دهم بود ششمی وی کند و بیار و نهمان وی باشند **مفصل**
و سیم برادران چون در رایج باشد و نهمان وی را قوت و نفرت نهند
و بوی رایج رسانند **مفصل** و چون زحل و بهرام و اوتاب به راه شیمی کنند
سفر یکدیگر برادران مولود را خصوصیت و کارزار بود **مفصل** و چون بهرام
خاتمه در پست مابعدا بود ما و ثنی از دومیان برادران به باشند و
خصوصی تمام **مفصل** چون خداوند اطلاع و قدر در بی بود که بهرام در روی
دیس و پنجمی این که **مفصل** و چون صاحب ثبات از اطلاع شرف
شود از صاحب اطلاع برادران بروی دروغ نهند **مفصل** و چون صاحب
ثبات اطلاع نور یا نیران بود و مخرج بهای نام از قبیل برادران و برزیا
رسد و رفون وی می کند **مفصل** و چون عطارد و زهره و در چهارم بود و
و بلا رسد و بر از قبیل پنجمی برادران **مفصل** در زهره او نه ثبات است
بود مخرجی سخت بود و بر از برادران و با یکدیگر نباشند و فوی سیدگان

دارند با یکدیگر متفق نباشند **باب** **تنبیه**
برادران و حکیمان و چون خداوند خاندان برادران منجس بود و در جایهای
نیک و بد هم نیز منجس بود دلیل بر آنکه برادران بود **مفصل** و چون هم برادران
منجس بود در جایهای نیک و در دوم بود و خاصه تحت الشعاع برادران
مولود بخت باشد و بود که بعضی را بر توان باز دارند و چون هم در دوم بود
و منجس بود دلیل بر جای برادران کند و حکامی تن **مفصل** و چون
هم در دوم ششم منجس بود و حکمت وی از اصل بود برادران فرود بود
و مانند بندهگان کار کند **مفصل** و چون در ششم باشد از مینما و اتمت سلیم
بود برادران مولود مثل دون کنند و در رویش باشد **مفصل** و در دوم
بود صاحب دیر اندامی بود و بجای خویش نافر بود یعنی برادران وی
باشد که کار دون کند **مفصل** و اگر هم برادران یا صاحبش در پرت
استر بود و تابه بود دلیل بر نیت برادران و بهائی **مفصل** و اگر صاحبش طالع

بصاحب

بصاحب نیت ادا شود تا نافر باشد هم سیم کند مولود و برادران شرفی
کردند از یکدیگر **مفصل** و چون هم الساده ارباب است بود و منجس بود
تا نافر ترسید یا محتاط بدین بر بختی برادران و نیا زمندی بود و امد علم
باب **تنبیه** **در عهد برادران**
و چون خواهی که عهد برادران بیانی بصاحب شلته طالع گناه کن بر مایه
زین بود یا طالع چندا کند برج بود عهد برادران بود و بری که در حیدری
بود دلیل در بود **مفصل** در زین بود از وی بری که طالع چندا کند
برج بود برادران باشد **مفصل** و اگر خاندان بران بر می باشد و
حیدری و صاحبش نیز در حیدری بود برادران وی باشد اما نه از
و بر روی **مفصل** و گناه کن بصاحب شلته خانه برادران که در قیمت است
بود و اگر بر نیت تمنا قوی اذ قاده باشد در روح و معاد برادران
بزرگ و از نافر اختلاف بود بخت بود **مفصل** و اما بفرمان گناه

چون در خانه برادران افتادی و خدا تو آن جایگاه کوچکی نرود بیاید
 در برچی زود بجای ترا از آنجا دلیل به پستی بر حال برادران از قبل بر **مصل**
 و اگر آن کوب نه نه بود و در جای مونت در برج داده دلیل بر تو بر آن
 باشد **مصل** و سخن گفتن در وقتی و در شتی کردن شادی و سو دوزیان
 و سعادت و خوشی اینان بر آن قدر که کواکب دلیل کوی بقوت و نغز
 و مالای ایشان و بسو و بسو و بی بی جای ایشان و نگاه در روی کردن و تکان
 و تبار و مال کون و بدستی برستی **باب**
در احوال برادران چون نگاه احوال بر آن کمی از چند جایگاه باید کرد و یکی
 حال مولود بر آنی در وقت ولادت بر آنی که مادرش بکنند و خوار بر آن
 و دشواری و حال پریشانی بر سرگی و دوی دید شریف تربیت نماید
 و از یک جنبه است یا چنانست مختلف است و در وقت ولادت از حال
 مادر و پدر پرسی از اینکه به و این مولود را دوست دارد یا دشمن و مولود

در این

از ایشان سعادت یا بد و اینان را صلاح بود و ولادت این فرزندان
 یا فساد و در مولود سعادت از ایشان بود بر آنی که سعادت نرود از کلام
 که کب است که از ویلیا در یا دلیل بر مولود میراث مادر و پدر بگیرد
 یا مادر و پدر میراث مولود و حال ایشان چون بود در سینه و بر **مصل**
 و حال پدر از وقت جای بیانی از چهارم و معاجزی و سهم الا و خدا و
 و زحل و آفتاب و آن که کب است الا با بود هر که و ادرالک بر جی
 بود و فو مانی و جایگی اجتماع و در مادر سنا کمی از دم و معاجزی و سهم
 الا هم و خدا و شش و تقر و زهر و بیس که این کوب که کرد آورد و باست
 شملکها و مستوی باست به لیلیا بر کار برادران و مادران و بر جای تو
 و سعادت قبول و بر جای باستان بدستی حکم کی بصلاح و بر سعادت
 و در کتلاف این بود حکم بر حال کوچکی کی تقویت و ضعف و سعادت و نحو
 در این باب شرح داده آید **باب**

زود زادن **مفضل** زادن قمر چون در او تابد باشد و در بطن بود
که در برج ماده بود ولادت زود بود تاگاه بود چون سودیاری کی
گفت **مفضل** و چون آفتاب شاه در برجهای زود مستقیم الطالع بود
در صلبه زادن یا بر برجهای ماده در مولود و اماکن دلیل زودی الطالع
بر آمدن بود **مفضل** و چون عطارد در طالع بود دلیل صلاح و زود زادن
بود **مفضل** و چون سودی طالع نما نظر باشد و تیز جایگاه توی و سبک
دلیل سلامت و زود زادن بود و چون آفتاب بر زود طالع بود
مثله خوشین بود و سود از جای نیک نما بر نه دلیل رستن و زود زادن
بود **مفضل** و اگر قمر متان در از شعاع بیرون خواهد آمد آن در طالع و
السماد دلیل سلامت و زود زادن بود **مفضل** و چون در مولود ماده زود
مقر در برج ماده باشد دلیل بهتری حال مادر کند و زود زادن **مفضل**
و چون شتری و قمر در یک برج باشد در مولود زود دلیل سلامت و

زادن

زادن بود **مفضل** و چون کنسی در برج و از دم بود زادن گنت بود
و مادر پشیمان شود و هم دشواری پند **مفضل** و چون قمر از زحل باز گشته
بود دلیل دشواری و رنج مآر بود و دشواری پند **مفضل** و چون قمر
آفتاب و خد او در طالع و در برجهای ماده باشند مجموع الطالع در مولود
یا بر جای زود مولود ماده و دلیل نجات و رنج مولود بود **مفضل** و گنت
زادن بود که زحل در یکی از او تابد بود خاصه و در طالع که زحل هر که چینی که
صفت کردیم و میتم بود نزدیک آن بود که مادر نزدیک مرگ شود تا زاید
مفضل و اگر کوی بنی میتم یا راجع و در طالع بود دلیل دشواری زادن بود
و چون قمر تا مکتب خواهد شد میان هی و اما مکتب تر زود زاده در چه
بود یا خالی بود مادر زود ولادت بسیار بود و رنج پند **مفضل** و چون
آفتاب و قمر و زهره در یک یا جدی یا دلو یا عقرب باشند مادر را کی سخت
بود **مفضل** و اگر قمر در برج بود مجموع الطالع و هر دو کنسی بوی نظر کنند

از تسبیح و یا مقابله ولادت نشواری بود و چه مرک بود و اندام با بصیرت
باب ششم **تتمه در شرف مادر و پدر**
چون کوچکی که مستولی بود بر ولایت پدران در دودنی بود یا مایل شد
در حالش بود یا ترشش یا صدفش یا جایی که ویرانتران غری بود
شرف بر گستره بزرگی قدری باشد و بهترین حالش **مفضل** و هم چنین
چون سهم مادر برین حال بود مادر را شرفی و قدری بود **مفضل** و چون
مشرقی در چهارم بود بجای خود مولود از شرف بیان بزرگان آن دهان
بود **مفضل** و چون صاحب سهم پدران در دودنی بود و مولود بود و قوی
و از نظر حکومت دور بود پدر مولود نام برده و شریف بود در آن حال
و نه چهارم در دودنی باشد حال در و پدر مولود بهتر بود **مفضل**
و در سهم پدر در یازدهم بود یا خاص سهم و یا رایع و یا نالت دلیل بود که
مادر و پدر هر دو هم وقت ششور بود **مفضل** و چون افتاد در شرف

بود و در جایهای دیگر بود از خاک پدر مولود شریف بزرگوار بود و بهتر
این بود که روز بود **مفضل** و چون نعل بمولود شرف بود یا
در خط خورشید بود یا جایگاهی که در آن زمانی بود مولود در شرف بود **مفضل**
و بهتر آن بود که کوه که شرف است داشته بر ولایت بران در حال شرف
در خانه نهان یا در شرفش در مولود ظاهر است آن بود و کوه شرف
بود از ایشان علی بود یا شرفی **مفضل** و چون مولود نام باشد خوب
اجتماع و شایع بودی گفته مادر پدر مولود شریف بود **مفضل** و چون
در تهر چهارم بود و اقیانوس بودی از مولود و زحلی و مشرفی بر مولود از
بزرگان و مولودان بود **مفضل** و چون جایگاه منظر قزوین بود
نام بزرگ داشت نام مادر را بود و چون پدر **مفضل** و چون نعل در خانه
افتاد بود و خانه مولود بود و جانشینش کنک بود دلیل که کوه بود
مولود شریف و بزرگ بود و مولود جمالی دارد و توانگر بود و در آن جمالی

و سیکمی بود در طالع ماده بود و زخم روی مولود بزرگتر و قوت تر و حسب
 در دست راست بود **تفسیر در فرمایگی**
ماده در سپهر چون آفتاب در دوازدهم بود مولود را بر سر کمر تو
 دست چپ بود **مفصل** چون کواکب قوی شهادت ادوات در آن در
 تالی مشر بود و غیب بود و روزی از پنج بنزد بر مولود کینه کسی بودی اول
 در شب کسب ای از حضرت و مبارک بود **مفصل** و چون قمر در کمر
 بود و ماه بود و ای از جایگاه چهارم طالع بود و بی بود کینه کسی از زمان
 سینه **مفصل** در کمر او نهاده قمر در برج زریالی و نه بود مادرش
 بر ستاد بود و ای از هم غمخیزه **مفصل** و همچنین آفتاب در تمام بود
 مولود بی بود و در حال هیچ منزلت ندارد **مفصل** در کمر او نه
 الیا زریالی بود از او تا در پیش سینه بود و ای از او ای سکین **مفصل**
 و چون قمر در دوازدهم بود و خانه که چون آفتاب بی ای بود مادرش بر

بود و ای از او دست بی بود و بندهگان **مفصل** و چون طالع در سینه سلطان
 نفس بود و ای از او نه اسم الیا خطاشی مشرب الیا در آب غنیمت است
 در ششم طالع بود و غنیمت است ایشان تا در دوازدهم بود و کینه کسی **مفصل**
 در کمر ای غمخیزه در سینه بود و ای چای بر بود بر مولود سینه بود و مبارک
 کینه یا سینه **مفصل** و چون ششم در بران بود و بر کینه بود **مفصل**
 و چون آفتاب مبارک است غنیمت در جای ای اساتاقه بود بر مولود سینه
 یا چاکری کینه **مفصل** و چون کینه بر وجه و جبهه یا نه باشد یا برج است
 فیسوی و مبارک بر مولود کس بود **مفصل** و چون هر دو نفس در وجه مبارک
 باشد که سینه بر زیا مبارک **مفصل** اگر آن برج خانه آفتاب بود یا برج
 که جبهه روی دوری بود و هم بر روزی بود و بر زوی و سینه بود **مفصل**
 و چون نفس در برج مادر بود یا خوب دلیل که بر خوار یا یا سینه یا چاک بود
تفسیر اختلاف جینی مادر و پدر

مکنی از پنج بونی و قوت در ای از او مبارک
 از ای اساتاقه باشد بر او مبارک ای باشد

چون آفتاب در ماه ابراهیم یا استقبال باشد متصل به نسبت از جایهای ایشان
 ساقطه باشد یا در فرج ایشان مادر و پدر از یک جنس نباشند در ایشان رجب
 و شب نوبه **مفصل** بین آفتاب و ماه در رجب مغتلب بود و حکومت
 در این که هر دو از یک جنس نباشند و نیز از یک زمین و ظاهر که چون آفتاب
 در برج مغتلب بود حکومت بهی افزون مادر و آفتاب یکدیگر مغتلب باشند
 مادر و پدر از یک جنس نباشند **مفصل** و چون قدر در برجی بود و آفتاب در جای
 دیگر و در این اختلاف بود و آن که نزدیک است به آفتاب از اول علم
باب ششم که مادر و پدر معلوم در حکومت
و از شرط پانزدهم چون بمولد روز آفتاب در صاحب هم بود قدر معلوم بود
 شب و روز وصل و هر دو یکی ایشان نام از پاره و سعدان ساقطه بود
 سخی و در میان جنگ و ساز سخی بود **مفصل** و چون اسم مادران در بران در اول علم
 باشد هر دو این معلوم در پیش دارند **مفصل** و اگر صاحب طالع صاحب

از هیچ نام از بود یا آفتاب بر روزی وصل شب یا هم آفتاب از مقابل مولود و پدر
 و سخی که در سینه زنیان گفته و مخالف بدنه **مفصل** اگر آن نظر نکرده و در
 یا سهم لاهم و سخی مادر بود **مفصل** و اگر آفتاب در آسمانی بود خاصه در
 الاصل و هر هم پیشان خاک گشته از مقابله بود و در آسمان داره **مفصل**
 و چون زصل بیشتر از خاک گشته از مقابله دین نامی کردن هر دو بود بافرزنده
 زنیان گشته بودی و در بیتان و نیز ایشان از وی در غی باشند و طایفه
 و باشد که یکی یکی را مقبول کنند و چون آفتاب در آسمان است در جای
 بود از خاک بمولد روز و حکومت کرده بود یکی بصحت یا تعالیه تا در سخی
 و سخی هر دو بود بافرزنده **مفصل** و چون زصل بیشتر با مادر و یا بیشتر
 بر زصل از زبر سلسله است مادر و فرزند باشند یا بکنند و چون کوی کوی
 پدران و مادران است بر لیلی مولود و نیز گفته یا صاحب طالع چون در چاند
 شهادت بود و صورت نظر ترسیع یا بمقابله دلیل عدل او که کنش بود که آن که

دلیل بود از مادر و پدر باین فرزند **مفضل** و چون اقیاب در خانه جوانان
 و این کوکب که او را خداوند است بود محرق گشته باین فرزند را کشته **مفضل**
 و در این کوکب که در گذارده آنده ضریف باشد از دلیل دل مادر و پدر از مولود بزرگ
مفضل و چون زحل باشد دلیل مولود ضریف از لیسان فرزند بود
 شود بنوبت از مادر و پدر و اگر بخلاف این بود از اتعاق و مستسبل و غیر
 شقی معانی حکم با یکدیگر با اتعاق مادر و پدر و فرزند و دوستی و یکسانی
 ایشان **باب سادست فرزند بیاد و دیگر**
 چون نه روز در دم باشد در آن برج خانه اقیاب بود مولود بحال پر است
 هر خانه نام بود مال از قریب مادر یا پدر و یا از نامی است مادر چون خالی خانه
 و حیوان **مفضل** و چون شرفی ستان اقیاب بود از مهر مال یا بی
 و سعادت و شرف از ایشان بهتر کرد و چون زحل در جای یک بود و قوی
 و کرامتی دارد از ضرافه شمس مولود در حقی بزرگ بود از پدر مالی یا تنه از

بست می افتد **مفضل** و بهتر کند مولود که در جای یک بود و چون زحل را
 فرقی بود بنظرش با اقیاب بود سعادت یا بد و جزا بست است او در دهانش
 بزرگ کرد و در چشم تر از مادر و پدر بود **مفضل** و چون کوکب کیهان است
 بر صورت بود برین کوکب بشود که دلیل مولود بود از نوبت الکا مال مادر و پدر
 همه او را باشد **مفضل** و چون کوکب کیهان است بران با وی است یا صاحب
 خانه در آن یا اقیاب هر کدام که بود ازین کوکب دلیل مال شود یا صاحب
 المال یا کوکب کیهان در بعضی روز مالی بود و در بیت المال از چشم طالع با هر روز
 برایش بودی رسد و خواسته ایشان او را بود **مفضل** و اگر صاحب
 المال طالع یا دلیل مال صاحب بیت الکا باشد مادر و پدر و نوبت فرزند
 بگریزه و مستولی کرده **باب قضا سلاک بردن**
خواست پر چون ظالمی عشریه اقیاب در او از دم افتد مولود
 مال هر دو بنا گشته در نیالی ایشان گشته **مفضل** و چون مختار در وقت تمام

باشند مال ایشان تلف کند و چون آفتاب در دوازدهم بود و کوشی بوی آن بود
خوشه ماوراء بحر ببلک بر **مفصل** و چون در دهم از آفتاب کسی
دلیل کند که مال ایشان بزبان آرد **مفصل** و چون زحل نظر کند بر زخم
عال بر ببلک بر و در ریشی که در مادرش بخانه حرکت **مفصل** و چون
زحل متارن شود با آفتاب بل مادر بر مولود شود و آن نیز که در دست مولود
بود شود **مفصل** و چون آفتاب بلخ بر بوقر بر پیشانی ظاهر شود از ریح
بود که خوشه ماوراء بحر مولود شود و اوام دارد و در ریشی که **مفصل** و چون
آفتاب ششم بود یا در دوازدهم در بزم پیشان مانده بود و بال ایشان بزبان
آرد و نقصانی در ریشی بود که آید **مفصل** و چون بجای آفتاب
ماه بود مال مادر ضا و برود **باب تب صلاح**
حال مادر بر مولود چون صاحب ریح قوی باشد مولود بجای پسندیده
از فلک سهم الارث خواهد شد هم چنین باصلاح قوت بود دلیل صلاح مادر

کنند

کنند سعادت ایشان بود **مفصل** و چون در پنج زود زخم کالی هر دو
خوش بود **مفصل** و چون آفتاب بیشتر بود باجماع با بیکت و سستی
آن نیز بود که مولود و قوی تر از زنده را و دلیل بیکت بود بر نیکی و نواکری
مفصل و چون زحل بمولد شرب در وسط السماء بود یا چایک و سلامت او یک
جایهای بیکت سر زنده این مولود را سعادت و قوتی بود **مفصل**
و چون سهم بران قوی باشد از کهنایری دلیل صلاح حال بر مولود است
مفصل و چون صاحب خوار و آفتاب و تری بود پدر اسفندی بود
و تری بزرگ پیش پادشاهان و کاشی بزرگ شود و چون زحل در کیمیت
آفتاب بود مادر بر مولود خیری بیشتر و بهتر آن بود که در برج بود در روز
مقبول از خدا و نه خانه خویش **مفصل** و چون هر کس از زحل مانده بود
و شمال قوت در وسط السماء بود با نهر و بهم دلیل حال مادر مولود که سعادت
وی **مفصل** و چون کوهی که در سعادت کوه کبک و دران دانه بجای قوی بود

وسلامت دلیل سکنی دارد کند **سبب بهترین حال**
 و در مملو و در این **چون** ارباب مملو و آفتاب و ماه در کشتی بونه یاری
 به او در ماسا قضا افریسان و کوشس ناپا باشد و شاه ایشان دلیل در کشتی
 فرزند و مادر و پدر بود **فصل** و چون کشتی در دریا نرسد و در راه آفتاب و ماه
 از کیفیت و تاریخ و ایام تا بدلیل آن کند که مادر و پدر را حال بد بود **فصل**
 و چون آفتاب و ماه در کشتی بود و کشتی بوی ناپا به مملو و در کشتی بود **فصل**
 و چون کشتی با آفتاب ناپا بود و روز بود و در کشتی بود بوی ناپا باشد
 و در کشتی با آفتاب ناپا بود و در کشتی بود **فصل** و چون کشتی
 بوی آفتاب ناپا بود و در کشتی بود و چون کشتی ناپا بود و در کشتی بود
 و بلا پیش **فصل** و چون آفتاب ناپا بود و در کشتی بود و ایام تا بدلیل آن
 بود که کشتی با دلیل در کشتی بود **فصل** و چون کشتی با دلیل
 آفتاب بود و در کشتی بود که ولادت بر روز بود دلیل تا بی حال بد بود

و چون در سابع از آفتاب کشتی بوی ناپا بود و در کشتی بود و ایام تا بدلیل آن
 بیماری و صیبت کشته **فصل** و چون کشتی در دریا نرسد و در راه آفتاب و ماه
 با کشتی با آفتاب ناپا باشد دلیل که حال مادر و پدر سکنی بود سبب تر شود
 چنانکه در کشتی بود **فصل** و چون در کشتی بود که در کشتی بود دلیل
 بر حالی بد بود و در کشتی **فصل** و چون کشتی در کشتی بود که در کشتی
 ماه است دلیل ناپا کار با بود و در کشتی بود که در کشتی بود
 ماه بود و در کشتی بود و در کشتی **فصل** و چون کشتی در کشتی
 بود این هر دو دلیل بود که صاحب کشتی را در کشتی بود و در کشتی
 و چون کشتی در کشتی بود که در کشتی بود و در کشتی بود
 مملو تر پیش و چون آفتاب در کشتی بود و در کشتی بود و در کشتی بود
 بود کشتی بوی ناپا باشد از تاریخ ایام تا بدلیل آن سیم از و تا بی
 مملو را بیماری کشته بود **فصل** و چون کشتی در کشتی بود که در کشتی

و پدر بود بر ملت تخت و زبان تین و کجاست شدن **مفصل** در اثر قاضی
التور بود و زحل در تری بود از آتاد و مخفی تحت شعاع بود دلیل کدکثر
بسیار آفتاب و بیماری بسیار **مفصل** در چون قمر معادن مریخ بود قاضی
عالم فرزند زغال بنام بود و بیماری **مفصل** در چون زحل بالای آفتاب بود
دری در تیره منزه بود بر مولود چهار کرد و یاد دیوانه شود و ترس ترسند کرد
عاب **تقد** **هلاک شدن** **مادر و پدر**
در چون آفتاب زحل و مریخ و عطارد در چهارم بود پدر فرزند زود پدر در اولی
ولادت مولود بنامه **مفصل** در چون خدایا و نه نسبت الایا در نام بود
و کهنه ابوی نام پدر را پس مریخی بود و چون بهرام در در تیره بود یا در دوم و نه
پدر فرزند را بنامه **مفصل** در چون آفتاب در باره شگفتی های
از آتاد بود و مخفی بود به از زنی بود **مفصل** در چون بهرام در خانه آفتاب
بود موت الحیا باشد بر ترش را و چون آفتاب باشد بر ترش را نظر کم بود چون

بهرام وقت ولادت نجات بود دلیل مرکب و هلاک بود و چون در دکن
بجای اجتماع و امتلا نام بود و کهنه نام نوزاد شد دلیل شرک و هلاک مادر بود
بود **مفصل** در نظر باقی باقی بود مرکب بود در نظر باقی باقی بود مرکب بود
مفصل در چون بهرام و زحل در خانه بهرام بود و نوزاد بنام نوزاد اول
مرکب مادر مولود بود و دلیل معلوم با بر روی که سبک کشید **مفصل** در چون صاحب
سهم بهرام بطالع بود بجای اسم نظر کشید و مخفی بود پدر مولود بنامت
پدر و چون سهم الایا با بر جای بود و در کسب شعاع آفتاب بود یا در کسب کهنه
یا در زنی بنام و تران بود که در سهم کهنه بود دلیل مرکب نقصان عمر
بهرام بود **مفصل** در چون صاحب بیت الایا صاحب زمین متعجل کرد
از ترس به آفتاب ماه و حجابی به بهر وسایق باشد دلیل مرکب در پانچ
در چون مریخ کهنه نام بود ولادت روز و نوزاد نوزاد کند مادر پدر ترش تر
مفصل در چون قمر در زنب بود و غریبا مادر بود مولود پدر **مفصل** در چون

تقریباً در یک ماه بود و بهرام ننگه بود و مادر و سایر پدر و چون در همان
 بود و تا قس نوزاد بود و در جای که می بود و در لیکنی بود که بخار و در مری و در
 و چهار ماه و مادر پیش از آنکه در وقت ننگه که به هم برده هم مادر هر کدام از
 کتبا بر روی کتبا مستوی کرده بودی نخست بجز پیش از دیگر **فصل** و چون
 خداوند سهم الا با در وسط التما بود و خدا و در سهم مادران و در وقت اول جن
 بود مادرش پیش از پدر بود **فصل** و چون آفتاب جامع زحل بود و در
 درجه پیش از مادر بود و اگر باشد بجای آفتاب در پیش از پدر بود
 و چون کوبی که دلیل پدران است محسوس بود زحل یا بهرام از ترنج
 مقابل پدر بود پیش از مادر **فصل** و چون کوبی که دلیل مادران بود برین
 حال بود مادر پیش از پدر بود **باب قدرتی التیسیر**
 و با نسیخ رفتن و دلیل نسیخ کنونی و با موت و ترنج و مقابل هر کدام از این
 که در آن است مستعمل شود پیش از آن دیگر صاحب آن دلیل بجز **فصل** و ابواب

شع

شاعر پیش از آنکه در وقت نسیخ رفتن و با موت و ترنج و مقابل هر کدام از این
 که در آن است مستعمل شود پیش از آن دیگر صاحب آن دلیل بجز **فصل** و ابواب
 کوفت مولد بودی است و در وقت نسیخ رفتن و با موت و ترنج و مقابل هر کدام از این
 که در آن است مستعمل شود پیش از آن دیگر صاحب آن دلیل بجز **فصل** و ابواب
 مرگ است این در وقت نسیخ رفتن و با موت و ترنج و مقابل هر کدام از این
 که در آن است مستعمل شود پیش از آن دیگر صاحب آن دلیل بجز **فصل** و ابواب
 زکات است که نسیخ رفتن و با موت و ترنج و مقابل هر کدام از این
 که در آن است مستعمل شود پیش از آن دیگر صاحب آن دلیل بجز **فصل** و ابواب
 این هر چهار سال است تا بعد از آن سال که این ولادت بود که چون
 جوانی از کجا میگوید گفت که او که هم سهم الا با در مقابل هر یک بود و میان
 ایشان در هر یک بود که در آن خیر او هم در میان هر یک است
 و خداوند هر یک سال است و میان وی و میان هر یک در هر یک بود که
 این مولود در سال ولادت این مولود در وقت این نسیخ رفتن و با موت
 باشد این در وقت نسیخ رفتن و با موت و ترنج و مقابل هر کدام از این
 که در آن است مستعمل شود پیش از آن دیگر صاحب آن دلیل بجز **فصل** و ابواب
 که من نه بگویم بر پدر و هم وی بر زاده من است پس هر چهار سال

پروکتست است که معجب چنانکه میگوید **فصل** عرض جان طری لایم
 حال پیر از رابع نگاه کنی احادیثی که در او است و کتاب در فصل فایده
 برین جایگاه نگاه کنی گوئی که در چهارم بود و دلیل بر کردی پس نظر بر دلیل
 کردی تا به آنجا که بر پیر دلیل است از راز غری و گوئی که تا می چنانکه پیش ازین
 گفته شد **فصل** و غیره در این اسم با یکدیگر در هر وقت آفتاب درجه
 فاجه پیران هر کدام بسوی آن تیر بودی نهی سده یک فصل در گذشت
 عمر بر قدر سالهاش چنانکه دلیل کردی بر آن **فصل** و صورت حال
 پیران ستوانی در دست سال سال از اسم پیران و آنتاس تا بجای که آنتاس
 و سده تا پیشی بجای ضد او نه سال و یکوی در بر او آنچه و را بود از تربت در
 دستوری آفتاب که در روزی و شب دستوری فصل از آفتاب فاصده
 و چون دستوری محتاج بود که با اصلاح آن بر پر را قدری بزرگ بود و شرفی
 و یکوی بساید و گوئی در حال پیر از رابع ششم اول و دوم و سوم آفتاب بر روز

از رابع

از رابع ثنات فصل برین مثال از رابع **فصل** و گوئی مولود
 حلال زاده نیست و پدر بوی تحت بود چون آفتاب بر زنباد بود از رابع
 تر سبب باقیات تا به تقابل در شب از فصل **فصل** اما سبب از رابع تا آن گفته
 چون صاحب بیت الایمانیت لایانرا گفته و آفتاب با قدر او را خانه شش
 و صاحب اسم بر اسم و صاحب اسم با آفتاب بود نه از پدر بود
 که کسی نظر کند با آنکه لازم زاده است **سبب تو نگاه**
کردن بکار را در نگاه کن تو زهره و اسم لام در صفت و وسط
 اسم و گوئی که برین جایگاهها بوده و دلیل دارد است پس نگاه کن آنکه در یک
 از تیر و آنچه زیادت گفته و نقصان برین جمله که شرح کردیم از سده
 مولود پس کمال مادر نگاه کن و اندازه دهی از دستوری که که شبانه ماه
 و اندازه مادر شبانه دستور زهره از تیر نگاه کن از سبب مادر و زمان
 آنکه کسی که زهره و میلاد بود و مادر او تا جایگاه که سبب تیر که برین

تجربین کند بنشیند **فصل** در ذکر موسم الامم و جای میلاد ایشان
و جای که با آنجا میآید سیر ما در آنجا بود که بر سر نفس دلی
نیت بود هر که مکان بود و هر که **فصل** در سیر السما بر بی را
سال تا آسمان بر بی کسی سیر آنچه میگوید در چند سیر تا از زمین اندر رود
وی زود تیر و چنانکه در ویست که است بس میزان جلال مادراز
از طب مثلثت قمر شب و زوال و لیل که از وی است بس میزان جلال
اول و دوم و سوم **فصل** در سیر از سر که در وفور ای از
فنا و نامش از بود و در شب و نامش هم که در و در شب چنان این است
شود دلیل که عبارت **سیر** **فصل** **قزیران**
یکی در روی سوس و یکی بطیلموس است **فصل** بطیلموس که قمر است کمال
پیران نگاه با یک کردن بمیلاد در روز از آفتاب صاحبی و زحل و صاحبی
و وسط السما صاحب وی استگاه از چهارم و صاحبی پس نگاه کند بخت

نایما

چای که دلی نظر بود که با نازده عمر بران از وی توان دستنق و سیر این جای
باید کردن هر چه جای سیر برادر و سیر این بود که روز از آفتاب نگاه کند که
در حال بود یا در وقت با وسط السما یا غم یا غم و در نگاه نوی کی از چنانکه
که شکر کی می از نوزمان نگاه کند از آفتاب درین جای بود و زحل در یکی ازین
نیم جای و متابعت آن در زمین چنانکه یکی بوی نظر دارد با نازده تیر شمع
کند و سیر با سیر وسط السما تا با جانی که دلی کند یا سیر در هر دو درین
چنانکه هر دو سیر از در وسط السما کی از سالها که دلی کند سیر در سالها
از زدی که می بود در هر هم چنان بود آن سال هلاک پدید آید و شب از زحل
است که کی کرد و یک ازین هشت جای بود و آن طالع است و وسط السما غم
و غم که پیش از غم باشد سیر در آفتاب کی اگر آفتاب سیر است
شود و حات خانه پیران سیر کن ازین چهار سیر کن که نظر کند نظر کند سیر
قیاس کن آنچه بر آید از سالها از جمله سالها یا سالها سیر که چنان بود

تا نزدیکی آن مولود طهرمان سال پیمزد **فصل** و اما تعالیت در روز
در کار بردن کی گوید بر روز از آفتاب نگاه یا بید کرد و شب از فصل به هم
برمان و صاحبش بر روز است از آفتاب کی اگر در وقت باشد یا مایل بود
و یکی ازین چهاره بوی نظر شود آفتاب میسلاج بود که تیره بردارند
کمی و آن کو که بوی نظر کند که خدا بود که دلیل است اما می بود **فصل**
هر که آفتاب مایل باشد بر فصل نگاه کنی اگر در وقت بود یا مایل بود و ازین
چهار یکی نظر بوی کند فصل میسلاج بود و در وی تا جانی قطع سیر کی و دلیل
کسی بر است اما می نظر سیر بر فصل ساقط بود به هم آرا با نگاه کنی اگر در وقت
یا مایل بود باشد و ازین چهار یکی بوی نظر بود از سیم تا بجای یکا قطع تیره
کن زیرا که سیم میسلاج بود و نگاه که خدا بود که س که از وی توان است
سیم تیره مایل بود بر جاست خانه بردان نگاه کنی ازین چهار یکی نظر کند
در جات بردان طالع بود تیره کن تا بجای یکا و کونس و آن کو که یک قطع کند

و کند

و آن که ناظر بود که خدا بود که دلیل است اما کند از شب تیره از فصل کی پس
تا تمام سیر به هم بردان پس خانه بردان **فصل** تا ما در روز باشد
استه از هر یکی و سیر و سیم الامه و شب تیره ایتر کنی بفرز
این سیم الامه برین مثال گفته آمد در باب بدر **فصل** و چون در
حال بدر نگاه کردی از چهارم مادر از وسط آسمان نگاه باید کرد و اما
بطلیموس بر روز باشد نگاه کردی از هر دو و قرص او نه آن این بود
و اگر چه تیره بوی ازین میان که خدا کردی که صاحب است اما بود **فصل**
و شب تیره سیر کردی و بر روز از هر دو احاطه و چون آفتاب
میسلاج بود در حال دید دلیل بر بود و مو و لید عمه از آنجا بود **فصل**
و گفته است که بیشتر آن بود که مولود و پدرش در یکی وقت تیره **فصل**
و چون مولود را نگاه کنند بود و درین حال که تیره میسلاج بود و هر مولود
و مادر از قرص توان در است و حاضر هر که تیره نگاه حال بود **فصل**

و بر آنکه دلیل بر برگشتن و پندار کردن در پیشتر مولود سالهای کوچک
بود **مفصل** و باشد که مولود و ای بود که دلیل سالهای میانگین کند
و چون راجع بود و وی در دوزخ بود و سیم در دوزخ از عقاب کس کند
بود و یا نیز در زمین که دلیل سالهای کوچک بود و باشد که یکا هر سیک سالها
کوچک **مفصل** و در میان و نیز بود راجع سیک سالهای میانگین یکا بود
مفصل و در ساقها بود و راجع سیک سالهای میانگین کند و در راجع
اثری کند یا نوحی از سالها یکا هم نقل کنی بود در کوچک و در راجع
بود و نیز در فقر قیام در ساختن و ولادت **مفصل** و در اول و بیست در
بر سر سالی فقر گفته است که گناه کنی از چهارم و در شش ماه اول
در صل و اتفاق پس بر آن که تیز بر آن که نام است و بر آنکه از وی سخن گوئی
که ضعیف بود و در قوی حال بر آن جان بود **مفصل** و صل مادر
برانی از سیم الام و نیز در فقر و عاشرین سالی که تیز که نام است بر آن

همه از نوزده حال وی نبوت و صفت کن کوی چنان بود حال او در اول و بیست
خبرهای طراز بود که پیش از آن سالها طراز بود و نیز در سیم و در میان
چندان میکرد که در ایستادگی گفته است صاحبخانه از پنج حکم و در صاحبخانه را
چهار صاحب هر صاحب خانه را در و صاحب خانه را بی بی گناه
درین دلیل کرد و در صاحبخانه ای چهارم و در سیم هم در زحل و در سیم
در هر یکی ماهی را در چنان که شرح کردیم هر صاحب خانه را بیشتر بود
و گناه است و نمائی بود درین باب که در آن نیکو کند و نیز در آن که در آن
بر آن تحقیق **و سبب قسح مولود فرزندان**
بر آن که مولود فرزندان مولود عدلان باز شود و این دلیل که ایشان
در مولود فرزندان بود در آن دولت تر از آنست که در مولود فرزندان
بود در دولت تر از آن است که در مولود خودی ایشان و از آن است که
دولت فرزندان بخش بود و در مولود ساقط بود شیعی و پیش ایشان پیش

بجز بود پس دلیل مولود زنده آن که بی بسا باشد هم آن بود که دلیل
مولود بر کشته و اگر کسی را سعادتی دلیل کند در مولود فرست این سعادتی از آن
بود و آن تبر بود که قریب بی جزا تیر بر پیش پا تا بود پیش ایشان آن
و رشادت که نسبت نیست **مصل** و همچنین مولود بر مولود طاعت با آن
مولود طاعت مولود چنان بر سواد که علم اول بود بر صورت مولود و از آن
دی و شکل می و هیات می و در آید آن در کمال مولود از جهت جای نظر
از چشم و در حدی می و هم مولود نه چنان است و شتر می و در بدین است که
و علی روز زهره و کوبی که در خانه فرزند بود و چون فرزندی که حال مولود و
فرزند است بر جای کوبی را نگاه کن که طایفه در برین همه که کلب کوبی طایفه
که در جابجای مصل است و کوبی که او را نسبت به شادانی بزرگ بود و طالع
باشد هم باید کردن که مولود از فرزند بود و در کمال ایشان باشد بقوت
و ضرف و صلاح و وفادار باشد و نیز از آن بر آن حال که بی باید

کنتن بر موصی قوت که بی مفض و صلاح و فساد و سادتی که نسبت و
چون شتر می و زهره و علی و در کت و توی باشد در مولود بی بود
تا زنده آن باشد و ایشان را بسیار زنده و چون در حال شتر می و از آن بود
از کیفیت مولود و از زنده آن بود و چون در حال شتر می و از آن بود
و شتر می و کوبی که از کت می بری بود مولود را بعد از آن از زنده بسیار باشد
چون در کت شتر می اول و دوم هر دو توی است و در آن توی بود
در حال توی زنده آن و چون در حال در وسط است باشد مولود را
زنده آن است که در اول از ایشان فرمی و کراتی بود **مصل** و چون در
برج خاص مولود طالع و سادتی مولود باشد و توی حال مولود و از آن
باشد بسیار و چون شتر می در و طالع بود و هر دو در سادتی مولود و از آن
باشد و بالایشان در کت می که در اول زنده توی و سادتی بود **مصل**
و چون در سادتی بسیار زنده بود و کوبی همه در بود و دلیل از زنده آن

و چون شترتی از هر دو عطار دلیل کند که در از فرزند آن بود **مفضل** و چون
 شترتی در طالع بود عطار در درون سبب و در از فرزند آن یکت باشد که چشم درای
 بنشینان بر کوشش شود **مفضل** و چون ستم اول در در قوی بود لادان در کوشش
 نیک و سبب در بود از طالع خود در از فرزند بسیار بود **مفضل** و چون در کوشش
 خاصست و عطار در شترتی در ستم صاحب خانه در وقت باشد که در در پیشان
 نماز خواند و عطار در سبب در کوشش در طالع بود و در کوشش و کوشش
 نماز خواند و کوشش از وی فرزندش بسیار بود و در پیشان فرم بود **مفضل**
 و چون در دلیل با کبر و در ستم طالع اندر طالع باشد در در ستم طالع در خانه
 او چند مولود را بخواند از فرزند آن بود **مفضل** و چون در در و از در ایام ستم
 یا ستم بود در کوشش بود **مفضل** و چون کوشش ستم از آن در کوشش
 مؤمنش بود و در سبب در کوشش بود و در کوشش بود **مفضل**
 و در کوشش باشد که در دلیل قوی تر حکم بر آن باید کرد و دلیل اول

باب سبب قضا حکم کردن بر کوشش و عطار
 چون شترتی از عطار طالع بود مولود را از فرزند بنود و اگر بود اندک بود **مفضل**
 و چون از آن بر عطار طالع بود فرزندش کم بود **مفضل** و چون صاحب
 اول در بر کوشش یا بر کوشش اندک فرزند بود و ستم طالع بود در میان سبب
 مولود عطار بود و اگر کوشش بود **مفضل** و چون زهره با اصل بود فرزندش
 نبود و یا اندک بود **مفضل** و چون شترتی در طالع از ستم نماز خواند یا خانه
 در کوشش یا ستم بود و در کوشش مولود اندک فرزند بود و ستم طالع بود
 کوشش در شترتی یا کوشش **مفضل** و چون در طالع طالع نخی بود در کوشش
 فاسد بود در میان سبب در از عطار و یا ستم طالع یا عطار و یا ستم طالع
 فرزند کم بود و یا عطار بنود و چون در کوشش یا ستم طالع بود فرزندش نبود
 و یا اندک بود **مفضل** و چون ستم طالع طالع زحل بود در کوشش
 فرزندش نبود و یا اندک بود **مفضل** و چون زحل زهره نماز خواند یا خانه

مطلوبه

البته فرزندش نبود نش بر بر بود **فصل** در آن اقباب برنج
کم فرزند باقیم مولود از زن ناماد و یالم بود **فصل** در چون شتری
زنده و عطار در خانه با بر باشد و کنما با لای ایشان بود مولود از زن
کم بود با نش که بر و در آن کس شتر و چون قدر از نه بیت مولود درج
دوم بود از تو تا کنست بوی از و سواد و بوی با قلا فرزندش خود بود
میکرد چون فصل و طالع بود زن در در شتری بوی از کنده فرزند
کم بود با نش که از زنش نبود **فصل** در چون هم الولد در شتر ما در و از تو
طالع باشد از زنش بود **فصل** در چون فصل با سیم الولد در یکی از
فرزندش نبود **فصل** در جمع معرفت همه فرزندان
در نو بیس کفایت در کتاب سیم که کم بود و صاحب طالع از هر دو
در یک صیغه باشد از ایشان شماره طالع چند که بر جهان بود در جهان اندازه
فرز بود و اندر سید کفایت که سیم الولد که یکی بوده و صاحب

کما بود

کما بود بر کر اجابا کما ه ضا و نشش تا بوی چند آن رج که میان ایشان
باشد میان عدد فرزند بود **فصل** در یکی گفت که چون خوی که بی
عدد فرزند آن که کن کما که که نظر کنه نجایه فرزند آن بعد از آن که کما
فرزندش بود و آنچه میان هر دو بود از هر دو جسمین هر یکی را در هر یک
از کما که در برج ز بود و قسم ز در عدد از آن با بر بر آن از هر دو
جسمین هر یکی را در هر یک و آنچه در برج ماده بود در عدد ماده با بر بر آن
باب در معرفت فرزندان و اوقات
فرزند چون قسمت شتری را بود با شیخ و ایتها روی تا با جا کما ه از
اندر از هر دو رج اتصال ای شتری ایتها بود می بود از تو تا با اتصال
قسمت ایصال با شیخ شتری بود ای شتری را ایتها سیم الولد بود با ایتها سیم
الولد نجاس طالع بود با طالع با ایتها شتری بود و لیل کما فرزند آن
اندر آن سال **باب** در معرفت فرزند

زحل که کن کار کند از اولید روز زهره از تلیکیت مولود ما غمی بود بزنده
فصل و چون مشتری زهره ناپا بود از تلیکیت مولود در از می بود بزنده
فصل و چون مشتری در وسط سما مستقیم البر بود در از می بود بزنده و چون
و سعادت یا به از زنده ان **فصل** و چون زهره در طالع بود مشتری
منزله بود از زنده ان بود که بان خرم بود و جاک بود **فصل** و چون
سهم فرزند در طالع بود و صاحبش نیک است در بود و مولود مولود از زنده ان
بود یا در و ایشان را با می و تیشان سعادت یا به در احوال بال صواب
سبب قیوم حجتی مولود بعینه زنده
چون زحل در مذهب بود و میخ از تلیکیت بوی او بود مولود در حال به بود بزنده
و انمولیک بود سبب زنده **فصل** و چون زحل در رتبه منزه بود و سبب
مولود را به خرم بود و غنی و زیانی او بلا پسند **فصل** و چون زحل در طالع
زهره بود مولود بزنده انهمه ایکن بود و صاحبش نیک است در زیانی

نورانی

چون میخ در رتبه منزه بود صاحبش خرم بود بوی او بود برین سبب زنده انهمه ایکن
رسد و کسیت **فصل** و چون زحل در طالع بود در رتبه منزه بود سبب نیک است
بوی او بود و ساقه از روی و بر بار بان و فر زنده ان طالعش غنی بود **فصل**
و چون زهره در طالع بود و زحل در منزه یک یک بود و چون سهم الولد با جماع
نیز و یا که سبب زنده بود بوی او در طالع با می نیک بود و زنده ان نیک است
از جای پسند که پسند یا با که نیک است سبب سبب زنده **فصل**
و چون سهم الولد در طالع بود مولود از فر زنده ان جماع پسند **فصل** و چون
سهم الولد در طالع بود و زنده انش با می و نیک است از زیانی **فصل**
و چون صاحبش نیک است در مولود خرم بود و صاحب از دم در طالع مولود را زیانی
رسد از زنده ان **فصل** و چون خداوند معانی شکر در طالع بود و سبب
در دم از زنده ان دیگر از سبب در زنده ان بود و پرورد **فصل** و چون خداوند
خاتم صاحبش نیک است در دم بود و خداوند در دم در طالع مولود زنده ان را

پرورد **مفصل** و چون عطار در زهره در چهارم طالع بوند و آن برج خانه شترتی
 بود یا شترتی معلوم نظر نه گمان را پرورد یا دایمی است و اعداد هم با بصورت
باب سیم **تعدد سموات** **سموات** **میرزا**
 چون شترتی در طالع بود یا بی شترتی هم بود معلوم از فرزندان که
 در ساد بزرگ **مفصل** و چون سم الولد در طالع بود و در ساد بود یا پرورد
 و پرورد و از وی یکی باشد **مفصل** و چون صاحب سم الولد در ساد بود
 و سم بود و طفلی داد فرزندی از بیله پادشاهان و ویلان و شترتیان بود
 در ولایت **مفصل** و بهتر آن بود که صاحب سم از کوه شترتی باشد
 و چون سم الولد در ساد بود و سم بود و فرزندان معلوم از فرزندان که
 بود و شترتی سم **مفصل** و چون سم الولد در چهارم بود و سم بود
 و کوهی از وی ساد نظر نه گمان معلوم در ساد شترتیان و بیله پادشاهان
مفصل و چون سم الولد در ساد بود و شترتی و زهره بود یا از نوید

از شترتی

فرزند شترتی را نامی بود و ساد و آن **مفصل** و چون در ساد باشد
 فرزند معلوم در ساد گمانی از ساد به چهار پادشاهان کند و یکبار یا از شترتی
 و چون سم الولد در ساد باشد فرزند پرورد و بیله پادشاهان را ساد و شترتیان گمان کند
 فرزند بود **مفصل** و چون سم الولد در ساد بود و سم بود و شترتیان یکی از شترتیان
 فرزند آن باشد از لعل خردین و در ساد و بیله پادشاهان باشد **مفصل** و اگر این
 کوکب شترتیان در ساد باشد فرزند پرورد و بیله پادشاهان شترتیان
 یا پرورد و طفلی بود در ساد که در وی بود و سم بود و قوی بود و ساد ساد
 از وی فرزند معلوم و قدری دماغی بود **مفصل** و چون دلیل فرزند در ساد
 یکی بود از طالع و صاحب طالع سم بود و ساد که دلیل الولد و ساد شترتی
 فرزند آن شترتی بود **مفصل** و اگر صاحب طالع بالای بیله پادشاهان بود
 آن بود که شترتی تر بود از فرزندان **مفصل** و کوهی که بیله پادشاهان در ساد
 هر کدام که قوی تر بود با ساد و ساد بود و کوهی که بیله پادشاهان در ساد

وقوت وینکی **باب سبب تقه نامانی در محاققت فرزند بود**
 و چون بیخ از نبرد باقی باشد یا بری نماند باشد تا زمان و تلقی بود و چون بیخ
 در طالع بود و قدر جزعی بود از فرزند آن باشد تا جاهل نماید آن **فصل**
 و چون شتری در طالع باشد و بیخ در طالع و در هر دو طالع بود و در
 از نذر آن نماند بود **فصل** و چون سهم الولد در طالع بود و در
 دشمنی فرزند است از نذر مولود در شواری و دل آغی و بیخ بود در چنان
فصل و چون صاحب سهم این علم نمی بود از نذر آن
 باغم و از نذر باشد و در شواری و نسیه و در آن **فصل** و چون
 سهم الولد بیخ ششم بود و نخوس بود پیرا از نذر آن باشد که در ایشان
 نکار بود و در کوشش بود **فصل** و چون سهم الولد در طالع باشد و در
 نکس بری بود و ششالی خود مولود را از نذر آن نماند و تلقی باشد
 و یکبار **فصل** و در صاحب سهم نخوس بود و علی سیدگان خود را یکبار

ایشان را **فصل** و چون سهم الولد بیخ یا نذر هم بود مولود را
 فرزند آن بود و بیخ بود یا یکبار **فصل** و در کوشش و نذر آن رسید بود
 دست بر او نشاند و در طالع باشد **فصل** و چون صاحب سهم
 سهم الولد در طالع بود و بیخ در طالع و در هر دو طالع بود و در
 مستور نامانی **فصل** و چون نزل و نذر هم بود و نذر بود از نذر آن
 از نذر آن نماند بود و در شواری و دل آغی و بیخ بود در چنان
 بود و نخوس از نذر رسید و بیخ بود و بیخ که بیخ فرزند آن مولود بود و در
 بود **باب سبب تقه و در ک فرزند آن مولود**
 نزل و بیخ و چون در طالع باشد یا نذر است از نذر بیخ یا صاحب فرزند
 مولود دیگر و چون در طالع بیخ یا نذر هم بود و در طالع بود و در نذر سهم
 نامانی بیخ فرزند آن نماند و در کوشش و بیخ بود **فصل** و چون
 در خاص بود مولود را بیخ فرزند آن نماند **فصل** و چون بیخ صاحب فرزند

بوده از نشانی که نشانی **مفصل** و چون مطلق در مطالع بود و در حال حرکت
فرزند بجز **مفصل** و چون در مطالع بود یا در وقت الاصل بود
فرزند بجز **مفصل** و چون در مطالع بود یا در وقت الاصل بود
فرزند از خلیش با بلور نشانی **مفصل** و چون در مطالع بود یا در وقت الاصل بود
بود یا کجی از تمام باوی فخر که در مطالع بود یا در وقت الاصل بود
بود یا در مطالع بود یا در وقت الاصل بود **مفصل** و چون در مطالع بود یا در وقت الاصل بود
فرزند بهم بود یا بوی نشانی که در مطالع بود یا در وقت الاصل بود
مفصل و چون در مطالع بود یا در وقت الاصل بود
که صاحبش از تمام باشد از تمام بود یا در وقت الاصل بود **مفصل**
و چون از تمام نشانی که در مطالع بود یا در وقت الاصل بود
باشد با بوی فخر که در مطالع بود یا در وقت الاصل بود **مفصل**
در اسم الولد در خانه وصل بود و کجی بوی فخر بود و این که در مطالع بود

بجز از فرزند زمان پر و یا یکشنبه **سبب** **مفصل**
سبب که در مطالع بود یا در وقت الاصل بود
ایمید و نیز بران بران که در مطالع بود یا در وقت الاصل بود
نیکان باشد و الا در مطالع بود یا در وقت الاصل بود
باشد **سبب** **مفصل** و چون در مطالع بود یا در وقت الاصل بود
و این که در مطالع بود یا در وقت الاصل بود
هر چه صاحبش از تمام نشانی که در مطالع بود یا در وقت الاصل بود
بود چون این دلیل که در مطالع بود یا در وقت الاصل بود
دلیل صلاح وزن هر نشانی که در مطالع بود یا در وقت الاصل بود **مفصل**
و در ضعیف بود زیرا که در مطالع بود یا در وقت الاصل بود
و در ضعیف بود زیرا که در مطالع بود یا در وقت الاصل بود
که با زهره که در مطالع بود یا در وقت الاصل بود

سعادت و نیکبختی و منفعت و حضرت هم چنانکه زهره چون مختصس بود
 از بهرام دلیل زنا و غیور بود و کجای خرم و کجای بی که در آن ترس و بیم
 قشمت بود **مصل** چون زهره که در تریج هم کج و ایستادگی و مقارنه بود و آن
 بود که در خانه تریج بود و در تریجش حواله در کجای تابه بود و در تریجی تابه
 بود با وی غلام با کی گشته چون زن دارنده او را **مصل** و اگر در تریجی
 زنی بود و او هم بود که در زنگه **مصل** و همچنین در حواله زنی زانیه بود و تریجی
مصل و اگر در تریجی زنی باشد فینانی بود و تریجی **مصل** و اگر زهره با
 در حال تریجش و در دلیل کجای تریج گشته و زنی زدنش بریده بود و تریجی
 تابه شود و دلیل گشته که زن نخواهد و اگر زن خواهد بیشتر پستانان دیگر
 زنان باشند و دلیل تریجی است و چون تریجش با تریجی دارد و دلیل صلاح کجای
 بود و بعد کی **مصل** و چون خواهی که تریجی به التی تریجست در با بهای تریج
 شدن نگاه کن تا معلوم شود اگر اندام تریجست بود از عیب و فساد کی نگاه

کا بیره بهجت که تریجش کرم کلم کی بر یکینه بود و جزوه بودستی در تریجی
باب تریج تریج و کجای و با تریج
 اما تریج تریج و کجای و دیگر با بهاول است که بعضی از کی در حواله تریج
 زن میزد چون کوی که شهادت کوی که با او و دلیلها نشان در تریجها تریج
 کوی که با او تریج تریجی و خطی است در حواله تریج تریج تریج تریج تریج
 هم تریج تریج و در تریج تریج تریج تریج تریج تریج تریج تریج تریج
 در تریج تریج تریج تریج تریج تریج تریج تریج تریج تریج تریج تریج
 تریج تریج تریج تریج تریج تریج تریج تریج تریج تریج تریج تریج
باب تریج تریج از ادن و مستوران
 چرا که حلاله تریج تریج تریج تریج تریج تریج تریج تریج تریج تریج
 و چون تریجی و تریج او و حلاله تریج تریج تریج تریج تریج تریج تریج
 تریج تریج تریج تریج تریج تریج تریج تریج تریج تریج تریج تریج

باد رطوبت خورشید و سحر طبع ایشان تا فرود آمدن ساقط از آن صفت وی همه
مرمان دانند در شش عملی مستمان بود **فصل** و چون زهره در وسط
السماء بود و سحر بری تا فرود آمدن ساقط بود از آن صفت و از شرفیات
فصل و چون شد و در افق بکمره جنوبه زیرا که آفتاب در غروب در خفاست
بود و سحر تا غروب از او تا باقیال لیل تا طلوع از آن صفت و از آن صفت
فصل و از شرفی نظر کس تا اهل ترقی و در بر کما کما **فصل**
و چون سهم الزویج در تاس بود و قوی و سحر بود و در شش از کما کما
زیادتی باشد غریبه و از آن صفت آن صفت و غیر بود **فصل** و چون سهم
الزویج در عاشر بود و صاحبی از کما کما بری بود زمانی سرودت و نام برده
بوده و از صاحبش سحر بود و در آن بزرگان بود **فصل** و از سهم الزویج
در چهارم بود و سحر بود و از کما کما بری از خورشیدان خود زنی قسری و کما
حال خواهد **فصل** و چون سهم در تاس بود زنی خواهد که بسیار از کما کما

بود او را و سگمانی بود **فصل** و چون شرفی تا فرود آمدن ساقط
یا از تریس در روز دهم در ششم بود و سحر بود از آن صفت و از شرفیات
و کما کما از آن صفت کما کما شرفی از وی طبع بود و چون در تاس
بود و سحر بود و سحر است کما کما اگر شرفی تا فرود آمدن ساقط
و از وی کما کما که از ارباب شد که زهر و عبادت بردست کما کما و چون شرفی
کما کما سهم الزویج بود وی در تاس سحر بود و از آن صفت و از آن صفت
خوشی آن و چون زهر و سحر از سهم الزویج بود وی در تاس سحر بود
نختم بود زنی در طریقی سحر خواهد و کما کما کما کما کما کما کما کما
وی کما کما کما کما کما کما کما کما کما کما کما کما کما کما کما کما
سنگه و اتمام در این و چون عطا بود و سحر بود و از آن صفت
کما کما باشد خونی و می و غیر خواهد **فصل** و چون زهره در وسط بود
بود و کما کما کما کما کما کما کما کما کما کما کما کما کما کما کما کما

خواهد **مصل** و چون زهر در ششم بود و در زمان زایید و خواهر باشد
مفان کش از نیشیان **مصل** و چون زهر در هفتمه الارض بود و جای ای
صدی بعدی با سلطان زنی بود و بی اختیار که خواهد **مصل** و چون زهر در
دوازدهم بود زن ما جو و سفله خواهد **مصل** در کسطنطنیه و جرج سابع
بود زنی خواهد که قال در زهر در نهمه و منون و یاد بخور **فعل** و چون
ششم سابع باشد مولود زانی بود که بر وی ستم کنند و عاقبت وی ندارد
وزانی و ضحیح بود **مصل** و چون هزاره نهمه ستم کردند مولود زنی
خواهد بی اصل و این استخوان بود که بر وی عاقبت بود و در حبه بین بود زن
دارد و در شصت و هفت روز زمان بخواهد و چون اسس و هفتم بود و با وی عمل
باشد و زهره در عالج بود و مولود زنی شود که خواهد **مصل** و چون ستم
دوین جای ای بود زنی خواهد که عیب بر وی باشد یا نیش کلانه نام دارد
عالم **تقیه** **ترویج** **زنت** **و لغزهای**

چون پس معقلم بود و زحل در برج ایوانی کند که زان بر خواهر یکم حالش
یک بود و دست کوارد **مصل** و چون هزاره نهمه زهر و نفس باشد
نیش از نیش یا تحت الشجاع ما جای بود و در عالج نوری بود و چون
شهر پارس تا زیاده شکار و مردی که غیرت کم دارد زن را بفرود آورد
و کفان بود و چون زهر در با عمل بود یا در جود و زحل یا در جوی نیش کند خطا
چون خواهد که کسی که عیب و عکار دارد **مصل** و چون شرفی
بجز در کسطنطنیه باشد در برجی که هزاره نهمه مولود زانی نیش
بهر خواهد که کسی که زایید **مصل** و چون هزاره نهمه اسس و زحل باشد
در خانه سوس بود زنی بر خواهد **مصل** و چون هزاره نهمه عمل باشد
زنت از حدین ما و بر باشد **فصل** و چون در نهمه نیش کوی
از کوی جلوی یا ضا و نه هفتم طوی بود و در برج نهمه دنی دارد و نیش
دلیل زمان بر کند که زایید **مصل** و چون این کو که که شکار است

تزیج با او شده زحل باشد در مذهب اول زمان پر باشد و کسای که در تزیج

تزیج پنج تزیج پرستان و بیگان

و زهر چون در و از دم باشد و زحل و مریخ که در مذهب اول پرستان
جماع کند ایشان را بزرگ کند و زمانی خواهد که بنماید و زمانه شود باشد **مفصل**
و چون در او پنج تزیج در ششم باشد یا پرستان جماع کند و هم چنان باشد
که شرح کردیم **مفصل** و چون در او پنج تزیج در ششم باشد یا پرستان جماع کند
که تزیج که در او باشد **مفصل** و چون در او پنج تزیج در و از دم باشد
خداوند در او دم در وقت بود پرورده خواهد تزیج یا در تزیج هر چه باشد

مفصل و چون سهم تزیج در و در مطلق باشد و صاحبش بری
از نحوسته با وی نماید و در پرستان خواهد یا کسای که در
نادرند و تزیج و خورسته یا بر از ایشان **مفصل** و چون سهم تزیج پنج
ششم باشد پرستان تزیجی که **مفصل** در سهم خود تزیجی باشد

و چون زهره با زحل جمیع باشد سرست باشد در خانه اش کنگه در زهره

و زحل در طالع بود زنی از پرستان خواهد یا **مفصل** و چون

در مذهب عجم باشد و عطار در مذهب عجم بود پنج تزیج محسوس بود از زهره

پرستان خواهد یا زنی در زهره یا پرورنده **مفصل** و چون زحل

در مذهب تزیج باشد یا وسط السماء بود یا جدی بود و وقت که از سوخته

بودی و زهره تزیجی زنی شهر کرده خواهد یا کسای پرستان **مفصل** و اگر

پر زهره نواک سبب زن و از نواک و زنی و قضی پس و چون هر

در خانه محسوس باشد دلیل که در مذهب تزیج خواهد و بنامند و تزیجی که

پرستان در خانه پرورده باشد **باب** قعد با چو مان خوین

زنا کنند و چون زهره در خانه ماه بود جماع وی با پرستان

بود و خانه زهره و عطارد چون هر دو در طالع باشد و طالع خانه زحل بود

یا خانه زهره جماع با تزیج آن خویشین با خواهد آن کند **مفصل** و تزیج بود

کسی از ایشان در حد آن ذکر بود **مفصل** و چون سهم از توابع بدیم بود
مهران خویش ما بجا بودین کینه با هم شتر و بازن بود و با زنی که خویش
و ضیق آن می باشد ما پیش این نیز نگذرد **مفصل** و اگر کسی با شتر با هم
باشد یا مانده آن **مفصل** اگر سهم از توابع در حال بود و غرضش بود با هم
و در این در دو وضع با ایشان گفته با زن **مفصل** و چون سهم از توابع
در حال بود و غرضش بود با اندکی سابقه **مفصل** فرزند آن را زن دارد
فرزند و چون سهم از توابع سهم تو دگی را زن کند که چون فرزند بود
در هر دو وضع شتر است در فرزند آن را زن کند با دختر خویش **مفصل**
و چون سهم از توابع نام بود یا بقی می بود او سهم با سهم بود که
غرضش را در خویش آن زن کند که می با ایشان هیچ کرد و اگر هیچ نام بود
غرضش سابقه از آن نمی در بی بیند در هر دو **مفصل** و چون اوقات
خانهای شتر باشد با هم با زن بود که می از آن بر لوان خویش است که هر دو

و چون زهره در خانه می زمل بود فاصده می در تنها بر دارد و در آن
برادرش را زنی که از ایشان نیز خرد بود **مفصل** و چون فرزند
خویش را به غرضت با زن کرد که می از آن برادر این خویش در اولاد ما بود
پدرش را می زن کند یا شتر یا شتر یا کسی که خویش می بود **مفصل**
و چون اوقات به حدود زهره بود یا در ایضا هر ما کسی بزم زن کند با زنی که با هم
مفصل و چون فرزند تو بود بر بی نوشت بود و زهره نوی افرو داشت
از توابع ایضا با هم بود و همان را زنی دارد **توق**
کسی که زمان بهان و چون صاحب هیچ نیز زین بود یکت
ایضا بین بنان کند **مفصل** و چون در او سهم الی در خانه عزیز بود
موقوفه کماح زن خود بنان دارد **مفصل** و چون در او سهم الی در خانه
بود و در وقت طالع بود زن بنان کند و خواهد از جنین هر دو بر خویش **مفصل**
و چون زمل در وضع خود شتر باشد زنا توابع همه بنان کند و چون شتر

نیزه نام بود و در سیم از پنج و در مضمون طالع و قدر او که کسب پنهان کند زیرا
که مشتری سرکار با بر او آمد **مفصل** و چون زهره در سیم طالع بود مشتری
در صدد مشتری و یاد هر دو و خویش زان پنهان خواهد و از آن سبب
ملاح و غیره عیب سلامت **باب تفصیلات در بیان و قوی بزنان**
قوی بزنان و مسودت بزنان طالع بود و هر چه ماه بود است
زنان در راه است پس برود چون هم مسودت کنیم بود زهره هم در جوی از
تو بخیر پسند **مفصل** و چون زهره شب بخیم بود در سیم طالع بود مشتری
بوی از آن تلبیس یا تریح یا مقابله و از آن باشد و بارک بی **مفصل**
چون زهره در جدم بود مشتری بوی از آن کسب ساقا و در جی ثابت
مسود بود از جهت زان و برافز و مسودت تا رسد **مفصل** چون در اول مضمون
در جی بود مسود و قوی بود از جهت زان و برافز بود **مفصل** و چون زهره
در جی خاص بود که بیست الفرح است قوی و مسودتی پس از جهت زان **مفصل**

و چون زهره در ثور بود در وقت سحر بود و درست بود از آن سبب که مشتری
تیز و کج بود و کسب بود و چون خرم بود **مفصل** و چون عطارد در جی مضمون بود
شب مسود و مشتری بود بزنان **مفصل** و چون زهره در جی مضمون بود مشتری با
بوی نام بود بوی از تلبیس یا تریح یا مقابله بود و بارک بود و مسودت
بود زان و زان و برافز قوی بود و بوی مضمون و نامی **مفصل** و چون در سیم و عطارد
و زهره در جی مضمون بود مسودت بود و مشتری بزنان بود و مسودت بود و بارک بود **مفصل**
و چون سیم از جی مضمون بود زان از زان خویش که در بارک است از آن
که بود **مفصل** در هر صفت بود و برافز و از آن سبب **مفصل**
و چون سیم از جی مضمون بود مسود و در از آن کسب مسود و در سیم طالع بود
تیز و قوی **مفصل** و چون زهره در جی مضمون بود در جی مضمون بود
بوی باشد و زان خرم شود **مفصل** و چون زهره در جی مضمون بود مشتری با
از کسب کردن **باب تفصیلات در بیان و قوی بزنان**

چون زهره در ثانی غمر بود تریج بودی شریک شود و زیانی از زهره ای نیست
مصل و چون زهره در دروم طالع بود بر روز کشته با بوی طالع بر سبکین بود
 و پنج پند از جهت زمان **مصل** اگر زهره غمر بود شب یکم طالع بود
 و فصل و پنج بوی طالع باشد از تریج و با مقابله مولود را یکی در هر یک باشد
 و از جهت زمان غم باشد و بلا باشد چون زهره در برجهای شمس بود
مصل و چون زهره در دروم تریج بود و کونسی بوی طالع بود و از تریج نیک
 بود و در کنگی پند و اگر تریج با بر از زمانه ارض بود از اهل خویش
 عاقل بود و این در فرزند خواندگان است **مصل** و چون تریج کنگی
 بود یا مریج بهم بود ششم و اگر تریج خانه زهره بود از جهت زمان اولی
 رسد و زهره ای **مصل** و چون زهره بجای خویش فرم بود و در غم بود
 و کشته بوی طالع از تریج یا عاقل بود و از زمان پنج مریج بود و در سبکین
 و از خسرت با یک در و بیشتر زمان مسکله و سگ باشد **مصل** و چون تریج با

منه منتم بود و تپاه و منخوس بود و زهره ای بجز در زوار و در نیلجی و از زمان
 و از قضیه پنج ششمی رسد **فصل** در رسم تریج در رسم مریج بود و زن
 خوشتر و از انوش نماید ملامت بسیار بودی آید بسبب زمان **مصل**
 و چون رسم تریج در دروم مریج بود بازن نشخوشن باشد و زهره ای
 پند بسبب ایشان **مصل** و چون رسم الماده مریج بسبکین بود و اعلا علم
باب سبب تریج مریج زمان مولود
 و چون تریج در دروم بود و کونسی بوی طالع بود و از زمان مریج و چون
 زهره در دروم بود و از مریج مریج بوی طالع بود و از زمان مریج در دروم
 پیش از مریج بسیار از زمان ملک شود **مصل** و اگر مریج در مریج بود
 زمان مولود پیش از مریج پند و از اهل خود نهان **مصل** و چون تریج
 نهان تریج زهره شود و در دروم مریج باشد زمان بسیار خواهد بود و پیش از مریج
 پند و چون تریج در دروم بود و مریج بود و مریج بود و مریج باشد

وبل مرکز زمان و فساد توزیع می دوران بودن خانه که در وی زاده بود
مصل چون زهره میرخد و عطارد و زحل باقی باشد مولود از اجزای زمان
 اندوگین بود و بصیرت شش سد **مصل** و چون زهره در برج استم بود
 و کوش با کار و صلاحتا از وی زشتی می نماند **مصل** و چون حساب
 بقسم تخریق بود با طایفه یا اقتضای سید زین که در زمان سید صالح بود زمانی
 غیر از آنکه در روم خانه که ستم بود چون برج ختم کرد و در حاشی می نمود
 بود از نوا علی و در برج و شرفی بود که در آن خونی تاج را کشید از این جهت
 و اگر بهرام در هر در خانه می نماند بودی عظیم بنده از زمان که سید صالح
 با ناری و خورشید نشان **مصل** عدد زمان و شهوران در عدد زمان
 بران که در آن که دور و خوسس گفته است که چون خدای که عدد زمان باقی
 از وسط السعاه تا زهره بر کر بران اثر از آن که کواکب که میان ایشان بود عدد زمان
 بود که کتا به **مصل** و اگر مولود در آن سواد وسط السعاه تا کواکب که در آن سواد

بود از برج ختم تا شرفی سیدان کواکب که در میان ایشان بود و شهور آنست بود
باب **تغویلی و سببی حرکت**
 و بدان که حال هر زمان در بابی که تفاوتت چون خبرهای دیگر که حقیقتیم
 که تفاوت دارد و در کوز در میان مردم بود که حرکت در اول و کارهای سخت بود
 و اما در ترسیده بود و مانند که همگوش دارد و ویرانی می شود از حرکت سیدان
 و بود که حالات می در حرکت بود که تفاوت و ملا بود که تفاوت و است که
 بر که سید صالحی و در نوا می داشته که کارهای می چوید داشته که نوبت داشته که غیر
 بیکر و سوری را از این دلیل آن است که عظیم عظیم می بود که در جرم و روشن و توی
 بزمان خدای تبارک تعالی **مصل** طالع هر که عمل بود بهرام صاحب می بود
 و خانه مشرف به این طالع بود خانه که ازین جهت است که بهرام در خانه صورت است
 و از راه سید بهرام را از مردم که دیگر در داده و اولاد داشته و دیگر دار و در آن
 و در در کما می ایشان است ایشان بود بر یکدیگر با مردم گفته در تن فرزند و بعضی

گشتن گشته در کم کردن و شیش زدن و سایر کفین و بر کردن **فصل**
و همچنین هضم عمل نرسد تا در زهره بیست لوت نیز نرسد که دردی نیز خفا
نزد است این است که زهره خانه در کماهی و در کست **فصل** و همچنین
زمان که در نصیب هر سه اند طبع است که بلا و مرکب پیشین گشته و بسبب
او در اول فرستادن را با لگنه و یا سته که بسبب آن گاهی روزی بود که
غالب توهم است. طبع پیشین **فصل** و چون طالع قوی بود که خاسته است
نام سلطان بود که خنده شرف و نفوس و ریاست خستری دلیل از درنده است
و گمانی که مساجد دارند و لیلی خیر و دین اوج این است که مرکب یکسان خیز
و خرفه نشان بود و ولایت که پیشین را در آن مسافتی **فصل** و این نصیب
عطار از مرکب ترس و پیشتر آینه نشسته زیر مرکب دی در خانه از زنی بدید بود
و این کرد و دلیل مرکب در سه و هولا و مرکبای نرسد و در توار است **فصل**
و جایبای و لیلیای مرکب حضرت نام و در حدیث هم لوت و جیش از پنج

و در صل و صفا و نه نشسته و در ج چهارم اول این جایبای بنامس و لکی که شهادت
این همه در اثر بران اندازه که حال و طبع وی و جیب که در کمر بود و پنج کوه
برین کار کن اما کسی که بفا و صده میر نه چون صاحب بیخ نامن بهرام بود
یا نقاب و در برجی باشد ز طبع که مولود از سنگ بود آن از جارت و طوبت
فصل و چون برج صاحب بیخ بود از این شماع از روز ششم و یاز
در از راهی از آنها **فصل** و چون آفتاب که زنده بود در برج خستیم خستیم و خستیم
جایبای میقیم بود یا بیخ مرکب استیاری در از بود و در چون قمر خستیم بود
و دره ترانیم بود مرکب مولود از پیشین پس رسیدن اندام و خرد بود **فصل**
و چون آفتاب طبع بود و قمر در برج جنوب بود در وسط سما و در الارض
و خستری را میان اینان شماعی بنود و در توار که بوی مرکب بود از جارت
و موصوفی و اصفا حاتم که تا به گشته بود **فصل** و چون قمر بهرام بود و در
مرکبای از آن بود که خردن از مینی وی ایگز یا زله یا طبت دعوی الله اعلم

باب سبب قص کانی که بیدرگ میرند

چون قردر طالع بود و غمها بودی تا بر باشد حرکتش بر بود **فصل** چون
مصل بیخ که قطار و با شتر قی و زهره و چهارم طالع بود مولود صاحب سبب
در گشتی بر بود **فصل** و چون برام در عقیق بود و بقر تا نوید هر جا که بود گشت
بر بود **فصل** و چون قردرد و ادم بود که نفس بودی تا بر آن بود که یکی
از کج صاحب سبب است الموت بود **فصل** و چون سده تا از پنج بقیع بر آید
و بقر تا باشد از او تا مولود بیدی بچند **فصل** و چون ارباب بیگانه
چهارم را کج صاحب سبب و در جای بر مولود را جان کشند و شوار بود و جانش
و ظاهر بر آید **فصل** و چون مشرعی و زهره در پنجم طالع باشد مولود را کج
بود **فصل** و چون زحل شنبه تا من بود مولود را بیدرگ بود **فصل** و کج صاحب
بار باب غنمات مشرعی و برام که چکانه بود و کدام بلیت ن تا نوید کج اندکی
قوت و ضوفا و غیره تا نظر کند از آن و در پنج باشد یا معاکر **فصل** و چون مشرعی

و برام در نظر کج است بسته و ارباب بیگانه هر دو منوی باشد یا هر دو تا نظر
از ترسیع یا معاکر بود و در کجی بود **باب قصاص مرکب فی**
چون بر اس و وصل میخ که چهارم باشد مولود نا کاهید **فصل** و چون قرد
در پنج بود شنبه کج صاحب سبب بودی تا نوید و دم کاهید **فصل** و چون صاحب سبب
اول از هر ج رایج نه در حق نه خویش بود و کج صاحب سبب تا نوید و دم و جهای بود که
کج صاحب سبب و عا و کج صاحب سبب تا نوید و کج صاحب سبب تا نوید و کج صاحب سبب تا نوید
بودی رسید او را هلاک بود **باب سبب که بزوق آب میرد**
چون وصل خانه ج تا من بود و در بیج تو نوید و ترسیع برام بودی تا غرق شود
در جی یاور دریا و چون وصل صاحب خانه تا من و رسم الموت و عا و نوید تا من
و وصل صاحب سبب تا من چهارم چون این همه دلیلها همه تا من بر ج کجی باشد
بزوق برود **فصل** و چون کجی که تمامات آبی همه دلیلها دارد و مستوی
بود بر وی در بیج بود از جهای آبی در گشتش تا من بود **فصل** و چون

شد و در سابع بود و بر جی از مروج آب و دلیل غرق شدن بود **فصل** چون
 نعل مروج در وسط است باشد تا مروج آبی که کشن بوقا بود یا باران
باب **تصویری که با تش پیرد**
 چون صاحب سابع در سابع و مخرجی بود بر جی آری بود بکوشی
 شود **فصل** چون قریب به اهرام در جی ششم بود با تش بود **فصل** و چون
 کوبی که در لیل مرک بود بر جی آشی بود با تش بود و چون قریب صاحب ششم بود
 در مخرج واقف بودی ناظر باشد یکی از این هر دو صاحب سابع بود و یکی در صاحب
 با تش بود **فصل** و چون قریب در تنهای اودند ما بود باقی اودند مخرجی آری
 نفاذ کنند و کوشی بوی ناظر بود و در مخرج آری بود و کوشی با سنجی از ایشان قریبی
 ناری باشد با تش بود **باب** **تصویری که از جی بلندی گرفته**
 چون آفتاب در جی ششم بود و غریب بود و کوشی صاحب ششم و کوشی آری
 ناظر باشد از جی بلندی گرفته **فصل** و چون قریب در تنهای آری بود یا اید اودند مخرجی

غریب بود پیش از نه تیا سی اودند طلوع در در جی خالی بود از بلندی است
 اقتد هر دو **فصل** و چون در جی ششم بود و در جی ششم بود و در جی ششم بود و در جی ششم بود
 بود واقف بودی بود از بلندی گرفته و در جی ششم صاحب سابع
 مخرجی بود واقف در وسط است تا مخرجی ششم بود و مخرجی بلندی
 پینتند و در **فصل** و چون شتری در مخرج و در مخرجی ششم صاحب سابع بود و در مخرجی ششم
 مخرجی ششم از بلندی گرفته بود **فصل** و چون صاحب سابع در وسط است بود
 و کوشی روی بوی دار در لیل کند که خانه بر سر ششم قریب آید و در جی ششم
باب **تصویری که از جی بلندی گرفته**
 در جی غریب بود و از اهرام یا در جی ششم بود و در مخرجی ششم یا در مخرجی ششم
 مرکوی از کزینان مازا کزیم بود یا از مخرجی قابل **فصل** و چون زهره صاحب
 مخرج ششم بود مرکب اولاد ناما از جهت زمان ایدار و خوردن یا زهرهای قابل
 بود **فصل** و چون زهره خد اودند نامن بود و کوشی بود از مخرجی ششم

غریب

۱

یا از پایداری خوردن از آنکه زهر در سینه کی گشند **باب تصدق**
کلی که در دندان بخورد و چون خداوند در او زهر با زحل بود در حال کسان
 و در او ان ویران بخورد و بزهر کانی تصید درست داد **مفضل** و چون اسم
 السعاده در دهم بود و کوشی بوی ناموافق بسم الله معاده کسان و در او ان ویران
 ویران بخورد **مفضل** و چون خداوند نامی ابرام بود با قمر متارن بود در برج
 از برجهای سیعی کسان و در او ان ویران بخورد **مفضل** و چون قمر در تری بود
 یا سیس و تری بود و قمر غریب بود و از دست زایل بود و در برج سیعی بود
 و در اسفند خا صردان ویران بخورد **مفضل** و چون قمر با زحل بود در برج کوس
 السما باشد و برج چهار پا بود یا برج سینه ویران در او ان خورند و سیاه و اندک
باب قمر کانی که در وقت ن بر ستاره
 و چون صاحب بیت الحیثه در وقت طلوع بود و قمر کانی خداوند بنام بود که در وقت
مفضل و چون قمر کانی در وقت طلوع بود و قمر کانی بود و قمر کانی بود و قمر کانی بود

و در او دندان گشند **مفضل** و چون خداوند در او زهر با زحل بود و در او
 در ششم بود و قمر کانی با با حراقی تبار شده بود با کسان و در او زهر گشند
مفضل و چون قمر کانی در وسط السما بود در خطهای خود و کانی در او زهر بود
 و در وقت سی و پنج سده کی بوی لظیف گشند از تری و سیدی متصل بود و در او ان
 ویران با این گشند و چون زنب هر چه در برج ششم و شترتی و زهر با بوی بود و در
 گشند هر دو گشند می با اسب خون و چون شترتی در طالع قمر در وقت طلوع
 از ترسیب نافرود ویران گشند زهر در کسند **مفضل** و چون زحل با زحل بود در
 یا در وقت طلوع گشند بود **مفضل** و چون زحل و قمر در وقت طلوع در برج
 در وقت طلوع گشند شش و در کسندش **مفضل** و کسالی که در کسندش در او
 بنام گشند **باب قمر کانی که در وقت خود در کسند**
 و چون وقت طلوع شترتی و زهر در برج وسط السما باشد و زحل ابرام
 بر بیان ناز و خاصه و چون یکی از این دو صاحب آلی بود مولود و در شش

بر او نیز **فصل** و چون سابع و صاحبش نموی باشد و صاحب سابع از سابع ختم
تاخر بود سواد خود را کثیر **فصل** و چون زحل ابرام در کاشرا باشد و خاد
طالع نموی بود و قدر صاحب طالع با کشته بود در برجی که طالع نام او بود و سواد
بر او کشته یا بهست خوش کشته **فصل** و چون مریخ در طالع بود و قدر در
و سواد با همی نام او بود خوشی تن را بر او کشته یا بهست غیر کشته **فصل**
و چون مریخ در طالع بود و قدر در مریخ سواد با همی نام او بود خوشی تن را کثیر
باب تصدیق نامی کشتن سبب زمان و درختان
و چون هم الهی در زمان بود و صاحبش نموی بود اگر کسی بسبب زمان بود **فصل**
و چون سواد او هیچ سراسی نه بود و در ششم بود میان دو کشتن مریخ و سبب
پرستاری بود **فصل** و چون نهم در مریخ بود و قدر در مریخ بود و کشته بودی
و یا سبب نانش بود **فصل** و چون مشتری در سواد نهم بود اگر کسی بسبب سواد
بود و اگر کسی نهم در مریخ بود سبب ماریش کرد بود **باب**

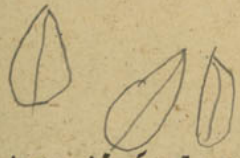
کسی که در مریخ **فصل** و چون صاحب ششم در سابع در سابع سابع بود و
پنهان بود **فصل** و چون صاحب نهم در مریخ بود و در ابرام زشت بود **فصل**
و چون سواد او در مریخ و خاد می باشد یا در طالع نموی بود و قدر در مریخ
بود سبب بیست و هفت و هشتاد و هشت و نود و پنجاه **فصل** و چون سواد او نهم در
سهم لایق بود و لیکه کشته کرد در ک در او با کوه کوه مستولی بود و بهست
حرک در سابع نهان بود و در مریخ با کشته شمع باشد نهان بود و کسی نداند که
کشته کردش **باب** سبب با کسی که در مریخ و نهم در مریخ بود
و چون صاحب نهم در زمان بود و در مریخ سواد مریخ در مریخ خوش بود
فصل و چون برج آمن و صاحب و کاشرا باشد و تا به باشد از زبان سواد
نهم در مریخ سواد و چون مشتری در مریخ نام او باشد از شلیت و زحل
نام او بود در سبب تیر و **فصل** و چون مریخ در طالع بود و مشتری بودی از
شهر خوش مریخ **باب** سبب کسی که نهم در مریخ

چون خداوند نام در غایب بود در سوره دریا و از اسباب مردگان زبانی بود
 و اگر صاحب بیایع بر شمی خنده خویش و نفس خود باشد یا ششم باشد یا در نامی
 یا در نام باشد در شتر نامی در بر بود **فصل** و چون در وقت استخوانی است
 اشباع بود متصل یکی از حکم نبوت بود **فصل** و چون پیش از وقت بود بر نسبت
 بود **فصل** و چون شتر می خداوند نام بود و در نفس است و نامی شتر می
 در نسبت است بسبب استخوان و در گمان نبوت بود **فصل** و چون در حل خداوند
 نام بود و در بی هو می بود و می نویسد درین برج که در حیات نبوت است
 و چون شتر می خداوند نام باشد و محسوس بود و نام محسوس شتر می در غزین
 باشد بسبب استخوان و در گمان نبوت بود **فصل** و چون خداوند نام
 تابع بود و نسبت بود **فصل** و چون زهره در اصل و در وقت در نام باشد
 از شتر می هر نیزه از گزینان و در نسبت بود **فصل** و چون خداوند
 نام در جای بود که ویرا چ حل باشد و در نسبت بود **فصل** و چون استخوان

در اسباب باشد و در سوره دریا و از اسباب مردگان زبانی بود

باب در کجا کردن و کجا بود

چون خدای کرد که در کجا بود که می صاحب وی و یکم و خداوندش در اسم است
 خداوندش و هر یک و معاد و کوی که در خانه سوز و آند بود پس کجا
 کن بر آن کوب که نشاندات این کوب ابوی بود و نیز در جان کوی که بی
 از حالتش و انقاش و بازگشتش و قوت و منفش می و دات
 محنت و در آن که صاحب تابع چون در حال بود و خود توی و از سحر
 و در صلا و در اسر موافق بود و بانس تا بود حال می که درست بود و چون
 تو دریم بود و شتر می بود و در از نور آفتاب بود و این است بود و گزینش
 موافق آید و منفعت یا بد و شادان بود **فصل** و چون تو در نام بود کوی
 و هر یک کوی نام و دلیلش تا که در سوره دریا و در نسبت بود و در **فصل**
 و چون سده نام بود و معلوم و لغتی بود نیز تا و در سوادت یا بد و گزینش

الکره

کند خرم بود هر چه دست داران بود تا از سوزنازایه و خصله آنگاه که حساب
 طالع در طایفه نیکو بود و در خانه خویش بود یا نترش یا بجای که در این
 صغی بود و کس ساقه از وی **فصل** و چون آفتاب زویر و معاد در رقم
 باشد سوزنازایه دست او پخته و نشتن بسیار بود و ثواب سعادت نماید
فصل و چون قمر در بی سونت بود نسبت آن برج نیم باشد سوزنازایه بود
 رسمی بود که سوزنازایه بی بود **فصل** و چون قمر در حاشی در خانه سوزنازایه
 سوزنازایه دست دار و خرم در پشته بود و منفعی بزرگ و سوزنازایه چون دلیل
 بجای معهود باشد سوزنازایه بود با منفعت **فصل** و چون صاحب طالع در تاسع
 بود صاحب تاسع در طالع نیز خرم بود حکمت دارد و ثبات دارد و سوزنازایه
 کند **فصل** و چون روزیم سعدی پونه در آن سعد بجای قوت صلاح بود
 ترفی بود از سوزنازایه چون آینه معهود شدیم بود سوزنازایه دست دار و خرم بود
 پسند **فصل** و در این کوب کش بود و ترفی بود در خویش تان و در باطنی ط

سوز

سوزنازایه و قایه تن بسیار بنیز و در عالم کرده بود و چون خداوند تاسع در دست
 قوی بود و کسها ساقه در سوزنازایه معهود بود و عالمی پسند و بزرگی نسبت
باب روکی که سوزنازایه و با سوزنازایه شتری از هر
 چون در غم باشد سوزنازایه سوزنی زاده بود و هر که سوزنازایه **فصل**
 و چون معاد در سوزنازایه بود و بیاری از شعاع در بیاری از این شهر تا که معهود
 وی بود بیاید و هر که از آنجا رسد **فصل** و چون زحل در خانه قمر بود از این
 شده و نسبت یافته و با سوزنازایه ترفی نماید **باب** ره که سوزنازایه
و با سوزنازایه چون زحل در خانه خویش بود سوزنازایه و با سوزنازایه خویش
فصل و چون میرج در طالع بود و در افرا می نمود در خانه سوزنازایه
 از سوزنازایه **فصل** و چون زهره یا شتری و معاد در میرج معهود باشد سوزنازایه
 سوزنازایه و با سوزنازایه نسبت بود و بعد از آن با سوزنازایه **فصل** و چون
 در خانه میرج معهود بود سوزنازایه و سوزنازایه سوزنازایه **فصل**

سوزنازایه

کسی که ششون زان کجاست چون دریم بونه صاحب سیم هسد بود زان
رسیده و درهای بود نه نیکه سوزی را زینهارند و کشتیتا و کار و شوز
چون درج سیم بود باها و کشتهای بوی خاطر بود و خاصه چون درج زین بود کجاست
نیکه بود و کشتهای زینانی رسد **مصل** و چون درج و زهره در خاص طالع بود
قره بود و خاطر بود از نیکیت با سیم بود مگر در دیکه بود و در خوار مگر
مصل و چون درج نهم بود در مملکتها و کجاست با سیم بود **مصل** چون
زهره در زحل و درج و قره خانه سوز بود جمله مملکتها سیم سوز با در میان
نموده البته **مصل** و چون درج نوزده در طالع از نیکیت تر بودی بود سوز و
معدله خوار می بود و بلا میند **مصل** و چون درج در خانه مملکتها و سوز با سیم کند
که در زینانی و در درج نایره شود و مصل **مصل** و چون صاحب بیت سوزت
الشماع آفتاب بود سوز نایره بود و بر او مانده که نیکه است **مصل** و چون صاحب
بیت القمر درج با بی بود و صاحب طالع مخلص در میان نیکه سوز و باها و در اریا

دری

رسدش در سوز چون صاحب بیت القمر بر او بود صاحب طالع نایره بود و در سوز
با از تقایید و سوز بوی خاطر بود در سوز مگر سوز نیکه سوز نیکه سوز نیکه سوز
که در این **مصل** و چون درج نهم سوزت بود سوز بود و زهره را در سوز بود
نیکه سوز سوز در ای بود از سوز با طالع نیکه سوز نیکه سوز نیکه سوز نیکه سوز
در سوز و بلا میند که بود سوز و ادم نیکه سوز **مصل** و چون درج کجاست
که کجاست بودی بود در جاییهای بر نیکه سوز و سوز با درج و سوزت سوز
مصل و چون صاحب بیت القمر صاحب سیم سوز بود سوز نیکه سوز نیکه سوز
رسیده و درج کجاست سوز سوز بود در کجاست و سوز نیکه سوز نیکه سوز نیکه سوز
و سوز و خانه چون کجاست نایره سوز و سوز با سوز نیکه سوز نیکه سوز نیکه سوز
مصل و چون کجاست بر ادم بود بلا می و در سوز از در زدن بود در کجاست
در درج خاکی کجاست سوز نیکه سوز نیکه سوز نیکه سوز نیکه سوز نیکه سوز
طالع صاحب بیت سوز سوز که سوز نیکه سوز نیکه سوز نیکه سوز نیکه سوز نیکه سوز

السنة صاحب طالع نودان با سوز و دگر سوزی تا که بودی تیره و تقری **مفصل**
و چون صاحب طالع از صاحب بیت سوز تیره دست نماند سوز که است دارد
مفصل در صاحب بیت سوز صاحب طالع با زکند بودن با نود و چهار
کنند و لیکن بر سواد سوز و در این است **باب در پادشاه**
کند که کن در وسط السیما کن سیم سلطان را هم چنین واقف در فصل
پس بر آن که استولی کدام است در میان وی در میان استولی برود
مورود پادشاهی بود و آنکه نه حالش را پادشاهی بر آن تاجیه که پادشاه
چون حال این استولی بود **مفصل** و ایس یکی گفته است که کن از زور
وسط السیما و ما و جسط السیما و استولی اسم العمل در صاحب سیم کن وی
بیان از وجود و مانند آن را که خبری ازین باشد طالع و سلسله است
و ما در عملها دارد **مفصل** و فواید کلک اگر در به شرفی بود قدر و یک
بود پادشاهی خوانی در در به شرفی بود در حال پیری بود و فواید طالع

یابد **باب** روح مرقط حال سلطان استی که یک وقت بزرگ است
کند که کن با ربای شمش آفتاب از همه توی باشد و پادشاهی از اول
بود تا آخر عمر و هم چنین گوی که در حد حال ضعیف و بتا بود از سر این اشیات
که اول بتا بود تا اول عمر و نامش قطا بود و اگر دوم بر میان عمر چشم سوزند
در یک سیم با فخر غریبا بود و در نایان چنین خداه نه مثلثه اول غنی حکم کند
و خداه نه در وی سیمی و خداه نه مثلث سیم را سوز که گفته آمد چون زحل شنبه
استی باشد و در پنج بر زور و تندی و ما و در طالع وسط السیما نام وی یک سوز
و نه ویرا عملی بود با تمام سالهای زحل کوچک **مفصل** که زحل بودی سال
مفصل در این سیم بود با زورده سال **مفصل** در یک سوز و همچنین بطالع برقی
که در وی بود و در پنج چون و تدا باشد خاصه که در طالع وسط السیما است
عمل باک شود و تا به زانش رسد و خلاصه به پیش کند **مفصل**
مفصل که کن در حال دوستان بسیار هم و صاحب سیم است

و ستمش از هر دو شهر هم و شری و کوی که نهادهای این دلیلها دارد و حال
 می قوی در قوت و منفعت و سعادت و نیکوئی و استقامت در جمیع روزی
 و پرستی و کوشش و دیگران باشد پس نگاه کنی برین که با تو نمودم که در انبیا
 و صف کرده اند با سبب بر روی **سبب بی دینی بزرگان**
و پادشاهان و شرفیانیان در درگاه بود و جای خوشی هم بود و در
 می با پادشاهان و بزرگان و شرفیانیان بود و برایشان که ای بود خوشی بزرگان
فصل و چون هم در درگاه می گنج بود و در خانه ای بود و شرفی
 غلبه رخ و با بجای که بر او در آن به خطی بود و در سده با یوی انظر و حکمت از روی
 و در دست می بود با پادشاهان و بزرگان و شرفیانیان بود و در انبیا و
 کرامت **فصل** و چون بر جیم آمد بود و بر سلطان و شرفی در بود
 یا زهره بوی شد و دست بزرگان و شرفیانیان بود و در انبیا و در دست
 و شرفی و قدر بزرگان و در انبیا و شرفیانیان و در انبیا **فصل** و چون بود

بود و نیم طالع قوس بود و اجرت و سود بودی فرود کوس با قله و در می بزرگان
 و پادشاهان که در چشم انبیا بزرگان بود **فصل** و چون شرفی در انبیا
 بود و بجای خوشی هم بود و بزرگان دوستی که در سبب بیستان خیرینند
فصل و چون زهره در پندام بود و بزرگان دوستی که در سبب بیستان خیرینند
 و در اسما و می بود و سینه در انبیا **فصل** و چون انبیا بر جیم بود
 در درجه خوشی با پادشاهان دوستی که در سبب بیستان خیرینند **فصل**
 و چون بر جیم بود و در قوی و در دست بود و سده با یوی انظر و حکمت از روی
 و در بزرگان و شرفیانیان دوستی که در بزرگان و شرفیانیان بود
 و در جیم چون زهره در قوس بود قوی و سود و در می با ملک و در سده با شرفی
 دارد و در ثبوت زمان منزلت و کرامت **سبب بی**
دقیق و در سبب بیستان که هم در سبب بیستان چون خوشی بود و در سبب بیستان
 خوشی بود و در سبب بیستان که هم در سبب بیستان چون خوشی بود و در سبب بیستان

و اگر چنانچه در نزدیکی از ایشان در کوه سم لایحه قاصد محوس بود در جایهای
بسیار در مردم آن دوشی گشته و غرض گشته **فصل** در ارضاه از خانه در استان
بصاحب طالع شود از هم برادران و فویشان دوشی گشته در آن محوس بود بکسب
ایشان بلا بینه و بصیحت در آن چهارم طالع بود در استان دوشی بر آن کاتبان
باشند **فصل** در آن از خانه فرزند آن بخواهند با برادران و علفان دوشی
گشته و با یکی که از وی کمتر بود دوشی وی اورا بوسی بود **فصل** در ارضاه
بیکدیگر و نیکان و سفلیگان و مردم دوشی گشته **فصل** در ارضاه غیر
شود در استان پیشتر از نیت اندوز **فصل** در ارضاه دشمنان شود دوشی
دشمنان دوشی گشته و ایشان یا دوشی گشته و از دوشی به رجا کرد **فصل**
و چون نه از ارضاه دشمنان در میان بود و در استان و برادرانش کسب نیز و نقصان
و با آن ایشان بپند **باب** بیکویه عزت کردن برادران **فصل**
چون عمل خانه در استان بود دوشی بیکویه و فضا با برادران در آن سعادت

کنند

گشته بر آن کار گرفته **فصل** و چون خانه در استان است بود و فضا در استان
و از دوشی و غرضت به در آن در دوشی بود و صاحب طالع بود در استان از آن گشته
در از وی چیزی نماند و شفقت و از در فضا در استان صورت بود و در استان بسیار
باشند و از وی بود و بپند و بسبب وی بزرگ گشته **فصل** و چون صاحب طالع
غیر صاحب طالع بودند برادران او در استان وی بسیار باشند و در سالیه است
زنگهای گشته **فصل** در صاحب طالع صاحب خانه در استان بودند و برادران
فلاطت گشته و طلب دوشی ایشان گشته و ما در نیت با از برایشان کار گشته
فصل و چون سهم لایحه قاصد در دوشی بود و در آن آن راجح نیت بود
و در آن او را بپند و نیتها ساقط شود و بپند بود و بپند است و کسی که با وی نیت
گشته و نوم بود **باب** در نیتها دوشی بود که گشته **فصل**
چون کوی که نیتها است که اگر کسی با وی بود بر این کوی که نیتها بود و نیت
نیتها است و نیتها بود و از نظر هیچ ایضا بر دوشی وی نیتها بود و برادرانش

نشود **فعل** چون سم دومی بر ج از اول منتقل شود مضموم بود و از دومی
 برادران پیشی و عدالت بود **فعل** و چون صاحب طالع را ج بود در خانه
 دوستان بودستان عدالت مملوک و ملول و ملول بود **فعل** از صاحب طالع
 صاحب طالعی غیر از کار دومی مردم کند و از دوستان برود اما نه با جوی
فعل و اگر صاحب طالع غیر از صاحب طالع با کار دوستان از دومی برود
 بعینه و در راه دست از پنج کنای می نرفت کند **باب** ریه کی کار
دوستان و **دوستان** و چون طالع تور بود یا نیران و بر هم بران ج ناز بود
 و بر غیر از دوستان و بلای بزرگ **فعل** و چون در سیم زحل باشد از دو
 و بر انوار رسد و چون خدایه ناله رسد رسد و غرق می شود **فعل**
 دوستان و غیر ایشان اول است و دوستان **فعل** و چون خدایه ناله رسد
 سلب بود برادران و بر اینج هزاره و در حوض دوی آتخاف کنند **فعل** در این
 در دوی بود صاحب طالع غیر بود دوی دوازده بار رسد **باب** ریه دشمنان

بود از دهم نگاه کن در باب پیشی و صاحب دوی و هم الاعداد و صاحب دوی
 و کوی که غایبی بود در شادان این جا با حال بودی به الی امیرت و خوف
 و سعادت و حکومت و جای دوی که چون افتاد بود از اول و در نظر و سبب است
 دوی **فعل** به اکثر ج دشمنان چون ج ذو جبرین باشد صاحب طالع
 ذو جبرین بود هم الاعداد و صاحب طالعی در ج ذو جبرین دلیل بسیاری
 دشمنان بود و در ج ذو جبرین که گویا باشد دشمنان دوی بسیار باشد **فعل**
 و چون دو یک خانه دشمنان بود و در دشمنان باشد بسیار یک ج ضعیف بود
 و قوی آه از زبان کار **فصل** و چون بیت الاعداد سلطان بود در دوی کند
 و مواضع دشمنان را از ایشان نیک رسد و چون اسد بود پیشی با کسی کند
 که از دوی قوی تر بود و مادام دشمن در دست بود و چون نیران بود دشمن و
 بسیار باشد و با کسی غافل می کند که بر دوی دوی و ضعیف است **فصل** در این
 خانه دشمن بود و در دشمنان باشد و بر دوی حسرت بر دوی که دوی دشمنی کند

فصل در کواکب و ایلیمای نمان اینهم صاحب طالع نمانند کواکب
کوهه غیره در آن مولود نمانند بسیار باشد و اینان توت برتوب
حال کواکب و وضوف و قوت و نفاذ و سی و سلامتی بزمان خودی خودی
فصل در کواکب کواکب که در خانه نمانند بود و جایگاهش از طالع اگر آن کو
صاحب بیت الاخوه بود و نمانندش غیره برادران و خویشان باشد و
اگر صاحب بیت اولد بود و نمانندش غیره کنه **فصل** در صاحبین و بیسید
نیکان در مردم فرمایان و نمانند می کنه **فصل** در صاحبین بود و نمانند
نمانند می کنه و در صاحبین طالع بود که کواکب از وی نمانند تر بود و نمانند می کنه
فصل در صاحبین خانه دوستان بود و نمانندش غیره کنه **فصل** در صاحب
طالع در بیت اولد بود و نمانندش غیره کنه و در آن می نمانند و نمانند
از آنکه نمانند و سهم الاعداء که کنه کرد و اما بود و نمانندش غیره کنه
مچنان و نمانند می کنه و نمانندش غیره کنه و نمانندش غیره کنه

در خانه

در خانه شش بود یا سیم یا پنج یا نهم و نمانندش غیره کنه و نمانندش غیره کنه
وی کم باشد و نمانندش غیره کنه و نمانندش غیره کنه و نمانندش غیره کنه
و در این اوج بود و نمانندش غیره کنه و نمانندش غیره کنه **فصل** در کواکب کواکب
بود و نمانندش غیره کنه و نمانندش غیره کنه و نمانندش غیره کنه و نمانندش غیره کنه
غیر بود و نمانندش غیره کنه و نمانندش غیره کنه و نمانندش غیره کنه و نمانندش غیره کنه
کنه و در کواکب کواکب بود و نمانندش غیره کنه و نمانندش غیره کنه و نمانندش غیره کنه
نمانندش غیره کنه و نمانندش غیره کنه و نمانندش غیره کنه و نمانندش غیره کنه
باشد و در کواکب کواکب باشد و نمانندش غیره کنه و نمانندش غیره کنه و نمانندش غیره کنه
باشد و نمانندش غیره کنه و نمانندش غیره کنه و نمانندش غیره کنه و نمانندش غیره کنه
نمانندش غیره کنه و نمانندش غیره کنه و نمانندش غیره کنه و نمانندش غیره کنه
باب در نمانندش غیره کنه و نمانندش غیره کنه و نمانندش غیره کنه و نمانندش غیره کنه
عطا و چون در خانه نمانندش غیره کنه و نمانندش غیره کنه و نمانندش غیره کنه و نمانندش غیره کنه

